

ที่นั่น...!

มีประชาชนโยกย้ายกันอยู่ถึง ๕๐๐ ล้านคน!
ไม่ว่าคุณพวกนี้จะทำอะไร หรือทำอะไรขึ้นมา แม่แก่นึกเคียว!
โลกทั้ง โลกกว้างคอยร้องทูลอย่างไรร้ายใจกว่า...!
ทุกคนต่างโยยรรยและไม่มี ใครรู้ว่า ที่นั่นเป็นอย่างไร ทำไม?
ทุกคนรู้แต่เพียงว่า....!

นั่นคือ **จีนแดง**

- รัฐบาลเกลียดชังกันหนาว่า เป็นคอมมิวนิสต์ เมืองที่ใช้พระภิกษุโกนา
- รัฐบาลอเมริกาพยายามก็กักกันไม่ให้เข้ามที่นึ่งเป็นสมาชิกสหประชาชาติ
- องค์กุญและนักการค้าทั่ว โลกทั้งการทำการค้าก็กักกอกับพลเมืองนครยลันนั้น
- นายทุนทุกแห่งโหมยณาว่า ที่นี่ยังคนเล่นเหมือนโบไม้ร่วง.....

ที่นั่นมีความชั่วอย่างไร โหดร้ายขนาดไหน ลึกซึ้งมหัศจรรย์อันใด

คนทั้งโลกถึงหวาดกลัว ไม่มีโอกาสรู้ความจริง ไม่มีใครจะมีโอกาสเข้าไปได้ แม้แต่คนจีนเอง

สู่ผืนแผ่นดินใหญ่ ของ **จีนแดง**

ท่านจะทราบละเอียดจากหญิงคนหนึ่งที่ไม่มาแล้ว
เมาชางน่ะหรือ! ซูเอนโตเล่า! เคยนั่งกินชาด้วยกันมาแล้ว
หญิงคนนั้นเป็นคนไทยคนหนึ่งสร้างประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรมไว้ให้
แก่ประเทศไทยในจีนแดง

เธอคือ **สุพรรณ บุรณพิมพ์**
ศิลปินผู้รุ่งโรจน์ของเมืองไทย

สุพรรณ บุรณพิมพ์

ได้เขียนเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ในจีนแดงอย่างละเอียดทุกแง่มุม จากกาไปเผยแพร่
ศิลปะของชาติไทยเป็นเวลาถึง ๕ เดือน เธอเป็นหนึ่งในงานที่ เมาชาง ประธานพรรค
คอมมิวนิสต์ เชิญให้เข้าพบ เธอไปพบปะสนทนากับนักการเมืองที่ทำให้โลกทั้งโลกหวาด
กลัว ประชาชนนักศึกษาจนกระทั่งโสเภณี.

แผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาลและลึกลับ เธอได้ไปเที่ยวมาเสียดปรจากเห็นจดได้
การเล่าและข้อเขียนของเธอจึงรับประกันได้ว่า น่าอ่าน เทียงตรง เฟลิตเฟลีน

คือ **สู่ผืนแผ่นดินใหญ่ของจีนแดง**
โดย **สุพรรณ บุรณพิมพ์**

ออกจำหน่ายแล้ว ปกแข็งเล่มละ ๒๕ บาท

มีจำหน่ายตามร้านหนังสือพิมพ์ทั่วไป และที่ ประมวลตาสัน อาคาเรจิมเซวี่ พระนคร โทร ๒๕๔๘๓

สัพพรรณ

นิตยสารรายทศ เพื่อสื่อข่าวความ

เคลื่อนไหวของคนสุพรรณทั่วประเทศ

ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๑ พิมพ์เสร็จออกจำหน่ายแล้วทั้งหัวกรุงเทพฯ (คนยังไม่วางตลาดก่อน) สมาชิกทั่วประเทศที่สมัครรับเป็นสมาชิกไว้ทั้งที่เสียค่าบำรุงแล้วและยังไม่เสียค่าบำรุงสำนักพิมพ์ได้จัดส่งไปให้ท่าน แล้วทุกท่านตามคำขอร้องที่ทุกท่านแจ้งให้ทราบไว้แล้ว ใครยังไม่ได้รับโปรดแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่งเพื่อจัดส่งไปให้ใหม่

หนังสือพิมพ์ออกสู่คนสุพรรณทุกวันที่ ๑-๑๐ และ ๒๐ ของทุกเดือน โปรดแนะนำข่าวท้องถิ่นไปรษณีย์เพื่อความสมบูรณ์ของ "ศูนย์" สมาชิกทั่วประเทศที่สมัครรับเป็นสมาชิกไว้ที่ "นรา พกดินันท์" แผนกโฆษณาบรรณวิหิตและการพิมพ์จำกัด ถนนเจริญจิต พระนคร 56332 สมาชิกสุพรรณบุรีโปรดบอกตนที่ ออม ชีระพงษ์ ร้านสหกรณ์ท่าอากาศยานเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

- ระวังภัยลิ้นปาก • แก้กระหายน้ำ
- ชุ่มคอบำรุงเสียงให้แจ่มใส

บริษัท เยาวราช จำกัด
ถนนเยาวราช พระนคร

บันทึกจากบางขวาง

ของ

จารึก ชมพุด

- เขียนขึ้นด้วยความรู้สึกของ "คนรัก" ที่ยังคงกลายเป็น "ผีร้าย" ในสายตาของรัฐบาลที่ไม่เป็นประชาธิปไตย
- ใช้ชื่อองค์กรเพื่อถกต่างอย่างถก ใช้ความทราดเลวร้ายต่างกระตาม ใช้เลือดและน้ำตาแทนหลัก
- ทุกบท ทุกตอน ปวดท้าว กุ๊กกอก ผีกระชัง

ราคาเล่มละ ๑๙ บาท พิมพ์ครั้งที่ ๒ บาท

วางตลาดปลายเดือนตุลาคม

ส่งของไปก็...นายบรณ น.ส.ฟ. สารเสรี ถนนเจริญจิต, อ.ก. นวรัตน์า เจ้าสะพานพุทธฯ อนุบุรี, สำนักพิมพ์สุภาพบุรุษ ๓๑ ถนนราชดำเนิน และสำนักพิมพ์ชัยภูมิ ๑๘ ศาลาแดง ซอย ๒ (ผู้ส่งของเดิม ๕ เล่ม ไม่ติดค่าส่ง) ขอแนะนำสิ่งโน้นนามของผู้รักการสำนักพิมพ์ที่ทางส่งของ ส่งท้าย ณ ปลายฝนกลาง บางรัก แห่งนี้

สมัยนี้, อยู่เถียง....

การติดคุก โดยเฉพาะคดีกบฏ

มันง่ายเสียยิ่งกว่า

เดินไปตกท่อข้างถนน !!

- เพราะระบอบประชาธิปไตยเมืองไทยมันแปลกประหลาดจริงๆ
- ใครมาเป็นรัฐบาล ก็อ้างว่า "ทำเพื่อประชาชน"
- ใครระดมรัฐบาล ก็อ้างว่า "ทำเพื่อประชาชน"

เพื่อประคับความรอบรู้ของท่านเสียก่อน

ไ้

"บันทึกจากบางขวาง"

เก็บบุคคลสำคัญโดยเครื่องหมาย “ วงแฉัง ! ”

ไม่ว่าที่ไหน หากมี “ วงแฉัง ” เกิดขึ้น ที่นั่นหมายถึงความตาย !

“ วง แฉัง ”

คือเครื่องหมายแห่งความตายที่ลึกลับยิ่งที่สุด

ขณะนั้นกำลังนำความค้นคว้า ขวัญหาย แก่ประชาชน เพราะไม่ว่า “ วงแฉัง ” ปรากฏ
ขึ้นที่ใด ที่นั้นมักเกิดการตายอย่างลึกลับขึ้น ทำให้เหล่านักสืบต้องถูกปลดไปแล้วหลาย
สิบคน เนื่องหลังการฆาตกรรมบุคคลสำคัญของ “ วงแฉัง ” มีอะไรบ้าง ? โปรดอ่าน
ย่อความนี้โดยลึกลับที่ทันก่อนเหตุการณ์ เรียบเรียง โดย สมุท ศิริโช ซึ่งให้ชื่อ
เรื่องว่า “ วงแฉัง ” ปกแข็ง ราคาพิเศษเล่มละ ๒๐ บาท

ยึด รัฐ บาล ยึด รัฐ บาล พิมพ์ใหม่ ออกจำหน่ายแล้ว !

ยึด รัฐ บาล โดย สมบูรณ์ วรพงษ์ สารคดีประวัติศาสตร์เรื่องเดียวกันเขียนกลาเบ็ดไปเบื้องหลังการเมือง และอิทธิพล
มีคดียังละเอียด เขียนตามความเป็นจริงอย่างตรงไปตรงมา แบบชวนน่าชก โดยนักหนังสือพิมพ์ผู้ใกล้ชิดกับเหตุการณ์

ยึด รัฐ บาล สารคดีทางการเมืองหนังสือพิมพ์ที่รายงานข้อเท็จจริงอย่างครบถ้วนเที่ยงตรง เกี่ยวแก่วิถีการเมืองของไทยในยุค
ทรวานร และความสับสนวุ่นวายของเมืองหน้าหน้าทุกประเภท นับแต่หลังรัฐประหาร ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๐ จนถึงเหตุการณ์
และเบื้องหลังในวินัยคดีพระนคร “ คดเคี้ยว ” ที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๐ นี้ โดยละเอียดทุกด้าน พร้อมด้วยภาพเหตุการณ์อีกมากมาย ปกแข็งราคา
พิเศษเล่มละ ๒๐ บาท พิมพ์ครั้งใหม่ได้ออกวางขายตามร้านทั่วไปแล้ว

ที่นั่น.....จีนแดง

มีประชาชนยึดเชือกกันอยู่ถึง ๖๐๐ ล้านคน ไม่ว่าคนพวกนี้จะพูดหรือจะทำอะไรขึ้นมาแม้แค่คนเดียว โลกทั้งโลกคอยจ้องดูอย่าง
ใจหายใจคว่ำ ทุกคนต่างใจงงง และไม่มีใครรู้ว่า ที่นั่นเป็นอย่างไร ทำอะไร ทุกคนรู้แต่เพียงว่า นั่นคือ.....จีนแดง

ซึ่งนายทุนทุกแห่งโฆษณาว่า ที่นั่นยังคนเล่นเหมือนโบไม่ว่า
ที่นั่นมีความชั่วร้ายอย่างไร โหดร้ายขนาดไหน ลึกลับ
มหัศจรรย์อันใด คนทั้งโลกถึงหวาดกลัว ไม่มีโอกาสรู้ความจริง

ไม่มีใครจะมีโอกาสเข้าไปได้ แม้แต่คนจีนเอง
แต่.. ท่านจะทราบละเอียดจากหนังสือคนหนึ่งที่ได้มาแล้ว
สู่ผืนแผ่นดินใหญ่ของจีนแดง

โดย สุพรรณ บุณยพิมพ์ ได้เขียนเรื่องราวต่างๆ ที่เห็นมาแล้วในจีนแดงอย่างทะลุปรุโปร่ง ละเอียดทุกแง่มุม
จากการไปแบบแฝงตัวของชาติไทย ซึ่งเราได้พบกับ เมาส์ซุง และ โจวเอินไหล มาแล้ว ขนาดหนังสือปกแข็งอวาร์ พร้อมด้วยภาพ
ประกอบหลายสิบภาพ ราคาพิเศษเล่มละ ๒๐ บาท.

มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป และที่ ประมวลสาส์น อาคารเฉลิมเกียรติ โทร. ๒๕๕๓๓๗

บทประพันธ์
ในภาพยนตร์ ก๊อว...

กลิ่น ชิงใจ

• บทประพันธ์ • อังคาร •

ภาพยนตร์ชีวิตรัก — ที่ซาบซึ้งตรึงใจที่หนุ่มสาวควรชมอย่างยิ่ง — เป็นเรื่องรักที่แปลกแหวกแนวจากเรื่องรักทั้งหลาย —
เขารักกันอย่างเยือกเย็น แต่พิษร้อนแรง — ถึงขนาดเอาชีวิตเป็นเดิมพัน.....

กิติ — น้องกิ้งแก้วตายจริง เพราะผมเป็นต้นเหตุ ผมมาช้าไป
แสน — ถึงเวลาของเราแล้ว ที่เราจะพร้อมกันเสียละ น้องกิ้งแก้วเป็นอะไรหลวงมาตายในเรือนหอของกระผมเอง
กิติ — ผมขอสัญญาทุกอย่างแม้ชีวิต จะให้ผมทำอะไร
แสน — วิญญาณและร่างกายของน้องกิ้งแก้วจะสิงอยู่ที่ไหน ก็ยังได้กินพร้อมทั้งกระผมเอง ตามคำขอของของเธอ
กิติ — ผมไม่เข้าใจ
แสน — หมายความว่ากระผมขอชีวิตกระผมมาแลกกับน้องกิ้งแก้ว วิญญาณของกระผมและน้องกิ้งแก้วจะสิงอยู่ด้วยกันในเรือนหอ

■ ■ ■ ■

“ อังคาร ” = ผู้ประพันธ์ — กลิ่น ชิงใจแดง — ใคร ๆ ก็รู้จักอังคารดีกว่า มีวาทะศิลป์ ฉลาดในการออกนอกกรอบรัก และให้รัก — ไขข้อข้องใจอย่าง
วิเศษ ฟังสุนทร = ผู้ฉันทในการสร้างภาพยนตร์ชีวิต และเป็นผู้สร้างบท — กลิ่น ชิงใจแดง — เป็นบทภาพยนตร์ ใคร ๆ ก็รู้จักและยกย่องว่า การ
สร้างภาพยนตร์ชีวิต รัก ๆ แล้ว ทำได้แนบสนิท บทยากยิ่งก็จริงใจ คุณแล้วไม่ผิดหวัง ฉะนั้น เมื่อรวมกันแล้ว — กลิ่น ชิงใจแดง —
ก็ถึงกับชีวิตที่ซึ้งถึงหัวใจ — มีรัก — และมีสาระแก่ชีวิตจริง ๆ.

ฉายที่ ศาลาเฉลิมกรุง ต้นเดือนพฤศจิกายนนี้แน่นอน

รัฐบาลไทยยังดำเนิ นโยบายอิสระ: รัฐบาลขึ้นชิงสร้าง

วันเลือกตั้งผู้แทนราษฎรใกล้เข้ามาแล้ว อีกเพียงเดือนเศษก็จะถึงวันสำคัญนั้น ขณะนี้การรณรงค์หาเสียงกำลังเป็นไปอย่างคึกคักทั้งน้ำครุและน้ำหัวนวิคก พรหมกันไปในตัว ที่ว่าน้ำครุนี้คือผู้สมัครบางรายที่ทำการหาเสียงเป็นที่น่าสนใจ มีประชาชนสนับสนุนด้วยความจริงใจ พรหมกันก็จะเลือกเข้าไปเป็นผู้แทนราษฎร นั่งในสภาหินอ่อน ส่วนที่ว่าน้ำหัวนวิคกนั้นหมายถึงน้ำครุจะหมดหวัง เพราะประชาชนไม่ค่อยจะเชื่อถือ ถ้าขึ้นหลอมเลือกเข้าไปเป็นผู้แทนราษฎรเขาจริง ๆ แทนที่จะได้ประโยชน์กลับจะกลายเป็นประโยชน์ไปเสีย

เราได้เฝ้าสังเกตการหาเสียงของผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้ง แต่ละรายแต่ละพรรคตั้งแต่ต้นมาจนบัดนี้รู้สึกว่า ราษฎรยังไม่เข้าข้างถึงจุดประสงค์ที่เขาจะเลือกคนหนึ่งของเขา เพราะเขาคงไม่ว่าจะเป็นพรรคอิสระหรือพรรคการเมืองก็ตามแต่เป็นถูกต้องตามกฎหมายแล้วนั้น ไม่ค่อยจะพูดหรืออธิบายให้ราษฎรทราบถึงนโยบายของพรรคที่จะดำเนินนโยบาย

นงคชัย นงคชัย
หัวหน้าพรรคภูมิใจไทย

อย่างไร รัฐบาลที่เราเคยได้ฟังว่า พรรคการเมืองบางพรรค เคยแถลงนโยบายให้ราษฎรทราบ มาบ้างแล้ว แต่เราก็ยังไม่เคยได้รับฟังนโยบายจากพรรคอื่นๆ ที่ควรจะต้องให้ราษฎรเข้าใจ นอกจากจะเป็นการแสดงความดี ความสามารถของแต่ละบุคคลไปเท่านั้น

เราคิดว่าการแถลงนโยบายของแต่ละพรรค ระบิณิก ผลักดันพรรคการเมืองนี้ ๆ เอง ราษฎรเขาจะได้เข้าใจว่า พรรคไหน มีนโยบายอย่างไร มุ่งหมาย ที่จะทำประโยชน์

ชาติจำเริญรุ่งเรืองกับวิถีโค ะเกินตามพลังอเมริกันหรือไม่ หรือจะยกย่องมากน้อยอยู่ประเทศชาติในโลก เพื่อความก้าวหน้าของชนชั้น แทนที่จะเป็นความดีอเมริกัน แต่เพียงชาติเดียว หรือว่าพรรคใดจะขึ้นใหม่ในระบอบ คัดค้านเพื่อ การ แบ่งชั้นวรรณะแห่งมนุษยชนต่อไป ก็จะเป็นที่ทราบอย่างชาวชังแคว้น

นงคชัย นงคชัย
หัวหน้าพรรคภูมิใจไทย

การเลือกตั้งครั้งนี้คงมีไปยาก การเลือกตั้งเมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ที่แล้วมาเข้ากันมาก เพราะรัฐบาลชั่วคราวชุกชี ได้มีปากถ้อยราษฎรอย่างมั่นคงว่า จะให้มีการเลือกตั้งที่สุจริตเสรีภาพ ใ้ทุกเท่าที่ระกระทำได้ ในระยะนี้เราอาจจะเชื่อว่าชุกชีได้ลงมือทำตามที่ได้มีปากถ้อยราษฎรไว้จริง ความเชื่อนี้เองที่ทำให้มีความหวังรักชุกชีว่าเราจะได้พบการเลือกตั้งที่สุจริตเสรีภาพปราศจากมลทิน ผู้แทนราษฎรที่ถูกเลือกเข้าไปนั่งในสภาหินอ่อนแต่ละคนนั้นมาจากความศรัทธาของประชาชน

ในระยะนี้เราทั้งสองได้กล่าว การหาเสียงแบบใหม่กันอยู่ ไปมาหนึ่งสัปดาห์เพียงสองพรรค คือพรรคศรัทธาไทยพรรคประชาธิปัตย์ ลำพูนพรรคศรัทธาไทยนั้นได้แถลงนโยบายแล้วว่า พรรคของเรามีความมุ่งหมายที่จะระงับการปกครองแบบเผด็จการ และพรรคประชาธิปัตย์ได้เข้าแถลงกันถึงกัน ม.ร.ว. เสถียร ปราบมาของหัวหน้าพรรคได้ใช้สถานีการศึกษ ๗ ๗ พลังอุดมคติว่ากลายเป็นที่หาเสียงเป็นกันด้วยว่าวางแผนเพื่อแสดงปาฐกถาเรื่อง "นโยบายเป็นกลาง" ซึ่งเราควรจะทราบความหมายว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้องตามหลักกติกานี้เพราะหัวหน้าพรรคทั้งสองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์นั้นเอง แทนที่จะฟังปาฐกถาในวาระนี้เขาจะฟังเรื่องที่ว่า นโยบายเป็นกลางนั้นคืออะไร กลับกลายเป็นเขาจะฟังนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์ อันแสดงออกมาถึงการนิยมลัทธิจักรวรรดินิยมนั่นเอง

เพื่อที่จะให้มีการชี้แจงนโยบายของแต่ละพรรคที่แน่นอน เราคิดว่าพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ๆ ควรพิมพ์ใบปลิวและคำในนโยบาย ราษฎรที่ราษฎรอาจทำการได้รู้กันนี้ไม่ใช่ชั่วผู้ใดเพราะในการหาเสียงที่พอรู้ๆ ชุมชนที่ไทยแห่งหนึ่งเท่านั้น ประชาชนจะได้ทราบนโยบายของแต่ละพรรค และเลือกตั้งผู้แทนราษฎรของเขาอย่างถูกต้อง

ท่านหัวหน้าพรรคภูมิใจไทยหลาย! เราจะไม่พูดถึงการโจมตีกันและกัน เพราะนั่นเป็นวิธีความนิยมของกันเอง แต่เราควรพูดถึงนโยบายที่ประชาชนเจ้าของแผ่นดินควรจะได้รับทราบ พรรคการเมืองใด ๆ ก็ตามหาไม่มีความหมายสำหรับประชาชนและชาวไทย เราเห็นว่าพรรคไหน ๆ ที่แสดงนโยบายออกมาให้เห็นชัดชัดกับประชาชน ชลชนนี้ประชาชนทั่วไปก็รัก (อ่านต่อหน้า ๔๕)

ราชปะถัมภ์

ปรีชาพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

ราชปะถัมภ์

ราชปะถัมภ์

▲ นานอภินันท์พรหม สานิต: "เพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ ที่ต้องมีการรวมกันของพลังกัน" รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พลโท ณรงค์ กิตติขจร: "ออกคำสั่งเร่งด่วนให้ถือปฏิบัติตามอำนาจแห่งรัฐราชการ"

ใบ

ใบตีปตา

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๖๙
[วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๐]

สรุปและวิจารณ์

โดย จ.๒. "สวน ทอเต"

บทวิจารณ์การเมือง

โดย "ตราทอง"

มรุตม์ชีวิต

โดย ทรัพย์ สดปรนพันธ์

จดหมายการเมือง

โดย "ประจักษ์"

เรอส์-สั้น

โดย กฤษณะ

ชีวิต

โดย เริง รณสี

ทัศนวิจารณ์การเมือง

โดย วิภา พยัคฆ์

กตัญญู

โดย วิชา-ภาดา

เลือกต้นใจ

โดย สก. กุศลโรต

ขาดานในเครื่องแบบ

โดย โกล. กิ่ง

ในสนาม

โดย นอชณี

จารกรรมเชิงสกา

โดย แก้ว มั่นคง

เปรสส์คอนเฟอเรนซ์

โดย บรรพต ดิถีพร

หน้า

อภัยเสรี

๒ โดย ปิ่นแก้ว

ออกอากาศ

๒๕ โดย คมพ์ สันพันธ์

เรื่องหนึ่ง-หนึ่ง

๒๖ โดย แกล้ง พยัคฆ์

ละคร

๒๖ โดย ศก. รารโร

สังคมการเมือง

๕๐ โดย ศ.ส.ว.

ภาพล้อการเมืองและสังคม

๑๖ โดย ปิ่นแก้ว, สดปร, พยัคฆ์

ผู้อ่านวิจารณ์

เหล่าเก่าในขบวนใหม่?

เรียน บรรณาธิการ โท-สัพดาห์

ผมมีข้อข้องใจบางประการที่ควรเรียนถามต่อไปนี้.

๑. พรรคการเมืองที่ สนับสนุนพรรคการเมือง เราควรถือว่าพรรคการเมืองที่สนับสนุน

ได้ไหม?

๒. ใคร ๆ ก็รู้ว่าพรรคการเมืองที่สนับสนุนพรรคการเมือง เหมือนสหภาพ เช่น

โดย ดิถีพร

เห็น พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

โดย พยัคฆ์

เขาเป็นผู้ใกล้ชิด ควรเลือกเขา อย่างนี้ถ้าเป็นอีกพรรคการเมืองประชาชน เขาเป็นบุตรชายมีอำนาจพอที่จะเลือกพรรคการเมืองเป็นสมาชิกได้ ผมว่าถ้าเป็นแบบนั้นก็ดี

๒. พรรคการเมืองที่ สนับสนุนพรรคการเมือง เราควรถือว่าพรรคการเมืองที่สนับสนุน

ได้ไหม?

๓. พรรคการเมืองที่ สนับสนุนพรรคการเมือง เราควรถือว่าพรรคการเมืองที่สนับสนุน

ได้ไหม?

๔. พรรคการเมืองที่ สนับสนุนพรรคการเมือง เราควรถือว่าพรรคการเมืองที่สนับสนุน

ได้ไหม?

๕. พรรคการเมืองที่ สนับสนุนพรรคการเมือง เราควรถือว่าพรรคการเมืองที่สนับสนุน

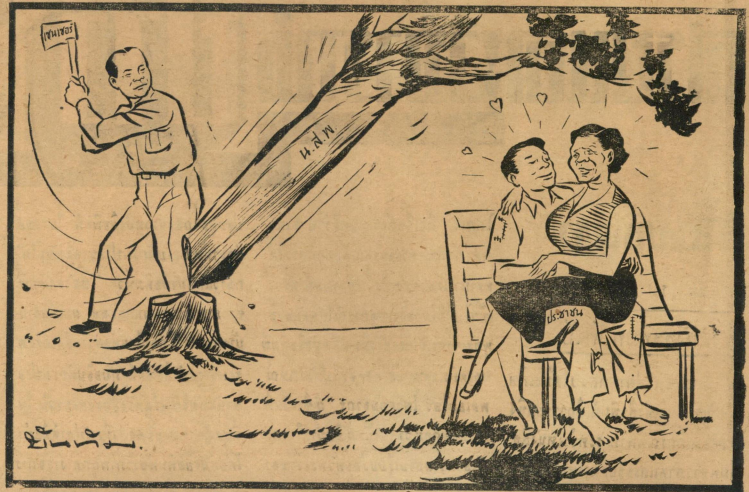
ได้ไหม?

๖. พรรคการเมืองที่ สนับสนุนพรรคการเมือง เราควรถือว่าพรรคการเมืองที่สนับสนุน

8

โทษจับคนหนังสือพิมพ์ไปคุมขัง และ
ประกาศการถูกเซ็น แล้วให้กรรมการเซ็น
เซอร์หนังสือพิมพ์. อันที่จริงการรัฐประ
หารก็ได้ตั้งคนในทางที่ชั่วแล้ว เพียง
แต่จะเวลาอันไม่นาน การเลือกตั้งผ่าน
ไปแล้วก็จะได้มีรัฐบาลใหม่เข้ามาแทนที่
เพราะฉะนั้นการให้กรรมการเซ็นเซอร์ หนังสือ
พิมพ์จึงทำให้เสียเกียรติประวัติแก่
การรัฐประหารไปด้วย.

อย่างไรก็ตาม วิธีการเซ็นเซอร์
หนังสือพิมพ์ควรจะเลิกแล้วชั่วถูกหลัก
ตามสมควร เพราะว่า ตามปฏิวัติงาน
ของคณะกรรมการเซ็นเซอร์คือการทำให้
โดยไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์ ของ
หนังสือพิมพ์กลางคือ จากเวลาการ
เซ็นเซอร์ ซึ่งเวลานี้เป็นการทารุณแก่
หนังสือพิมพ์ที่ออกจำหน่าย ก่อนเข้า
มาก เพราะหนังสือพิมพ์ที่ออกจำ
หน่ายในก่อนเข้านั้น ระบอบก็ชั่ว
ตอนกลางคืน แต่เข้ามาก็มีการเซ็น
เซอร์เพียง ๑๓. เท่านั้นเอง เมื่อ
คณะกรรมการเซ็นเซอร์ ใช้วิธีการ
เซ็นเซอร์เช่นนี้ หนังสือพิมพ์ขายเลย
ที่ออกขายในก่อนเข้า จึงหาทางเลี่ยง
กฎหมาย ไม่ยอมให้เซ็นเซอร์ ซึ่งก็
ได้แต่หนังสือพิมพ์ชั่วภาพ คู่พิพาท
ของกรมประชาสัมพันธ์เอง การ
เลี่ยงกฎหมายคือ ทยุคหนังสือพิมพ์
ชั่วภาพ แต่ออกหนังสือพิมพ์ "ชั่ว
ภาพชั่วการ" อันแทน เป็นชั่วว่า คณะ
กรรมการเซ็นเซอร์ ไม่มีการเซ็นเซอร์
ชั่วภาพของหนังสือพิมพ์ เลยได้
เลย นอกจากนี้อีกเวลาเซ็นเซอร์
แล้ว คณะกรรมการยังได้ทำงานแบบ
"เร่ไถ่" อีกด้วย โดยไม่ยอมมาทำ
งานในอาชีพนี้ อ้างว่าเป็นผู้ถูก
เพราะฉะนั้นหนังสือพิมพ์จึงต้องเสียผล
ประโยชน์ เพราะคณะกรรมการเซ็น
เซอร์ทำงานแบบ "ถอยหลังเข้าคลอง"
คือคณะกรรมการคอยคุม (ถ้า
เรื่องนั้นไม่ประสงค์จะเพื่อประโยชน์)
ของนักข่าวในสมัยที่ ม.ร.ว.เสนีย์
ปราโมชเป็นนายกรัฐมนตรี และนาย
สงวน สุทธิรักษ์ เป็นประธานคณะกรรมการ

เอาเข้าแล้ว - ใจ !!

ปิณฑของเขา

“งานของคนหัวเลี้ยว”

“ถ้าคุณตั้งเข็มทิศโดยถือเอา
สันติภาพเป็นจุดหมายปลายทางละก็
คุณจะได้เห็นโลกที่แตกต่าง สดงาม
การดำรงชีวิตของชาวโลกได้กลับกลาย
ไปสู่สันติภาพยิ่งขึ้นเป็นลำดับ”
นิคิตา ครุสชเชฟ เลขาธิการพรรค
คอมมิวนิสต์โซเวียต อธิบายอย่างมั่นใจ
อย่างนี้ แกนดั๊นชาวอเมริกันในระหว่าง
งานเลี้ยงวันชาติของสถานทูตเคเทอใน
มอสโก เมื่อวันที่ ๒๕ เดือนตุลาคมนี้.

ความหวังที่ดูเหมือนจะเป็นเช่นนั้น
โดยเพราะสถานการณ์อันใกล้ชิดความ
เต็มทีในตะวันออกกลาง เพราะปัญหา
ใหญ่ทางกันนั้นได้กลายเป็นว่า เกือบ
ก็ถูกพิพาทอำนาจระบอบโลกได้คุมเก
หาเสียงในสหประชาชาติมากมายเอา
การอยู่ในการที่จะ “คว่ำบาตร กลตพ
แก่” กรณีการคุกคามโซเวียตอันจะ
เลิกต่อกรณีสหประชาชาติ ที่ท
กระทำกันไปแล้ว.

โซเวียตและกลุ่มเป็นกลาง ทั้ง
หลาย กำลังตั้งหลักมั่นคงอยู่ ได้สหประ
ชาชาติก็การสอยสน พกการฉ
ของเคเทอ จึงและสหรัฐอเมริกา ผู้กำกับ
การแสวงโลกด้วย เพื่อให้เห็นชัดจนลง
ไปว่า พกการตั้งหลักด้วยเป็นอาชญา
กรรมโดยแท้ ทั้งต่อเอกราชของยุโรป
ของโซเวียตและสันติภาพ ของประชา
ทั้งหมด เพื่อให้ได้เป็นผลต่อประ
ความปลดปล่อยความมั่นคงของโซเวีย
และประเทศผู้ปรารถนาสันติในทาง
หน้า.

แต่ของกันนั้น สหประชาชาติ
ก็กลับกลายเป็น เวทีแห่งระบอบใหม่ เมื่อมี
การอภิปรายปัญหา ที่ประชุมสหประ
ชาชาติได้พิจารณาอภิปรายพร้อมของ
โซเวียตชาว ในขณะสหประชาอเมริกา
ได้ยอมไปกลตพโซเวียตอย่างเต็มหน้า
ยังได้ช่วยด้วยซ้ำออกแห่งชาติอาระเบีย
โคกเข้ามาใกล้โลก ให้โซเวียตกับเค
โรลิกกับก่อนเสีย เข้าทำนอง “ไม่
เป็นไร ลืมเสียเถิด” ซึ่งมีนักพิงเจ้า
ที่อยู่ต่างประเทศจึงถือว่าความพินาศเค
ก็จะไม่ทำพมุงแบบมหาสหประชา
กับโซเวียต และระบอบเป็นผลต่อประ

การเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ เพราะว่า
มีหนังสือพิมพ์คนหนึ่งที่ สก๊อตซ์ ชื่น
ชมมากคือ และกำลังเสนอข่าว ใน
นั้น ข่าวสันติภาพ การจับกุม
พลเอกพิบูลสงครามด้วยกฎในฐานะ
ข้อหาอาชญากรรมสงคราม แต่เวลาได้
ถึงไป เขาก็หมดเวลาเซ็นเซอร์
นั่นเองกลางคืน หนังสือพิมพ์จึงต้อง
เข้าทำเนียบรัฐบาล ซึ่งในเวลานั้น
ที่นายกรัฐมนตรี และประธานกรรม
การเซ็นเซอร์ มาจากอเมริกาใหม่
ไม่ทันอยู่ จึงต้องเข้าทำเนียบรัฐบาล
ข่าวว่านายกรัฐมนตรี สุภาวดี ออก
ต่อหน้าหนังสือพิมพ์ และยอมทวง
ข่าวโดยความเต็มใจด้วยตนเอง เป็น
อันว่า หนังสือพิมพ์ยอมเซ็นเซอร์
หน้าด้วยความร่วมมือ อย่างเต็มที่
เห็นใจของกรรมการเซ็นเซอร์.

แต่กรรมการเซ็นเซอร์คนนั้น ไม่
ยอมร่วมมือกับหนังสือพิมพ์ด้วย เมื่อ
ถึงเวลา ๑๓ น.เป็นอันมีการเซ็นเซอร์
และเมื่อวันอาทิตย์ ก็ไม่ยอมมาทำ
งาน นี้คือความร่วมมือของกรมประ
สัมพันธ์ที่มีต่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน▲

ทรัพย์สินที่กระเจินหาย วายวอดกลายไป เพราะคำสั่งและการตัดสินใจของคนมี เลือกรักพรหมสงคราม เพื่องไม่รักคน ท้าก็ตั้งถั่ววัน ระวังอย่ามีอะไรจะ พกผลเอาว่า เป็นถาวรเวิชัยพร้อม เพียรเพียรหาในภายหน้า ซึ่งเป็นคำขวัญที่ทหารสำหรับปลอบใจคนสู้รบและลูกโลกในคำขวัญ ความสัญญาติญาณสัตว์มี

แต่เราประชาชนทั้งหลาย จง พลดขยายซึ่งเส้นใยไปทั่วทั้งคำไม่และ นึกการทอของโซหาตจะวันออกผู้หนึ่ง ใน ครองเทพา ใดกล่าววิจารณ์เหตุการณ์ใน ครองวัน

ผู้ปรารถนาสันติ ย่อมแสดงแต่ พฤติกรรมที่เป็นสันติ ผู้กระหายสงคราม เท่านั้นที่จะแสดงออกแต่คำที่กระใช้คำลง" จังขอเชิญชวนชาวชนทั้งหลายให้ ใฝ่ใจงานตามคุณเอง ด้วยปรัชญาญาณ ของแต่ละท่านว่า เหตุการณ์ในโลกทุก วันนี้เป็นเช่นนั้นและศัตรูของสันติภาพอยู่ที่ตรงไหน ▲

"ความ ทอแสง"

จากชีวิตคน

เขาย้ายใครกัน?

แม้ว่าจะเข้ามาดำรงตำแหน่ง อธิบดีตำรวจใหม่ และได้โยกย้ายชาว ไร่ไร่ราชกิจที่สังกัดกฎหมายซึ่ง วรรคา อธิบดีท่านได้สร้างขึ้นไว้เมื่อครั้งมีมา อำนาจให้ตกไป โดยอะไรไม่ให้เป็น ผู้ใด ทั้งสิ้นจนจบจนเข้ามาด้อยลงเพียงมิได้ ทำอะไรให้เป็น เก่งสวดไป บอกว่า อย่างสิ่งทั้งห้าอย่าง และเห็นคนอยู่ ทุก ๆ วัน ก็คือการคงอยู่ของการพินนเถื่อน โดยไม่มีการรับแจ้ง คุมขัง เบื้องหลัง การเล่นสาลอกกันด้วย ซึ่งมันยากยิ่งจะ ทวีปวิงานการเล่นมากจนกว่าแต่ก่อน ทั้งสองอย่างทั้งกล่าวมานี้ ส่วน แต่เป็นวารสีกฎหมายและทำหาคำ อวดอ้างของอธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ นั้น อย่างเอพิการที่สุด. การคุมขังคน การ พินนเถื่อนในระยะแรกก็มาเป็นอธิบดี

ก็ถูกที่ว่ากระเซยเซา และหมกมลายไป แต่มาบัดนี้ ข้าราชการเยือกเย็นถาวรพินนเถื่อน ได้ทิวทัศน์ใหม่อย่างพินนเถื่อน แม้แต่ก่อน เอาที่เคียดจิ้งไว้ที่เคียด ถิ่นทิวทัศน์ใหม่ไม่ พากแต่ย้ายที่ไปอีกแต่เดิมใหม่ รากที่ เกิมเท่านั้นเอง ส่วนอธิบดีพลการควบคุม ย่อนนั้นได้ทิวทัศน์ว่า มีการตั้งเอา นายทหารบางคนเข้ามาร่วมด้วย ทั้งที่ ทั่วย่อนที่เดิมมัน ข้างแห่งคงอยู่ถัด ๆ อรรถทหารเสียเข้าไป ทาดทางกรณี ความสนใจ และระจกให้สันไปแล้ว ลามชาวบ้านร่ำว่าแล้วถอน ที่ระไป สามแสนในในความจริง วัระประภักซ์ขึ้น มาเอง อธิบดีท่านที่ถึงก็ทรงจำมอับ ขวี่แฉกแฉก ๑๑๕ คน โสโงในในการ เล่นทุกประเภทก็ถือว่าเป็นการพินนเถื่อนแล้ว ไซ้ว่าถ้ามคนแฉกนั้นทุกคนไม่มีใครยึด เพราะเยือกเย็น เพียรเยือกจึงถูกค้ำยอยู่ ทุกท่านอยู่แล้ว

ส่วนสาลอกกันรวมนั้นเราเห็นใจ ทั้หมเป็นของยาก ในการที่จะจับคน เมื่อจากหลักฐาน ทั้งระประภักซ์ในการ ดำเนินคดีนั้น โดยมากไม่เพียงพอ และหาหลักฐานมาประประภักซ์โดยยากและ เพราะการรู้จำ ถึงตำรวจระจกพิศ

ฐานที่ไม่มี และไม่มีพินนเถื่อน จึง เป็นเหตุให้มีการเล่นอย่างอื่นหลายอย่าง ทั้ง ทอดทุกแห่ง ทั้งในพระนครและต่าง ทุ่งทั่ว

เพียงสิ่งที่เห็นง่าย ๆ ทั่วตาอยู่ทุก วัน ๆ เช่นนี้แล้วจึงระจกให้พิศคนสันไปไม่ ได้ทั้งคำทัก เรื่องใหญ่และคดีต่างๆ ที่สร้างควมมีควมของไว้ด้วยกรรมตำรวจ เมื่อแล้ว ๆ มาทำระจกได้แค่ไหนพอ เราเสียใจเหลือเกิน ระวังอยู่ถึงแม้ท่าน ระแวงระวังก็เข้าข้าง ๆ นั้น ไม่ใช่มวย ดัม หากแต่พฤติกรรมของการของท่านที่เห็น ว่าท่านกำลังสร้างมโนธรรมและระจกในการ ควบคุมมวยเสีย มิใช่มวยดัมอย่าง ใคร ๆ ว่า. ▲

โกล ทั่ววล.

จากศาล

อันความกรุณาปรานี

เสมือนเขาเกิดมา เพื่อใช้หนี้ โทษที่ทำไว้ ในชีวิตก่อน ตามคำเปรียบ เทียบของผู้ที่ใดให้ไว้ว่า "เกิดมาเพื่อ ใช้หนี้ระกรรมที่ก่อไว้" มนุษย์ร่วมโลก

บางประเภทในจำนวน หลายพันหลาย ร้อยล้านคนก็เกิดมาเป็นมนุษย์ ประ เลกขากานเชื้อใจ ชีวิตเพื่อปากเพื่อ ท้องเต็มไปกับความทุกข์ อย่างแสน สำนัดก็เหมือนมือ ตลอดชีวิตการะ ยืนอยู่บน "ความอดทน"

แต่เสมือนการใช้หนี้แห่งกรรม นั้นยังไม่หมดไป และสมควรถือไว้ด้วย โทษที่ตนทำขึ้นอยู่ทุกข้อไป หลุ่งแมลง ก้อนหินนั้นนอกจากจะประสพกับความ ยากแค้นที่ยิ่งมุนุษย์อยู่ยากจนทั้งหลาย กรรมชั่วบรรดาให้เจอ และถูกนอัยอยู่ เด็กมาซึ่งไม่พ้นกรรมก่อนต้องรับกรรม ไปก่อน แม้ ในฐานที่แม่เป็นผู้ตั้งตา ฐาน "ลอกทรัพย์" แก่กับพินนเถื่อนก เป็นผู้ตั้งตา นั้น ก็เพื่อเป็นอาทรรที่ระ ยิงชีวิตลูกนอัยของนาง ซึ่งเกิดมาไว้ เพียง ๒๐ วันเท่านั้นนั้นคือ "กลัวย่นาด วั" เพียง ๑ เดือนโดยนมาโคกที่สันใจ ตักมาไม่ให้ลูกกิน เพราะเงินไม่มีซื้อ หลังกินได้ก็ระแวงมุนุษย์ด้อย กระ เซิงขอความ มอับเหลือ ไปตามมีคาม เลิก สุกแต่ระไว้ด้วยความกรุณาอยู่ หนึ่งผู้ใด. (อ่านต่อหน้า ๕๑)

อ้าว! เล่นนอกสนามด้วย -เฮะ !!

พบกวีวิจารณ์การเมือง

ภายในประเทศ.

๔ พฤศจิกายน:

เป็นที่เข้าใจกันว่า ทหารบกกลุ่มหนึ่งถนัดวันที่ ๔ พฤศจิกายนเป็น

วันสำคัญ จึงได้ประกอบพิธีสาธตวันขึ้นตลอดมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๐ ซึ่งเป็นวันทหารบกกลุ่มหนึ่งได้กระทำรัฐประหารจนได้รัฐบาลอานาวาสัตติออกไป ในครั้งนั้นคงจำกันได้ว่าคณะรัฐประหารได้มอบหมายให้นาย คง อภิวงษ์ศรี ทำทั้งรัฐบาลชั่วคราวระหว่างเลือกตั้งใหม่จนกระทั่งนาย พจน์ สารสิน ได้เป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ ก.ย. ๒๔๕๐ ครั้นนั้น นายคงได้เป็นรัฐมนตรีว่าการคมนาคมเป็นเวลา ๕๐ วันโดยเวียนรับราชการเลือกตั้งใหม่ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์ มีสมาชิกไปรับเลือกเข้ามาเป็นส.ส.มากกว่าพรรคอื่นนายคงจึงได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกซึ่งนับว่าเป็นรัฐบาลที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญที่เลือกมาจากการสุจริตโดยแท้จริง แต่รัฐบาลอยู่ได้ ๔๐ วันเท่านั้น ก็ถูกคณะรัฐประหารถอดไป และจอมพล ป.พิบูลสงคราม ก็เป็นนายกรัฐมนตรีคนถัดมาจนถึง ๑๖. ก.ย. ๒๔๕๐.

เมื่อการรัฐประหารครั้งสุดท้ายนี้ ปรากฏว่าคณะรัฐประหาร ๔ พ.ย. ๒๔๕๐ ได้แตกแยกกันไปแล้ว เพราะการไม่ร่วมมือหรือการไม่ลงรอยกันก็ได้ทั้ง ขอดาน และ การประชุมในวันที่ ๔ พ.ย. นั้น ก็คงไม่ได้มาร่วมพร้อม

เพียงครึ่งซีกด้วยแล้วเพราะปรากฏความหนังสือพิมพ์ว่าคณะนายทหาร ผู้ใหญ่มาประชุมเพียง ๒๒ นาย ซึ่งเป็นคณะที่ทำการปฏิวัติคราว ๑๖ ก.ย. ๒๔๕๐ เป็นผลสำเร็จเท่านั้น ภายหลังได้เป็นประธานทำจนผล สฤทธิ ชนธวัช ระเบียบธรรมที่จะปกครองหาว่าอีกนั้นน้อย ๔ ข้อคือ.

(๑) ฐานของคณะรัฐประหาร ๔ พ.ย. ที่โดน รัฐบาลอานาวาสัตติ.

(๒) ขอดานการเมื่อภายในประเทศ และประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง

(๓) ความสงบสุขและปลอดภัยนั้นคงของประเทศไทย รวมทั้งการเลิกกฎอัยการศึกด้วย และ.

(๔) ขอบเขตของรัฐบาล ขอร้องให้ดำเนินนโยบายการปกครองตามความคิดเห็นของประชาชนพลเมือง

ปรากฏว่าสมาชิกตามความในข้อ

(๑) นั้นมีอยู่ถึง ๔๐๐ คน และเท่าที่หนังสือพิมพ์ทราบมาจากบุคคล ที่ควร

เชื่อถือได้ว่า จักได้ขึ้นคณะรัฐประหารเสีย เพราะว่าคณะรัฐประหาร ๑๖ ก.ย. ๒๕๐๐ ได้ล้มรัฐบาลรัฐประหารเดิม(๔ พ.ย.) ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนเงินกู้การเงินแต่สมาชิกเดิมเหล่านั้นเสียแล้ว ถ้าขึ้นให้มันอยู่ต่อไป ก็คงจะนำความยุ่งยากลำบากมาให้ว่าการทหารต่อไปอีก.

ถ้าพูดตามหลักการที่ถูกควรถือว่า รัฐบาลคณะรัฐประหาร ๔ พ.ย. ได้ถูกกำจัดไปแล้ว สมาชิกของพวกนั้นก็ต้องสลายตัวไปโดยปริยายจนยกคณะก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔ มิ.ย. ได้สลายตัวไปเสียสิ้น แต่เพียงเสียงพลโทประสาธน์ ช่างเสียดียร รัฐมนตรีว่าการมหาดไทยกล่าวความหนังสือพิมพ์โพสต์ประจำวันวันที่ ๒๔ ค.ค. กอมนูตามว่า คณะรัฐประหารใหม่ไม่ยอมคณะรัฐประหาร ๔ พ.ย. ใช้หรือไม่ ทำคำว่า "คณะรัฐประหารเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ" ก็ต้องสลายไปโดยธรรมชาติ เมื่อสมาชิกทั้งหมดวายนั่น

แล้ว เมื่อพิจารณาเสียงกลุ่มประสาธน์ก็หมายความว่าคณะรัฐประหาร ๔ พ.ย. ยังจะไม่พบหรือสลายตัวไป แต่ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว การพิจารณาปัญหาใดๆ ก่อไปในเวลาข้างหน้า คงตกลงลงซึ่งกันโดยยาก เพราะคณะรัฐประหาร ๔ พ.ย. ได้ไว้ว่ามีอำนาจในคณะรัฐประหาร ๑๖ ก.ย. ๒๕๐๐ ก็หลายคน และมีสมาชิกใหม่ทำงานสำเร็จความเพิ่มขึ้นอีกหลายคน เช่นนายทหารเรือและนายทหารอากาศ คณะมีแต่เรื่องขัดกันทั้งในประโยชน์ส่วนตัวและระบอบการ ที่อำนาจมาก ไม่ทราบว่าจะฟังน้ำพื่นเสียงของพลโทเป็นเกณฑ์สักซีกใด เราจึงเห็นว่าคำว่าคณะรัฐประหาร

ขณะนี้มีสภาพเหมือนโรคมะเร็งที่งอกขึ้นในตัวของมัน ถ้าไม่มีการผ่าตัดก็อาจลุกลามไปได้นั่นเองแล้ว โรคนี้ก็จะหายไปได้ และมีแต่การขยายตัวน่ารังเกียจขยายตัวมากขึ้น คณะทหารบางกลุ่มก็ไม่ได้ร่วมงาน ๑๖ ก.ย. คำว่าฟื้นฟูพระนครเมืองของคณะ คง พ.อ. ม.ร.ว. น. พะวีร์ เกษมสันต์ ได้เคยคิดพรรค กิระชาธิปไตยมาแต่เดิม ฟังดูก็เหมือนจะแปลว่าพรรค รัฐประหารคงต้องสลายตัวไปในทางประชุมวันที่ ๔ พ.ย. นี้ เป็นการควมคิดว่าอีกก็เหมือนกัน แต่เกรงว่าอีกจะชื่อว่า "พรรคคณะรัฐประหาร" แล้วจะคุมกันไม่ตก เหมือนกับคณะราษฎร ๒๔ มิ.ย. ก็กระพริบไม่สำเร็จ ด้วยว่า

คณะก่อการ ๒๔๕๔ ได้แตกฉานส่วนขึ้นไปจนละทิ้งทิศทางดังกล่าวนั้นเป็นศัตรูของตนก็มี (อ่านต่อหน้า ๓๔)

โดย... ตราภิช"

ตอนหนึ่ง

ข้าพเจ้าออกไปถูกเหมือนกัน เหตุใดข้าพเจ้าจึงไม่ชอบใช้ชีวิต
อยู่ในกรุงเทพฯ ทั้ง ๆ ที่กรุงเทพฯ มีอะไรหลายอย่างสำหรับผมของความ

การของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นความต้องการการแยกตัวบ้าง หรือในทางตรงกันข้าม ในกรุงเทพฯ เราอาจหาสิ่งต่าง ๆ
มาสนองความต้องการได้ ทั้งสิ่งที่ผิดที่ผิดใจ จนถึงสิ่งที่เลวที่ทรามต่ำช้าที่สุด บางขณะเราอาจเสาะแสวงหาผล
ขาดของชีวิตอีกแบบหนึ่งที่มีในเอเวอรี่อับ ในชั้นปลาย เข้ามาเปลี่ยนระบบชีวิตเดิม ที่เกาะแน่นอยู่กับชนประ
เพณีอันเคร่งครัดและเข้าข้างใจเราให้เป็นชั่วร้ายชั่วช้า และเสียอย่างน่ากลัวกับการที่จะเผลอจมอยู่ในชุม
โหลเวรนั้น

รู้สึกว่าชีวิตจิตใจของข้าพเจ้าอ่อนไหวพริบไหว ในอันที่ระลึบทวิสัยออกไปให้สัมผัสสมอยู่ด้วยสิ่งชั่วช้าสามัญ
โดยไม่เต็มใจที่ระลึบทวิสัยไปสู่ชีวิตใหม่กระเรียนแบบแผนนี้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเลือกเอาชีวิตออกไปใช้ชีวิตส่วน
ใหญ่อยู่ตามชนบท ให้ธรรมชาติช่วยชำระล้างความสำราญอันโสมมที่ข้าพเจ้าแสวงหาตามลุ่มไว้ ให้แก่ชีวิต ตลอดจนเวลา
ที่เข้ามาพักพิงอยู่ในกรุงเทพฯ ผมเหมือนนกที่ถูกรุกเร้าให้รักใจของข้าพเจ้าด้วยหนัก และธรรมชาติโสมม
ความสงบเงียบ และอากาศที่บริสุทธิ์ใจที่สดชื่นโรยด้วยเกสรดอกไม้

แต่ถึงกันนั้นแหละ ชดเชยให้ข้าพเจ้ามีโอกาสเข้ากรุงเทพฯ จักได้ช่วยทดแทนไปเพราะความสำราญอันโสมมนี้
จะให้รับเชื้อโรคเพิ่มเข้ามาใหม่อีก ด้วยความโสมมแบบใหม่ก็เกิดขึ้นเสมอในป่ากรุงเทพฯ ข้าพเจ้าไม่รักอย่างอน
ไกลเลย นอกจากสภาพแก่ตัวจะเป็นเชิงปล่อยไว้ว่า มนุษย์ทุกคนมีภาระของมหาความเจ็บช้ำทางใจไว้ด้วย ซึ่ง

เรียกว่ามันคานักก็ไม่มีนัก แต่ก็
อย่างไรก็ตามก็ยังมีความสำนึกอยู่ว่า
ควรให้โอกาสจิตใจของข้าพเจ้า ได้
พักพิง เลี้ยงชีพขึ้นระยะ เลื่อนหน้า
สู่แดนสว่างที่ค่อยออกแสงสว่างความสำ
ราญอันโสมมแปรเปลี่ยนต่อไปอีก
ที่มีระบบด้วยและระบอบใจจะพอกำ
ใจ

ข้าพเจ้าอธิบายได้ไม่ชัดเจนพอว่า
ในการเสาะแสวงหาสิ่งต่าง ๆ มาเข้า
เราอาจเห็นข้าพเจ้าได้พอจะไรบ้างที่
ผ่นผ่านอยู่ ในความทรงจำ เหมือนสิ่งที่
มันล้นไปพัฒนา ผมมากมายหลาย
เรื่องก็เกิดขึ้น ซึ่งมักจะชวนหัวเราะน
หัวเราะ และหัวเราะถึงกับหัวเราะ
เหมือนถั่วหัวหัวของข้าพเจ้า เข้าใจ

นิยายของหญิงเสเพลจากวิถีของชายใจเปิดใหม่ที่เกิดออกแล้วชีวิตอยู่กับสิ่งนี้และใจกิน

ในวงไฟไม่มีพจนานุกรม
มีแต่กระดาษ
หนังสือข้างหัวนอน
บนเบาะ เบาะนั้น

ภาพประกอบโดยนิมิต 'แทน'

อยู่ในน้ำค้ำของอยู่โชค มี
มีทั้ง หวานและขม มีทั้ง
หัวเราะ และน้ำ และหลาย
ครั้งก็เกิด ที่มันเป็นการหัวเราะ
ทั้งนั้น

ข้าพเจ้าเคยหลบเข้าไปอยู่
ในกลุ่มนักเลงขี้เมา คิม ... คิม
กันแต่เช้าจนกระทั่งหมดสติ หลับ
ตลอดไป คิมนั้นคิมคิม จม
กระตือรือร้นจนหายใจ เหมือน
หมกขุ่นแล้วของโรงสุราขี้เมาที่
บางเย็น ในความขี้เมาขี้เมา
ไม่ใช่แต่เพียงข้าพเจ้าคนเดียวที่เท่า
นั้น แต่กายก็พลอยลึบเข้าไปด้วย
มันทำให้ข้าพเจ้าต้องพักพิงอยู่ใน
ชนบทตามหนอง โฉนด กลิ่นน้ำ
ทะเล และกลิ่นทางกลางแจ้ง
เกือบเป็นหมอกไพร ที่ช่วยได้เอา
ทีเดียว

หลายครั้ง ที่มีความกับความ
สำราญอันโสมมเต็มที ข้าพเจ้าจึง
แก่จนมุมจนเข้ามาในโรงยาสูบ
ร่วมตลอดกับบรรดา "สิงห์
ควีน" เสียของสามครั้ง แล้วก็ขึ้น
เงินจำนวนหนึ่งให้แก่ หญิงผู้ชีวิต

นวนิยายประชดประชันสังคมและทหารเมือง
โดย..... **ศรีรัตน ช่างตีเหล็ก**

90

୧୫

ถากผมเหล่านักเรียนต่อไปอีก ด้วย
ระยะที่เรากำลังพิจารณาว่า เรายัง
พ้นวัย เรอที่ทุกยุคทุกสมัยนั้นจะไม่
มีแก่นสารอะไร นอกจากวัยที่ไปเข้า
กันมาในระหว่างเพื่อนฝูง อีกพักใหญ่
เพื่อนสองสามคนก็ "จาก" ไปด้วย
เหตุผลซึ่งทุกคนยอมรับกันได้...

คนหนึ่งอ้างว่า จะต้องไปแก้
เครื่องทวิโชล... เพราะควรวัดแล้ว
ก็ชักร้อไรไม่รู้.

อีกคนหนึ่งบอกว่า เมื่อกำลังถูก
ซ่อนไม่มี ใครอยู่เป็นเพื่อน (แต่ทุกคนรู้
ว่าเขากำลังจะล่องไป) "บ้านสา" ว่า
ก่อนที่เรากลับไปหาแม่ลูกอ่อน.

และอีกคนหนึ่งส่ายหัวทัก บ่นว่า
ไม่ควรมีกะเมียไรเลย ว่า "จะกลับไปที่
บ้าน" คำนี้!

ข้าพเจ้าเหลียวไปทางโน้น อีเห็น
เพื่อนกำลังกินวนเวียนอยู่รอบ ๆ โต๊ะ
มิลเลียม ซึ่งเขากลับมาทั้งแก๊งค์คำ
มาจนล้น... เขาได้กินโลงที่ถูกกลืน
มัน มาเป็นระยะทางไม่ไกลกว่าพัก
อโธเมธแล้ว ไม่รู้เหมือนนกที่ทำไม
ถึงจะทิ้งทั้งน้ำทั้งตาและชะตาชีวิต
ถากทำให้ลูกมิลเลียม กลงไปลงหลุม
โดยไม่มีอะไรแปลกกันเลย ไม่รู้ก็
เข็ญก็เสียด้วย ข้าพเจ้า.

เหลียวกลับมาอีกทางหนึ่ง ก็เห็น
ขีตถุ์ที่พาตัวมาด้วย (ที่โพ) กัน
อยู่ มีกศอกที่อ้วนพองซึ่งกำลัง
คล้ายโครงกระดูกที่ขมวด ทั้งๆ ที่เคยรัก
ใครกันขีตถุ์ไรก็ ทั้งๆ ที่เคย
นับถือให้ลูกคอง ขูว่ากลัวพ่อที่พา
ว่า "เพื่อน" จะไม่แก้ผิด...เปล่า...ใน
ขณะนั้นไม่ใช่เพื่อพ่อก ในวงการ
นั้นไม่มีคำว่า "เพื่อน" พ่อกำลังอยู่
เลย.

และในทางของคิวยกนี้ คนเหล่า
หนึ่งก็กระโดดและได้ใจได้เคย
เกลียวมาของข้าพเจ้า แล้วก็ลงนอ
ไปก็ไปเที่ยวกับเขาบ้าง.

"เรียมอนนั้นช่างเป็นคนเลว
เกี่ยวเนื่องอยู่กับข้าพเจ้า... (อ่านต่อหน้า ๑๑)

เรื่องสั้น-สั้นการเสียดสีปดาคท์เว็คปดาคท์ "กาบิลบ"

ลุงดำกับข้ากอนรู้สึกตื่นเต้น
คือใจเป็นกำลัง เมื่อได้รับข่าวจาก
คำถึงลูกชายคนเดียวของแกว่า จะ
กลับมาเยี่ยมบ้าน ทั้งนี้เป็นเพราะ
นับแต่คำถึงสำเร็จการศึกษา ซึ่งแก
ออกส่าหักพันส่นเสียให้เรียน แล้ว
เขาก็เลยหางานทำอยู่ที่กรุงเทพฯ โดย
ไม่เคยกลับมาเยี่ยมบ้านเลย เป็นเว
ลาดัง ๕-๖ ปี ถึงแม้แกทั้งสองจะ
ขยั้นขยอให้เขากลับมาเยี่ยมบ้าง ก็
ถูกปฏิเสธ,

"มันมีความแห้งแล้งกันดาร ค
คมใจง่าพูดกันไม่รู้เรื่อง" เขาคพเรน
เมื่อพ่อกับแม่จึงยอมเร้า "บ้านเราก
อยู่ไกลจากตัวเมืองอย่างเลียบๆ ผม
เคยชินกับความซบเซาแบบในกรุงเทพฯ
เสียแล้ว ไม่อยากมาอยู่บ้านอย่างนี้
อีก."

เมื่อลูกชายปฏิเสธก็จากเรน
ถึเป็นอันไป ทั้งๆ ที่พ่อและแม่ลูก
แปลกใจอยู่บ้างเหมือนกัน ที่ลูกชาย
แสดงว่ารักเจียนกับที่เขาเองเคยอยู่มา
แต่ก่อนแต่ก่อน แต่เมื่อคิดเสียว่า
เพราะเขาเป็นผู้ที่ ได้รับการศึกษาสูง
ย่อมระทนต่อความซบเซาและความ
ไม่สะดวกสบายไม่ได้ ดังนั้นเมื่อลูก
ชายไม่ยอมมา พ่อแม่แม่แต่ทั้งสอง
จึงต้องเป็นฝ่าย ไปเยี่ยมเขาน้อยเสมอ
ครั้งมาครั้งๆ เขาตั้งสัจจะว่าจะมา
รับจากพ่อแม่คืนแล้ว มาพบให้แม่เฝ้า
ทั้งสองเป็นอย่างขึง.

และแล้ววันทีพ่อแม่ก็คอยอยู่อย่าง
ใจเฝ้าใจอย่างถึง ทั้งลูกกับและข้ากอน
พาสีขาวธรรมา ไปรอคอยรับลูกชาย

ลุงดำ - บ้ากอน

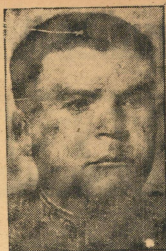
ที่สถานีรถไฟ พร้อมกับขอดกล่าวชักชวนเพื่อนบ้านใกล้เคียง ซึ่งพลอยตื่นเต้น
ไปย้อมแถมัย เมื่อคำถึงลงจากรถไฟ เขาก็พ่อกับแม่และเพื่อนบ้านคอยดั
รับอยู่อย่างกระตือรือ และคำถึงก็รีบเข้ามาหาเพื่อนบ้านที่มากับค
นอย่างมากมาย ในฐานะที่เขาทำตัวเป็นคนอ่อนน้อมต่อทุกคน เมื่อพ่อกับ
แม่ชี้บอกว่าใครเป็นใคร เขาก็บอกว่าความพ้ออย่างพ่อกับแม่และภักทอย่าง
อ่อพ่อกับแม่ก็ไป ทำที่คนเหล่านี้พ่อกับแม่เฝ้าเฝ้าไปมากมาย.

คืนนั้นคำถึงก็เฝ้าเฝ้าพ่อแม่ และเพื่อนบ้านที่พากันมาเยี่ยมแน่นบ้าน
ทว่าว่า ที่เขามาที่นี่ ก็เพื่อมาหาเสียง สนิทสนมกับเพื่อนบ้านที่ทั้งรักทั้ง
คำถึงของว่าเขายังมีเพื่อนที่ระส่ำระสอยอีกสองคน ซึ่งเขากลับมาหาตั้ง
ปากจนเขาก็อียายถึงงานที่เขาทำพอชาวพม่า บ้านนั้น และรวมทั้งชาวพม่า
ทุกคน เขายกกว่าเขาจะพยายามต่อสู้สร้างสรร เพื่อให้งานที่รักก็เคยกัน
ได้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น.

"พ่อกับแม่ยังไม่ได้รับความเอาใจใส่จากรัฐบาลเท่าที่ควร" เขากล่าว
อย่างฉาดฉานท่ามกลางชาวพม่า บ้านที่มาชุมนุมอยู่ "เพราะฉะนั้นผมจึงตั้งใจ
สมัครที่จะเป็นผู้แทนของพวกเรา ผมเป็นลูกบ้านที่ขีตถุ์ (อ่านต่อหน้า ๑๑)

จอมพลโรดิโอ วาย มาลินอฟสกี

ร.ม.ก. กลาโหมแห่งโซเวียต

จอมพล. วาย
มาลินอฟสกี ได้รับการแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่ง รัฐ

มนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแห่งสหภาพโซเวียต
เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๔๗ ท่ามกลางความ
กดดันของการเมืองโซเวียต.

มาลินอฟสกี เป็นนายทหารผู้ประจักษ์
ดังมา ของกองทัพโซเวียต ได้รับการศึกษา
จากโรงเรียนนายร้อยทหารบกฟิโนช ฌ กรุงมอส
โคว์ ได้เข้าร่วมการต่อสู้สงครามกลางเมือง
และเป็นผู้บัญชา การกองทัพโซเวียต ที่เมืองสตาลิน
กราดเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๒ ซึ่งเป็นปีที่เยอรมันกำลัง
รุกเข้าสหภาพโซเวียตคราวสงครามโลก ครั้งที่สอง.

พอขึ้นปี ค.ศ. ๑๙๔๓ ก็ได้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชา
การทหารแนวรบด้านตะวันตกเฉียงใต้ของโซเวียตคือ
มา โยคฮายเข้าไปประจำแนวรบ ยูเครน เนชันและ
ทรานส์นิสซ่านเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๔ และ ๑๙๔๕ ครั้น
ปี ค.ศ. ๑๙๔๖ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองประธานสภา.
มาลินอฟสกีมีรูปร่างสูง ๕ ฟุต ๓ นิ้ว ใหญ่กว้าง
และอ้วนใหญ่แบบชาวอเมริกัน นัยน์ตาสีน้ำตาลเข้ม
ผมหนาหงอกประปราย เป็นคนอารมณ์ฉุนเฉียวขึ้น
โดยเฉพาะมีความเป็นกษัตริย์คนกักขฬ ชาวตะวันตก
ยิ่งกว่านี้ น่าทึ่ง การทหารของโซเวียตทั้งหมด
และเหล่าลูกน้อง มาลินอฟสกี ดูเหมือนจะเป็น
บุคคลแห่ง "เครมลิน" เพียงคนเดียว ที่ไม่หวั่น
เกรงต่ออำนาจมืดของพรรคตำรวจลับที่จอมพล ซู
คอฟหุบเลขไวโนยสกี สิ่งที่ยอมพล่วงสมบรณ์
ผู้ชอบนามมากว่าในระหว่างการสนทนากับคนต่าง
ชาติที่มาจากซีกโลกตะวันตกเสมอคือ ความภาค
ภูมิใจที่ได้ไปปฏิบัติหน้าที่ในฝรั่งเศส เมื่อสมัยสงคราม
โลกครั้งที่หนึ่ง ในจำนวนทหารรัสเซียไม่กี่คนที่
ได้ไป.

ภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่สองลงลง
แล้ว มาลินอฟสกีได้รับเกียรติยกย่องให้ขึ้น
"วีรชนแห่งสหภาพโซเวียต" นอกจากนั้นยังได้รับ
เหรียญความกล้าหาญและเหรียญชัยชนะรวม.
ปัจจุบัน จอมพล โรดิโอ วาย มาลินอฟสกี ม
ลายอย่างเข้านสภ.

เรียว รมย.

เรื่องราวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือทัศนจารธรรมคนนั้น

ได้เคยมีผู้เขียนกันมานานแล้ว ข้าพเจ้าจึงคิดเขียนเรื่อง "ทัศนจารการ
เมือง" นี้ขึ้น เพื่อให้นักเดินทางไปในประเทศต่าง ๆ ทั้งในยุโรปและอเมริ
กา แต่ในการนำท่านท่องเที่ยวไปครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้มุ่งหมายที่จะนำท่าน
ไปชมบ้านชมเมืองของเขานิเวศน์ทัศนจารธรรมคนทั่ว ๆ ไปหากมุ่งหมาย
นำท่านไปทำความรู้จักกับประชาชนในประเทศเหล่านั้น ตลอดจนความ
เป็นมาทางประวัติศาสตร์, สภาพทางสังคม, ขนบธรรมเนียมประเพณี,
วัฒนธรรม, ชีวิตการเมืองและชีวิตทางเศรษฐกิจของเขา.

ประเทศแรกที่ข้าพเจ้าจะนำท่านไปชมคือประเทศอิตาลี สาเหตุ
ที่ข้าพเจ้าเลือกถนัดถึงอิตาลีเป็นอันดับแรกนั้นมิได้มี.

ตามธรรมดา ถ้าท่านเดินทางไปยุโรป โดยเครื่องบินอันเป็น
พาหนะที่ใช้เดินทางไกลกันในสมัยปัจจุบัน ดินแดนยุโรปแห่งแรกที่
ท่านจะได้ย่างเหยียบลงไปถึงมักจะเป็นกรุงโรมนครหลวง ของอิตาลีมาก

ลารคติติเยี่ยมที่ให้ทัศนศึกษาในทางการเมืองสมัย

กว่าที่อื่น กรุงโรมจึงเป็นนครใหญ่แห่งแรกที่ท่านผู้เดินทางไปยุโรปส่วน
มากได้ทำความรู้จักกันด้วย

นอกจากนั้นอิตาลียังเป็นแหล่งแรกและแหล่งสำคัญ ของวัฒนธรรม
ตะวันตก จักรวรรดิโรมันได้ครอบครองวัฒนธรรมนั้นมาจากกรีซ,
โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเทเนส โรมันยังนับได้เอาวัฒนธรรมของเท
เนสเข้ามาผสมผสานกัน วัฒนธรรมดั้งเดิมของชน แล้วพวกวัฒนธรรม
นอกไปก็วัฒนธรรมภายในจักรวรรดิอันไพศาล ถึงแม้ว่ากรุงโรมแห่ง
สมัยโรมันจะเสื่อมสลายพินาศลงแล้วก็ตาม แล้ววัฒนธรรมโรมันก็ยัง
ยังขึ้นมาครอบงำทุกวันนี้.

ในสมัยต่อมาคนอีกต่างวัฒนธรรมได้เกิดขึ้นอีกหลายแห่งในอิตาลี
เช่นที่ฟลอเรนซ์และทัเวนีเซียนั้น ประเทศยุโรปอื่น ๆ ได้รับเอาวัฒนธรรม
เหล่านั้นไปจากอิตาลีในสมัยที่เรียกกันว่า "เรอเนสซองส์" (Renaissance)
วัฒนธรรมอิตาลีอันได้แผ่ขยายไปในฝรั่งเศส อังกฤษ เยอรมัน
และประเทศอื่น ๆ อิตาลีจึงเป็นประเทศที่ควรกล่าวถึงในอันดับแรก.

สาเหตุอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ข้าพเจ้าเลือกอิตาลีมากว่าไวโนช
กียแรก ก็เพราะกรุงโรมละประเทศอิตาลีเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าได้เคยพำนัก
อาศัยมาเมื่อหลายปีก่อน บุคคลส่วนมากที่รู้จักข้าพเจ้าเป็นอย่างดี เข้าใจว่า
ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาจากฝรั่งเศสและสวิสเซอร์แลนด์ ซึ่งมีความเข้าใจ
ถูกต้องของเทอโลกียเป็นอย่างดี เพราะนอกจากฝรั่งเศสและสวิสเซอร์แลนด์
แล้วอิตาลีเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปทำการศึกษามา เพราะทั้งส
วีตและยังความ ความผูกพันทางจิตใจของข้าพเจ้ามีอยู่กับประเทศอิตาลี ยิ่ง
กว่าประเทศใด ๆ ใด ๆ แม้กระทั่งข้าพเจ้าไปราชการอยู่ในสถานเอก
อัครราชทูตไทย ณ กรุงปารีส ข้าพเจ้าก็ยังได้ท่องเที่ยวไปโดยรถยนต์ส่วนตัว ไป
ที่ประเทศอิตาลีอีกถึงสองครั้งสองรอบ จนกระทั่งกล่าวได้ว่ากรุงโรมและ
อิตาลีจะมีอันมีสันติภาพอันร่มเย็นอยู่ทุกวันนี้ของข้าพเจ้าไว้อย่างมิรู้เสื่อม

ชีวิตและการเมือง

โดย... วิไลษา ขนิษฐา

คล้าย ซึ่งข้าพเจ้ามีความรู้สึก
หรือออกมาบรรยายให้ชัดแจ้งได้ยาก
อภัยร หรือการระงับหรือขจัดเอาคำ
ของเชลลีย์ (Shelley) จินกวี ชาว
อังกฤษมากกว่าไว้ในหัวใจ

..... Open my heart and you will see
Graved inside of it, Italy.....

(Foro Romano) ซึ่งตั้งอยู่ในท่ามกลางกรุงโรมเก่าแก่คงเดิม แห่งสมัยที่เรา
เรียกกันว่า "สมัยโรมัน" ไร่โรมันในสมัยโรมันเป็นที่ชุมนุมชน มีโรงโบสถ์
ใหญ่ ๆ สถานทั้งศาสนา ศาสนาที่ชุมนุมและตลาดกันคำ เป็นย่านที่
เคยเฟื่องฟูหรือความงาม ที่สุดในกรุงโรมสมัยกระโน้น แม้บัดนี้เหลืออยู่
แต่ซากปรักหักพัง แต่ความงามของไร่โรมันก็ยังปรากฏ ให้เห็นอยู่
อย่างเด่นชัด.

ไร่โรมัน ไร่ของเฟื่องฟูมากที่
สุดในสมัยพระเจ้าจักรพรรดิต่างๆ ของ
กรุงโรม สมัยนั้นการก่อสร้างได้ขยาย
ตัวออกไป อาคารสาธารณะและสวน
สาธารณะอันสวยงามได้ถูกสร้างขึ้นใหม่
เป็นจำนวนมาก อาคาร(อ่านตอน ๔๒)

อดีตและสมัยปัจจุบันอย่างกว้างขวางยิ่ง

(... เมื่อหัวใจของข้าพเจ้าออก

ไปเด็กแล้วท่านจะเพ้อคิดถึงสถารึก
อยู่ภายในนั้น...)

กรุงโรม เป็นนครที่มีชื่อเสียงรุ่ง
โรจน์มาช้านานไม่มีวันเปลี่ยน เพราะ
วัฒนธรรมอันดีค่า ของโรมันนั้นเอง
กรุงโรมจึงได้ชื่อว่า "อมฤตนคร"
(Eternal City) ประเพณีกรรมและจินก
กวีเอก ของโลกมากมายตลอดทุกยุค
ทุกสมัย ได้พรรณาดังความงามความ
ทรงคุณค่าของโรม นัยคั่นแต่เวอร์จิล
(Virgil) โอวิด (Ovid) โฮเรซ (Horace)
มาจนถึงคันเท (Dante) มิลตัน (Milton)
และไบรอน (Byron) ผู้เป็นเจ้าของประ
โยคอันมีชื่อเสียงที่ว่า:

O Rome! my country! city of the
soul!

(โอ กรุงโรม! ดินประเทศของ
ข้า! นครแห่งขวัญวิญญาณ)

โบราณสถานที่น่าทึ่งที่สุดในกรุง
โรมคือบริเวณที่เรียกกันว่า "ไร่โรมัน"
(Roman Forum) หรือเรียกตาม
ภาษาอิตาเลียนว่า "ฟอโร โรมานโน"

ไร่โรมัน มองจากเนินเขาแคปปีตอลไปทางทิศตะวันตก (Occidentum)
และมองเห็นของโบราณหลายแห่งที่เรียกว่า "ไร่โรมัน" ซึ่งมองเห็นอยู่ใต้ของไร่

แรกได้เลย แต่ถ้าจะพูดถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเหตุใดโดน หรือรัฐบาลชุดนี้จึงเลี้ยงขุนให้พรรคเสริมอำนาจ รัฐบาลนางมาเมืองอยู่ผิดกว่าให้ถูกอะไร แต่อย่าปล่อยให้คนตาบอดใจ อันจางเป็นช่องทาง ให้การเบียดเบียนคนต่อไปอีกที แล้วกันไม่ว่าคิด อันใดหรือคน!

๕. คณิสถวณ จันทรสาครกับ ภรรยา
 ๖. ให้ความกระจ่างแจ้งที่เถิด.

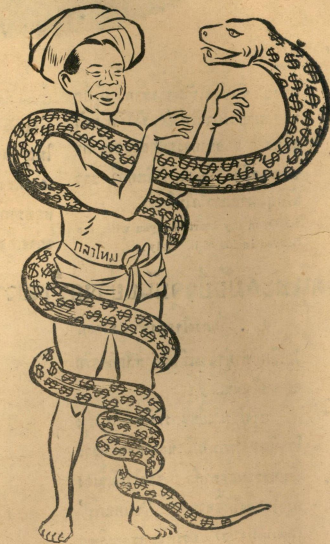
ผมขอใจมานานแล้ว ที่จะไม่เขียนมารบ
ทางสมรภพของคุณ แก่ทนต์ไปอีกไม่ไหวจึงจำ
ต้องเขียนมาดังคุณในครั้งนี้ และขอถามคุณเป็น
ข้อๆดังนี้

๗. เรื่อง "เลือดสีน้ำเงิน" ของคุณสมศักดิ์
เชนกัน ประเด็นที่กล่ประเด็นที่ขาดหายไป
ไม่ได้อธิบายว่าเธอ เธอมีอำนาจเช่นใครจะมี
คิดต่อกันทุก ๆ ปีได้ หรือว่าอำนาจของคุณ
จะถูกละทิ้งไปสำหรับคำร้องของคุณแต่ยังไม่ค่อย
ส่งคืนและนับให้

๔. ชื่อสถานที่หรือสิ่ง(พจน)ถุณณ
 เพรณคัวอัครถันน "โนสนน" นั้นจะระนเอา
 ราชกามาหรือถกการกในการการโพพ มา

ဂါလိလူးယာန

“เฮ้ย! ไม่นิโคหรือหน้า ทำใจเย็นเย็นไปเถอะ รัฐบาลท่านไม่
 ไม่ใส่ร้ายถึงเพียงนั้นหรอก คนบิโรงได้ แล้วทางเราก็ก่อเปลี่ยนนโยบาย
 เสียใหม่ๆ เย็นใจหรือรัฐบาลตะบันไปเลย หมายความว่าอะไรสักอันหน้

“พอจะทราบกตเวทียังละ เหวง

ที่เดียวกับการเซ็นเซอร์ อีกจุดก็คือคิดว่าเขาโง่เง่าจริงๆหรือไม่ในแง่
รัฐบาลไม่ว่าจะโง่เพียงไหนเราไปปล่อยเขาไปไม่ได้เมื่อข้าพเจ้า
ว่ากันว่าเขาเป็นทั้งคนดี ท่านว่าใช่เราว่าเป็นคนดีอีกใครจะ
กันเท่านั้น อย่างที่ข้าพเจ้าคิดเป็นอันดีไม่มีอะไรจะ
‘เชื่อฟังคำสั่งความชาติไม่แตกสลาย’ พ่ะ ว่าเป็นคนดี พ่ะเป็น
มาโดยทันที ‘สามัคคีชัย’ พวกกระต๊ออยู่ก่อนแล้ว คนทำ
เธอทำไปทำไมเรื่อง หนังสือพิมพ์ที่ ‘บทความ’ พ่ะมีมาลง
ไป หนังสือพิมพ์ที่ ‘บทความ’ ของท่าน ‘สามัคคีชัย’
กลายเป็นหนังสือพิมพ์ที่ ‘บทความ’ ของท่าน ‘สามัคคีชัย’
สำหรับพวกคนมาใช้ ได้ ขยายออกแล้ว อีกหนึ่งคน
เพลงมา ‘เชื่อนั่นอ้อ หรือโกโง่งง’ ‘บทความ’ ของท่าน ‘สามัคคีชัย’
ไทยยังมีเป็นน่ะ”

“ถ้าอย่างนั้นคุณนะ ข้างเมืองเราให้ดูเป็นสุข ขอบอกไป
ด้วยเสียทีคุณ เหลือพวกทำไปทางไหนเลยความสบายในสยาม
และสยามที่ รัฐบาลก็ประชาชน ออกออกกันอยู่ไปมาระหว่าง
กันถึงไปก็เขว!”

“หนังสือพิมพ์ที่ ‘บทความ’ เหลือพวกนี้ รัฐบาลก็ให้เซ็นเซอร์
อย่างเต็มที่ สก๊อตก็ปิดกั้นในระบอบประชาธิปไตยไม่มีฝ่าย
ค้าน ไทยไม่มีใครขัดข้อง และไทยไม่มีใครท้วงติง รัฐบาลทำอะไร
อย่างอะไรประชาชนก็เห็นชอบไปทุกอย่างทุก”

“ตกลงว่าเราอย่างใดกันดี คอไปนี้เรารู้ว่ารัฐบาลที่
ว่ากระไรจะเพมา?”

“เชื่อนั่นอ้อ สวรรค์ ชาติไม่แตกสลาย!”

“อย่าพูดเป็นคำไปไหนเลยนะ เราอย่างนี้จริงจริง คุกก็ทำกัน”

“แต่!...แต่! ที่พูดนี้พูดเล่นเล่นนะ ใครขึ้นปากเอาตัวขึ้น
เข้าไปเห็นจะโดนเซ็นเซอร์ รัฐบาลท่านก็จะว่าเราประจบประชันท่าน
เข้าให้ท่านนั้นเอง ออวี่ที่เห็นคนล้าคิวที่คิดหาชนต่างหาก เราบิดหัก
การท่านนี้คือพิมพ์เพิ่มเติมหาชนไว้เพื่อคิดกว่า นึกมาหาชนไม่
มีวันจับตัว และนึกมาหาชนไม่มีวันแตกสลาย!”

“เฮละ!...เฮละ! เป็นที่เข้าใจกันละนะ แล้วนี่จะระดมการ
เซ็นเซอร์อยู่ไปอีกหรือเปล่านั้น?”

“อ้อ! เลิกถกกันดี ถ้าคุยกันไปไม่ได้แล้ว ใครจะเซ็น
เซอร์เซ็นอย่างไรกัน เราไปเถียงกันดีกว่าเราเซ็นเซอร์รัฐบาลท่าน
แต่ที่กระพือไป มีคนมาทอมให้รับประทาณถึงกันถึงกันอยู่ทุกสัปดาห์
เถียงกันเรื่อง เราควรจะให้ความปลอดภัยของลูกหลาน ระวังไหม?”

“แต่การรับประทาณมาทอมอยู่ก่อนแล้วนี่ คงมีสักวัน
หนึ่งก็ต้องคายมือให้ซะ เหมื่อนกันคนเดินตัวเดียว ถ้าขึ้นกันขึ้น
กันเข้าไปมาทอมเพื่อรับประทาณมาทอมไว้ในสัปดาห์แล้ว มันก็ถึงต้อง
แตกสลายน่ะ”

“แล้วว่ามาทอมไม่เพิ่มพูนกับใคร เพราะเป็นมาทอมถึงมา
รับประทาณ คนที่เห็นออกเห็นใจอะไรมา หรือมีคนมารับประทาณ
ลงมามาก ได้ก็มาทอมสักด้วยก็พอออกมาก็ไม่ทำอะไรกับชีวิตไป
ได้ เชื้อเถระว่าว่ารัฐบาลท่านชอบมาทอมน่ะ”

“เฮละ!...เฮละ! ระวังอย่าไปทำกันนะ เหมื่อนว่ากำลังพูดกันอยู่

เรื่องถกกันเซ็นเซอร์ เมื่อท่านเลิกมาทอม
ทอมขึ้นมา เซ็นเซอร์ก็ใครจะเข้าให้
ระว่า?”

“ท่านคงไม่เป็นอย่างนั้น มาทอม
ทำให้อ่างใจใครจะทำให้อ่างใจ
ออกเห็นไปพวกหนังสือพิมพ์ยังสักวันหนึ่ง
และความเข้าใจกัน ดีเกี่ยวกับนัก
มาทอมอย่างที่ว่าเมื่อ รัฐบาลท่าน
ไม่สนใจจากความเคารพ ในคนที่มา
ไปไหนมาไหน เพราะรัฐบาลที่
ควรประชาชนใน (อ่านต่อหน้า ๓๖)

ผู้อ่าน วิจารณ์

ลงให้อ่านกันบ้างจะดีกว่าไหม บางสัปดาห์ก็
เห็นอะไรอย่างนี้บ้าง... นอกจากนั้นก็
ก็...“อวดดีนะ อ้อ” ๑. วัฒนธรรมมนุษย์
อีก”

ถ้าคิดนะคุณ... ฉันเห็นคุณพูดเหมือน
นี้ ถ้าอะไรไม่... ฉันพอจะเข้าใจคุณอีก.

รักแต่ยังไม่รัก
S.S.

๑. อย่างเพิ่งโมโหกับ ทำใจเย็นๆ
ไว้ก่อน เผลอ! ผมไม่ได้มานั่งเขียน
คุณ...อ้อ! คนไม่ให้อ่างใจใครจะทำ
ทำให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ
ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ
ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ
ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ
ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ
ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ
ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ
ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ
ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ
ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ
ใจให้อ่างใจใครจะทำ ทำให้อ่างใจใครจะทำ

เด็กดื้อ ปีห้าเป็ช

เงินเป็นยาพิษของมนุษย์
 มัจจุรณีโลกเกิดพร้อม
 เพราะมนุษย์
 กินมากกว่าชีวิตต้องการ
 โดยไม่ยอมรับก็กล่าวพอ

ตอน ๖๑

ในสภาพที่ถนัดเกลียดเหมือนดวงกระเจิงป่า เปรม เข้มทองก็มาพบกับหัวใจของศาสนา

เปรม บั้มทองโคตรตรง
 คู่อ้างรองคอบแล้ว ก็มาข่มเหง
 พุ่งไปยังอาคารหลังใหญ่ชายทุ่ง ที่
 อยู่ห่างออกไปประมาณสิบห้า เส้น
 เขามุ่งหน้าไป โดยไม่ยั้ง
 เพราะพอจะเห็นอะไรได้สัปดาห์แล้ว
 ก่อนถึงตัวโรงงานเขา ต้องผ่านไร่
 ขนาดใหญ่ แล้วหมู่บ้านหนึ่ง
 แปลงผัก เขาก็เห็นกระต๊อมหลังคา
 จากตออยู่โดดเดี่ยวหลังหนึ่ง ไม่มี
 บัญชีเขาของกระต๊อมจะเป็นคน
 เพราะชาวไร่หักมากกว่าสิบเปอร์
 เซนต์ ล้วนเป็นคนจีนทั้งสิ้น

สุนัขตัวหนึ่งนอนอยู่บนคัน
 ดินหน้ากระท่อม พอเห็นเปรมเดิน
 ใกล้เคียงก็ลุกขึ้นเห่าเสียงขรม สก
 ครู่ประตูกะตอมก็เปิดออกแล้ว
 ผู้หนึ่งนั่งกางเกงขาสนับไม่มีเสื้อก็โผล่
 ออกมา หน้าตาของเขามองตัวว่า
 เป็นลูกจีนเกิดเมืองไทย เปรมตรง
 เข้าไปหาเจ้าของกระท่อมแล้วถาม
 ว่า

“ที่นี่เป็นโรงงานใช่ไหม?”
 “ที่นี่อ้อ, นั่นโรงงานฝรั่ง
 ค้างหาก ไม่ใช่โรงงานหรอก” เจ้า
 ของกระท่อมตอบ “นายจะพบใคร
 หรือ?”

“เปล่า, อยากจะขอพักสัก
 หน่อย, โรงเรือนอะไรนะ?”

“โรงเรือน-เอ- สมที่เรียกชื่อ
 ไม่ถูก, แต่เป็นโรงเรือนนอนนา, คร
 ึ่งเขาสอน, นายมีอะไรหรือ?”
 “เปล่าครับเป็นเจ้าหน้าที่, ไปรับ

ผู้รับมา หลงทางมาทางนี้” เปรมตอบอย่างวางท่า “ทางนี้ออกถนนใหญ่
 ได้ไหม?”

“ใช่ครับ, เจ้าของกระท่อมรีบตอบ มีความสนใจมากขึ้นเพราะ
 เข้าใจว่าเป็นเจ้าหน้าที่จริงๆ “นายเดินเข้าไปในโรงเรือน แล้วมีคน
 ออกไปทางสนามข้างคลอง พอข้ามคลองแล้วก็เข้าชอสุขเกษม แล้ว
 นายก็ออกถนนใหญ่ได้, ไม่ไกลหรอกครับ.”

“หรือ? ขอบใจ.” เปรมยังคงวางท่าอยู่ตามเดิม, หันไปมอง
 คุกใหญ่ตัวโรงเรือนแล้วก็พูดต่อไปว่า “อ้อ! ไปละ, ถ้ามีใครผ่านมาก
 ลืออย่างบอกแล้วอ้อมทางนี้”

ประโยชน์สุดท้ายของเขาคือ หลบไปออกนอกอย่างพลัดพลม เพราะไม่
 ทันใครตรวจ ทำให้พ้นจากเงาเงาของกระท่อมเริ่มสลับกัน, เครื่องแต่งตัว
 ของเปรมไม่ได้มีอะไรที่เด่นชัด เพราะทางแดงดินไม่ใช่สีที่ขาว, เสื้อก่อน
 มนต์เป็นเสื้อผ้าในผ้าขี้ริ้วธรรมดา, สิ่งที่เขาของกระท่อมคงซื้อสิ่งเล็กๆน้อยๆ
 ทั่วๆไป เปรมไม่ได้คิดอะไร เพราะเขาคิดว่าในกระท่อมนี้ เขาคงเจอ
 ใจมั่งไม่เต็ม, เปรมบอกว่าไปรับผู้รับมา, หนึ่งลูกจีนก็คิดว่าเขาคงจะ
 สะดวกสบาย สักครู่ของที่พักพักมากลางๆมาเมื่อเช้า, เพราะเหตุนี้พอถึง
 สามวันพักประโยชน์สุดท้ายออกมา ซึ่งเขาคงได้ไปเที่ยวความเพียร,
 ใจหนึ่งผู้หนึ่งอะไร, หนึ่ง, แต่เขาไม่ได้แสดงถึงนิสัยปิดกั้นอย่างไร, ความเป็น
 มั่งของเปรมอยู่ตามปกติ

เปรมก็ทิ้งมือพักเข้าไประยะหนึ่งของโรงเรือน ซึ่งเขาไม่รู้จักชื่อ
 ถัดมาทำสนามกว้างก็พักอยู่คนเดียวหนึ่ง จึงเข้าไปถามดู ก็รู้ว่าโรงเรือนแห่ง
 นี้ชื่อโรงเรือนช่างปั้น เป็นโรงเรือนของนิยายโรมันคาทอลิก รับผิดชอบ
 ภาวการณ์วิชาชีวะ, มีนักเขียนหลายราย, ครูใหญ่เรียกตัวคนพอ
 แจง, โกล, เปรมเริ่มก็คิดที่จะขอเข้าพัก เขาก็อยู่ในโรงเรือนแห่งนี้ เพื่อทาง
 แอมพันธ์ต่อไป แต่เมื่อรู้จากเพื่อนลูกจีนเจ้าของสวนแล้ว โรงเรือนอยู่ทาง
 ถนนใหญ่ในป่าใหญ่ ก็มีความกังวล, ก็กระโดดไปหาคนแห่งหนึ่งเขาให้
 เงินไปสามแสนกว่าเพื่อขอออกเขียนลงหน้าสักเก็นหนึ่ง พอเขียนได้ก็ออก

ไปทางรถเกาหัวควา, การพักอยู่
 ในโรงเรือน, คุระไม่มีประโยชน์อะไร
 เพราะเขาคงได้, การวัดถึงระหว่าง
 ชายกับภรรยาของเขา, ทางที่
 เขาคงจะรีบด้วยโอกาส ออกไปจาก
 รถเกาหัวควาได้เร็วที่สุด, มากกว่าจะ
 อยู่นิ่งเพราะหวังเงิน ซึ่งเขาคงอยาก
 คุมแผนและความจำเป็นไว้ตลอด
 การพักอยู่ของเขา

เมื่อตกลงใจแล้ว, ลูกทุ่ง
 พยายามก็คิดค้นมา, ไปยังประตูใหญ่
 ด้านหน้าของโรงเรือน เพราะเขาคง
 ไปยังสนามข้างคลอง ซึ่งเป็นทางออก
 ถนนใหญ่, พอจะถึงประตูริมโบสถ์
 ขาคงลงสู่ทุ่งซึ่งเต็มไปด้วยน้ำ, มี
 เขนที่ขุดก็ไม่ได้ออกมาจากโค้งถนน
 ไร่ของรถซึ่งก็เป็นข้อคิด, เปรมจะ
 งดกินสิ่ง, และภรรยาเขาคงอดอาหาร,
 ขาคงลงสู่ทุ่งซึ่งมากองเปรมพัก แล้ว
 ไม่เต็มใจปล่อยเขาเดินตรงเข้าไปยัง
 ซึ่งเขาไม่เคยเห็นหน้า ทำทางเดินไป
 ด้วยความสนใจ

เปรมไม่มีทางรู้ตัวหน้าเขาคงไป
 ได้ เพราะรู้ว่าขาคงคงมีความมุ่ง
 พยายามพักอยู่, จึงรีบตอบ, ขาค
 หลงผู้หนึ่งมาที่เขาคง, เมื่อเห็นเปรม
 พยายาม, พอเขามาดังก็ตามเขามา
 ไปด้วย

“เขามาจากไหน?”
 “ผมมาด้วยรถเกาหัวควา” เปรม
 ตอบ

“ตามผู้รับ” ขาคงคงมอง
 เครื่องแต่งตัวของเขาคงเข้าใจความ
 “เด็กชายผู้มาที่?”

บทนิพนธ์การเขียนเรื่องเอก
 ดิน...สวด คุระ:เรชิต

“ครับ, เกินเข้ามาทุกมา”

บาทหลวงจึงมองดูเขาคับด้วยความสงสัย ไม่ทันที่จะพูดอะไร ก็เปลี่ยนสายตามองข้ามไหล่เขาไปทางเบื้องหลัง. เขามองเห็นฟิลิป โทมัส โจนส์ เขาก็ต้องสั่นศีรษะ. คำว่าสามนาบอดียืนรอว่า กำลังยืนพูดอยู่กับที่ก่อนเรือนสองสามคนทางมุมโรงงานช่างประตูลงที่เขากำลังสวนผัด. คำว่าทั้งสามยังอยู่ในระยะไกลมาก และไม่ได้หันมาทางทิศที่เขาอยู่นอยู่. เขามองเขาไว้ตามนุษย์ที่แท้จริงไว้ลึกกว่าเป็นคนที่บอกอยู่ทางให้คำว่าจะถึง กระทั่งความที่มากตามท้องทุ่งเขทองฟ้าสูง. เขามองกลับใจทันที เขาไม่มีทางจะเสียเวลาให้บาทหลวงชกอยู่ต่อไปได้ เขากล่าวคำอำลาแล้วก็ถอยออกไป. แต่บาทหลวงผู้มีสีหน้าเต็มไปด้วยความเมตตาได้รับพรสวดไว้ว่า.

“ไม่พูดกันโดยเด็ดขาด. มาซิ, ตามพ่อมา. ไม่มีใครเห็นหรอก”

เปรมทำท่าจะไม่เชื่อฟัง เพราะทางรอกของเขาควรจะไปให้ไกลที่สุดมากกว่าว่าเขาไปนอนอยู่ในโบสถ์. แต่บาทหลวงรีบพูดกับเขาว่า.

“พ่อ พ่อกำลังจะบอก. ถ้าหากพ่อไม่ส่งคนเขามา. ทางเขานี้เป็นพยาน” พูดแล้วก็เอามืออุบคางข้างที่ห้อยคออยู่.

เปรมสรวลตาบาทหลวงผู้เฒ่าซึ่งเขาเข้าใจว่าเป็นคนพ้องใจ. เขารู้สึกว่าความลับที่เขาได้ไปด้วยความเมตตาของบาทหลวงนั้นแท้จริง เขาจึงหยุดนิ่งลงใจอยู่. บาทหลวงเห็นดังนั้นจึงรีบเข้ามาจูงมือเขาเดินหลบเข้าไปในทางซ่อนคน แล้วเขาก็พาเขามันไคข้างโบสถ์เข้าไปในตัวโบสถ์ทันที. เปรมไม่แสดงกิริยาขัดขืนอย่างไร เพราะแววตาของบาทหลวงทำให้เขาเชื่อมั่นว่า เขาจะได้รับความปลอดภัยแน่นอน.

บาทหลวงพาเปรมเดินผ่านหน้าแท่นบูชา ตัดไปในทางระหว่างกลุ่มเก้าอี้จนถึงหน้าโบสถ์ ค่อย ๆ แง้มหน้าต่างกระซจกต่าง ๆ ออก พยายามบอกให้เปรมมองดูตำรวจสามคนซึ่งเดินติดตามมา.

“ถ้าเขามาที่โบสถ์ เขายืนอยู่นิ่ง ๆ พ่อจะออกไปพูดกับเขาเอง.”

เปรมมองดูผู้สละโลกแล้วอย่างสงสัย. บาทหลวงเห็นดังนั้นก็ยิ้มอย่างประหลาดใจ.

“เธอจะไปทำผิดอะไรมาก็แล้วแต่ พ่อจะไม่ถาม แต่เธอจงเชื่อพ่อ. พ่อไม่ส่งคนเขามาเพราะเขามองไม่เห็น. พ่อเจ้าเท่านั้นจะทำให้คนคิดได้.”

เปรมไม่พูดอะไร. ได้แต่ยืนนิ่งอยู่. เขามองลงหน้าต่างออกไป ก็เห็นตำรวจเดินผ่านหน้าโบสถ์ ตัดออกไปทางประตูหน้าโรงเรือน เพราะคงจะได้รับคำบอกเล่าจากเจ้าของโบสถ์ว่าเปรมถามหาทางออกนอกโบสถ์. จึงคงจะเคยเขาเองว่า เปรมน่าจะหลบออกไปนอกโบสถ์มากกว่าจะเสียเวลาอยู่อีกอยู่ในโบสถ์อย่างไม่มีจุดหมาย. ลมพัดตามพวงเวียนในคืนบาทหลวงมองดูมือกฎหมายจนมุมในเครื่องแบบตั้งสามหาตัวออกไปนอกเขตโบสถ์. แล้วก็ถอนใจเบา ๆ อย่างใจออก.

“ผมขอขอบคุณพ่อครับ” เปรมพูดพลางยกมือไหว้ “ผมทำผิดมาครับแต่ผมต้องทำ”

บาทหลวงผู้เฒ่ายิ้มอย่างอารมณ์ดี แล้วพูดว่า. (ฮานต์หน้า ๓๓)

ภาพประกอบโดยนิมิต พนม

ศาสนาพุทธศาสนาอิสลามสูงสุดแห่งแผ่นดิน
เปรม ปิระทอง
กำลังได้รับรางวัลชนะเลิศอย่างแจ่มแจ้ง

ข้าพเจ้าไม่อยากจะหยิบปากกาขึ้นมาเขียนเลย สำหรับ

ยางคนอาจเผลอซัดเข้าไปในเส้นเอ็นถึงได้เพราะกระชากขึ้นที่ข้อ
 เข็มอยู่ข้างในเข่าของภูกอนมุกมันไปแล้ว อลวาทะไม่ทรงอดความพิลึก
 ของเจ้าฟ้าฯ เจ้าฟ้าฯเป็นองค์หนักพอจะประจักษ์ค้ำข้างเดียวเท่านั้นก็อภิวรร
 ามึกแลความชั่วร้ายของอภิมงคลอยู่หนึ่งชั่วเวินยามเถลไถลใจของเขาเต็ม
 ไปกับความกระหายเลือด ปราบดาภิเษกเห็นอภิวรรณก็ทราบมาของเพื่อน
 มนุษย์มีความชั่วร้ายของญาคูวงศ์มีความทุกข์ทนทางกลืนเผด็จการที่ราชอง
 ทัพเป็นเครื่องประหารชีวิตความทุกข์แสนสาหัส และเพ่งพิศภัยพิบัติของ
 คนเพื่อให้สุขอยู่ใหญ่เพียงนั้น อภิเษก ได้จัดการผดขยันทพาคำสอง

คำที่เรามีผลต่อความเป็น **"อควิน"**
 สิ่งใดที่เป็นความชั่วร้าย และมันกระทบ
 สัมผัสให้ทำกรรมลงได้มาก ข้าพเจ้าก็
 ปราบดาตะทึบเสีย **มัน**ซะหมดไป
 เอ็...สย! ได้สละม **มัน**ไว้ด้วยความ
 เป็นจริง ใครจะมองข้าพเจ้าเป็นอะไร
 โทรมโก ข้าพเจ้าจะไล่ขอโทษภัย
 ทั้งสิ้น เพราะคงมีข้าพเจ้าจะไม่
 เขย่งแรงงอน **มัน**ก็ชั่วร้ายในแว่น
 พงศกของ **มัน**เขย่งพอง **มัน**ไม่ไป
 เร่งตะกมันเขย่งเอโกโตโย...สย **มัน**ใน
 ศักดิ์ศรี ความความเป็นข้าพเจ้าทุกอย่าง
 เมื่อแล้วแล้ว **มัน**ก็โคกขมอควิน
 ตลอดงาน จากปากคำข้าพเจ้าให้
 กว้างไกลข้าพเจ้า...เขย่งพองความ

เพียงใด.

คำ.สินไปโคยรวาวันจะไคไม่คังถงช

ครึ่งหนึ่งในชีวิตที่ผู้เขียนเผชิญหน้ากับชาตาน

เขาเป็นมโนขยเพียงแต่ร่าง

ส่วนหัวใจ

ข้ามหิกลังกว่าพวกเคียรตย

พล.อ. อรรถพล พุกประเสริฐ
กับภรรยาและลูก
สมัยที่ อังรุ่งเรืองอำนาจ
ได้มาเรียนหนังสือ

หนังสือพิมพ์ทางไกลจากระบอบเซ็นเซอร์แม้แต่ในสมัยจอมพล ป. เพิ่งจะมาถูกการเซ็นเซอร์ในสมัยที่ไม่กดขี่กันนี้เอง

จาก:เซ็นเซอร์

ปัญหาเรื่องการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ เป็นปัญหาสำคัญที่หนังสือพิมพ์ต้องนำเสนอขึ้นต่อ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ณ บริเวณสถานีขนส่งมวลชนที่ ๓๓ ตุลาคม จังหวัดนนทบุรี บรรดาหนังสือพิมพ์ที่มารอพบนายกรัฐมนตรีอยู่เพื่อถามปัญหาอีกแล้ว.

นายกรัฐมนตรีพจน์ สารสิน ได้มาถึงสถานีด้วยพาหนะรถเข็นคนพิการ ซึ่งคล้ายกับว่าเป็นผู้นำในการประหยั ในฐานะที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แทนที่จะนั่งรถยนต์คันใหญ่โตมโหฬารอย่าง คนอื่นที่หลายซึ่งสามารถจะนั่งได้ นายกรัฐมนตรีกลับไปในรถคันเล็กๆ เป็นการด้อมทิวใน ที่หรือจะเข้าใจกันว่าเป็นการหักทิวที่ใจกว้างใหญ่ ๆ ที่หลายก็สุขแล้ว.

นายพจน์สารสิน นายกรัฐมนตรี ได้เข้า สังกัดห้องขังคนหนังสือพิมพ์ กองการเซ็นเซอร์ การเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ ได้ถูกหยิบยกรับตามทันที สิ่งความสำคัญเห็นในการเซ็นเซอร์ หนังสือพิมพ์ ว่าเกี่ยวข้องกับ ๑๒ ฉบับ.

นายพจน์ สารสิน ได้ตอบอย่างใช้ความคิดว่า หนังสือพิมพ์ทั่วไปไม่ควรถูกเซ็นเซอร์ไปว่าเป็นการกระทำของสถาบันหนังสือพิมพ์ทั้งหมด เพราะหนังสือพิมพ์ทั้งหมดมี ๕๐ ฉบับ แต่เซ็นเซอร์เพียง ๑๒ ฉบับ เท่านั้น และการเซ็นเซอร์ก็เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ ควรจะข่าวที่ระบอบเซ็นเซอร์ว่า หนังสือพิมพ์ฉบับใดที่เซ็นเซอร์ว่าไม่มีความจริง หรือทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยว่าแล้วนายพจน์กลับตอบอย่างให้ฟังเป็นอุทาหรณ์ว่า อย่างเช่นตำรวจ เขายกคนต่างกระเปาะประชาชนเกิดถนนทางหลวงที่มิได้ตั้งกระเปาะมิได้ถูกยก เพราะมิได้ทำผิด.

นายพจน์ได้ทักในทางสนับสนุนการเซ็นเซอร์คือบอกว่า ใ้ทำไปโดยรอบคอบและด้วยความเห็นของบุคคล

คนทั้งโลกออกประกาศคัดค้านทางกรมประชาสัมพันธ์ไปแล้ว.

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ แม้จะขอให้ นายกรัฐมนตรีเห็นว่าหนังสือพิมพ์ที่ทำได้มันด้วยเรื่องอะไรเป็นกรณีจริง นายกรัฐมนตรีไปว่าอย่าให้ เราจริงเพราะหลายรายด้วยกัน หนังสือพิมพ์ ๑ ฉบับที่ถูกเซ็นเซอร์นั้น เนื่องจากเสนอข่าวภายในที่ไม่ตรงต่อความจริง ส่วนการพูดกันนโยบายเป็นกลางย่อมพูดได้ ตามความเป็นจริง

การเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ ครั้นนี้ นายกรัฐมนตรีเห็นว่าอย่างไร ผู้แทนหนังสือพิมพ์ที่ไปยื่นเรื่องต่อไปอีก

นายกรัฐมนตรี “ผมเห็นว่าเขาทำถูกแล้ว หนังสือพิมพ์ที่ไม่ถูกเซ็นเซอร์ ก็คือหนังสือ

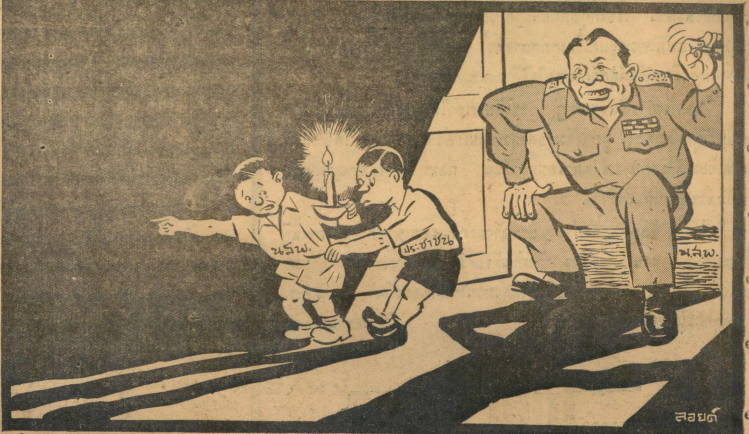
หนังสือพิมพ์ที่ลงข้อความที่เป็นความจริง” ทางด้าน พล.ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้ยื่นข้อเป็นข้อข้อ ได้ถูกหนังสือพิมพ์ รุกเอาหน้าร้องว่าอย่ามาตีหน้ากันเสียกันหรือว่ามาทะเลาะกันอ้อไม่ถูก อ้อไม่รู้เรื่องเลยแต่รู้สึกเห็นใจเหมือนกัน เพราะถูกเซ็นเซอร์แล้ว หนังสือพิมพ์ก็ลำบาก.

หนังสือพิมพ์ได้ยื่นข้อ พล.ท. ประภาสว่า การเซ็นเซอร์ครั้งนี้ หนังสือพิมพ์ที่ถูกเซ็นเซอร์หลายฉบับที่ไม่ได้รับความเห็นธรรม คือว่ามิได้มีความผิดก่อน โทษเฉพาะเจาะจงไปว่าใครกระทำความผิดของพระมหากษัตริย์อยู่

มีอีกแล้ว.

ก็ประการที่ ความออกมาว่าให้ เซ็นเซอร์ มีหน้าข่าวการสั่งเซ็นเซอร์นั้นก็ทำให้ภาพทศกธฤตว่า จะทำการเซ็นเซอร์ เป็นระยะเวลาช้านาน เพียงใด หรือจะเซ็นเซอร์ตลอดกาลไป “ฟิดู” ทวีระพรหมมณียพลโยชนหนังสือพิมพ์ ว่าการเซ็นเซอร์ครั้งนี้ ก็เหมือนว่าเป็นการเซ็นเซอร์ อย่างหนึ่ง แต่ใครอย่ากล่าวเรื่องการสั่งเซ็นเซอร์ โขยไม่กล่าวทศกธฤตเวลานั้น ก็กระมัง ๆ ขอบอกอยู่อย่างก็กล่าวเรื่องให้ปล่อยตาม และจะให้ใครทำกันในระยะที่สั้นที่สุด.

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ก็คงจะพูดตามต่อไปอีกว่า รัฐบาลได้แล้ว โทษเฉพาะ (อ่านต่อหน้า ๒๕)

กรรมการเซ็นเซอร์ลึ้มยก่อน เป็นกันเองกับบรรดาหนังสือพิมพ์
 ขนาดไปปลุกขึ้นมาเซ็นอนุมัติที่บ้านเวลาตีถล่มฟ้ากันองค์ ได้

เปรตปล

เดิยเฮเปอว์เรอเป

ในพระชนนี คณะกรรมการ
 การตรวจข่าวกรมประชาสัมพันธ์
 หนึ่งได้มีการเซ็นเซอร์หนังสือ
 พิมพ์ฉบับ ทำให้ถึงถึงการ
 เซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ ยุคหลัง
 คราม (ครั้งที่๒) ซึ่งหนังสือ
 พิมพ์ทุกฉบับ ส่วนมากเป็น
 หนังสือพิมพ์เวลาบ่าย ก็ได้
 ถูกเซ็นเซอร์ทั้งนั้นเพราะเป็น
 เวลาสงคราม.

ในขณะนั้น ข้าพเจ้าประจำอยู่
 กองบรรณาธิการประชาสัมพันธ์ มีสำ

นักงานคอยที่สับแยก บางขุนพรหม
 มีคุณกุหลาบ สายประดิษฐ์ คุณ
 โชติ พรหมพันธุ์ คุณมาลัย ชูพินิจ
 คุณสศ กุระโรหิต คุณเฉวียง
 เสวตทัต พรหมหน้า ประชามิตร
 เป็นหนังสือพิมพ์ออกเช้า.

พนักงานนำคนดอยประชาธิชัยไป
 สงครามโฆษณาการ ของเราส่วนมาก
 เป็นคนข่าว แต่มีขุมกตพิเศษอยู่คนหนึ่ง
 คือคุณสมบุญ ฅณฤกษ์ หรือ "นายอ้วน"
 ปกติแกเป็นช่างภาพ แต่สมัยสงคราม
 ของแพงเหลือกำลัง และไม่มีขาย
 ก็ถือฟิล์มและแฟลชไลท์ ฉะนั้นภาพที่เร
 เป็นข่าวเราเลยยก พอลากข่าวสำ
 คัญ ๆ เท่านั้น สมบุญ ฅณฤกษ์ จึงต้อง

รับหน้าที่พิเศษ เป็นคนนำคนดอยไป
 เซ็นเซอร์ เขาไปกี่เวลาถล่มมา
 เขียนโดยชื่อว่า "คำพาหนะรถรางนำ
 คัมภีร์เซ็นเซอร์ไปกลับเสด็จ"
 พวกเพื่อน ๆ เลยก้อสมบุญว่า
 "นายเซ็นเซอร์สองโพ"
 วิธีการเซ็นเซอร์ ครั้งก่อนโพ
 ไม่เหมือนสมัยนี้ เพราะทางโรงพิมพ์
 ไม่ให้เรยพิมพ์ และขีฟไปให้ทรว
 ึ่งหน้า แะเอาไปเป็นคตมัน ๆ เช่น
 แจกความอื้อขีฟไปทั้งหมกทุกทางร้าน
 เขียนนิต ที่เราระคิพิมพ์ไว้นั้นพวก
 ล้มว่า แจกความอื้อเราระลงจาวนที่
 เกาพลงนิตเท่านั้น คือลงทรวนที่
 เนืองกันไป โยให้เซ็นเซอร์ควา
 เกียวทวนเกียทวมก.

ข่าวและโทรเลข เราขีฟเป็น
 ราง ๆ ไปเป็นคตมัน คตโพเขาไม่
 ให้ลงเราก็เลื่อนเข้าไปทกน ทำได้ไม่
 มีช่องว่างให้เห็นเซ็นเซอร์ และไม่เ็น
 ว่ามีการเซ็นเซอร์ นอกจากบางเวลา
 เราไม่ขีฟเรลงราง ๆ ก็ปล่อยว่างไว้
 ชาว ๆ หรือมีเขาแจ้งความขกเขาไป.

โดยเฉพาะขกหน้า เราขีฟหน้าไป
 เซ็นเซอร์สำรงไวสองขง ถ้าวันโพ
 เขาเซ็นเซอร์ อันที่เราก็ดำลยมี
 กรรมการเซ็นอนุมัติลง ไปแล้วลงแทน
 ให ขกน่างทรวเราได้ขออนุมัติแล้ว
 ถ้าลงไม่ไ้เร "ปลงวันทั้งก่อไป เราก็
 ขออนุมัติกรรมการเข้าอีกครั้งได้ กรรม
 การเซ็นเซอร์สมัยก่อนนั้น น้ำเคาพ
 และสรวเรณูทุกิ เพราะเมื่อเขาอนุ
 มัติแล้ว เขาบอกโทรคคัยา กรม
 โยฯ ภาการมาขอเราก็สำงถึงนว่า
 ทรวนแล้ว อนุมัติให้ทก หรือคกทก
 ทรวนยัง กก็บอกให้คคัยาข่งจะ
 เลียคคคัย เพราะเรานำคคัยไปส่ง
 แล้ว ทลายโรงพิมพ์ไม่คคัยคยได้.
 บางทรวนจะข่งใจไปอีกน เมื่อเวลา
 เขาณไม่ไปข่งให้ทรวนโพ.

กรรมการทรวนข่าวกองเซ็นเซอร์
 สมัยก่อนมีเวลาทรวนข่าวกัน.

๑. เวลา ๘. ๐๐ - ๑๑.๐๐ น.
๒. เวลา ๑๓. ๐๐-๑๖.๐๐น.
๓. เวลา ๑๘.๕๐-๒๐.๐๐ น.
๔. เวลาอยู่บ้านหรือว่านเล้า.

การทรวนข่าวเซ็นเซอร์ น้อยนัก
 มีการขีฟเข้าไม่อนุมัติเพราะผู้จัดทำหนังสือ
 พิมพ์อยู่ขีฟักักิฐาน ของหนังสือ
 พิมพ์ของกอง ในระหว่างสงครามว่า
 ทรวนทรวนอย่างไร ประการสำคัญคือ
 ทรวนหนังสือพิมพ์และกรรมการทรวนข่าว
 เป็นกันเองข่งคคัยา ข่าพเจ้าเข้าได้
 ว่าคคัยาขรวรรม แพทกรมโฆษณาการ
 (เคียวเนเปลี่ยนเป็นคคัยาขรวรรม)เป็นกรรม
 การคคัยาขรวรรมมีนว่าส
 ถาน อยู่ท่ากลางปากคลองตลาด
 เพราะฉะนั้น ถ้าโพเวลาเซ็นเซอร์วรา
 การไปแถวทางหนังสือพิมพ์ก็ระแคคค
 ดยบทหนังสือพิมพ์ ไปบ้านพัก ของคค
 ฎยวรรมมีปากคค(ด้านคคหน้า ๓๑)

แพะผู้รบปา

300

เรารู้เพื่อเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ เพราะเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ คือเสรีภาพของประชาชน.

อภิศรเสรี

อาณาจักรแห่งความกลัว.

๓. อำนาจ !!

คอยคาด คั่นขัน ชื่นชม
ราษฎรเรา เผ่าข้า จำกรม.
กลัวถาน ชามชม ช่มใจ.

ปรีปากอยากกล่าวบ่าวร้อง
สู่พ่อขุนรามรูดรอาจได้
ยืนยงตนทางกว้างไกล.
เพื่อไทยให้หวั่นพัฒนา.

โหมเล้า เขารัว พร่ำไข.
จักให้ ลึกซึ้ง... ลมชูญ.
โหมรื้อฯ นึกอ้อ เกื้อกุล.
จัญญ จิตใจ ไทยเรา..

หลักพัน หม่นหมอง หองมัน
ที่ผ่าน แสงใจ ให้เพง.
เงืองหงอย รอยพาล รามเฮ.
คล้ายเจ้า เก้าหลอน ก่อนนั้น...?

อำนาจ ...

ข้างบาท- ใจเหือด เบื่อขาน.
ข้างกค บดบน ชนมาน.
ข้างรณ รุกติ ชรรรมเทียว!

คนขยา ฝากแรง แสงหวัง.
ไว้ยัง สุดหล้า พ้าเขียว.
กว่าชน ปกครอง หองเคียว.
จักเคียว ขับทุกข์ ลุดดี...?

กลับกลัด อัดอก ฟก้อ.
ด้วยมือ คนใหญ่ โลล่า.
วิตรอน คอนคัต ศรีทรา.
เสื่อมถอย น้อยหน่า อาดูร.

เผ้าหวัง ดึงหน้า ท่าชม.
ความชม ชื่นซัด ก็คั่น.
กว่าพัน คั่นตัว ตัวก้น.
เสกสรร สุขขัง คงนาน...

□ จากระเบียงสภา

ต่อจากหน้า ๒๒

ข่าวที่ได้อินให้ ฟังกันมาว่า ระมีการ
เสนอให้เซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ เพิ่ม
ขึ้นอีก และระเจ้านให้ลงบันทึกโรงพิมพ์
เพื่อเป็นประวัติ คำสครที่ด้วย พล.ท.
ประกาศหัวเราะอย่าง "พี่น้อง" พร้อม
ก็ให้คำยืนยันว่า คณะทหารจะไม่ทำ
เช่นนั้นระไม่มีการเซ็นเซอร์อีกและระ
ไม่มีการสั่งขังโรงพิมพ์ด้วย ครกกัน
ข้ามจะให้เลิกเซ็นเซอร์แก่คนสื่อพิมพ์
ที่ถูกเซ็นเซอร์และกระทำคดีโดยเร็ว
ที่สุด.

ความจริงในเรื่องการสั่งเซ็นเซอร์
หนังสือพิมพ์ อันเป็นที่รู้ ๆ กันมาก่อน
ล่วงหน้าระไรเป็นระไรและใครจะทำ
องไรกันบ้าง ได้มีการรู้กันอยู่ก่อนใน
วงการหนังสือพิมพ์คงไม่ค่อยดีกรรม
ประชาธิปไตยถูกหนังสือพิมพ์ซ้ำภาพ
อันต้อง ขรรษาภาในวงการหนังสือ
พิมพ์เริ่มเกรงเกรงกัน เมฆหมอก
พายุร้ายได้โหมถล่มเข้ายึดกุมวง
การหนังสือพิมพ์ที่คำว่า "คุณเล่น
งานผมก่อนนะ" ของอธิบดีกรมประ
ชาสัมพันธ์ คู่มือจะเป็นสัญลักษณ์
ให้หนังสือพิมพ์ระมัดระวัง ตัวระมีระ
ไรจะเกิดขึ้นในวงข้างหน้าคณะ และ
แล้ว.. สิ่งนั้นมันเกิดขึ้นก็อย่างกระ
ทันหันมาก่อน ทำให้เพื่อนหนังสือพิมพ์
อีกหลายคนก็ ต้องพลอยฟ้าพลอยฝน
ไปด้วย นั่นคือการสั่งเซ็นเซอร์โดยเร็ว
ด่วน อันนั้นเป็นเวลาช้านานมาแล้วก็
หนังสือพิมพ์ไทยนี้คำว่า "เซ็นเซอร์"
แม้ในขณะที่ยังระคายคือนักตั้งขึ้นผก
ผอง ทั้งสองผลป, พายุสงครามจะ
ได้ระเบิดลงเป็นขั้นบันไดระวราการการ
เล็ดลอดก็ใส่เมฆ จนกระทั่งคณะทหาร
ต้องใช้กำลังเข้า ถวาทล้าง ครกกันข้าม
หนังสือพิมพ์กลับเข้าสู่ภาวะเซ็นเซอร์ใน
ขณะที่ยังขาดได้ ถอนเชกการประกาศ
ใช้กฎอัยการศึกให้ เหลืออาณานิคม
ในวงแคบ ๆ ออกแล้วเราไม่เลือกว่าใคร
กระกรรมใครชนะแล้วควรระวีกรรมนั้น
นั้น เซ็นเซอร์กันด้วยการสั่งเซ็นเซอร์

"ป่แก้ว"

จะต้องใช้คืนตามกฎหมาย กับเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน แม้เนื่องจากนโยบายได้จากการเห็นการณ์การตามกฎหมาย อาจไม่พอรายจ่ายงบประมาณ จะจำเป็นต้องเบิกเงินเกินบัญชีจากธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อใช้จ่ายตามความจำเป็น

นอกจากหลักการ (และเหตุผล)ข้างต้นแล้ว เสร็จแล้วได้แสดงต่อที่ประชุมแล้ว ในบทบัญญัติแห่งร่างฉบับนี้มีความสำคัญอยู่ในมาตรา ๔ อีกว่า "มาตรา ๔ ในระหว่างที่มิได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณพ.ศ. ๒๕๐๐ ให้รัฐบาลมีอำนาจเบิกเงินเกินบัญชีได้เป็นวงจำกัด จากธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นจำนวนไม่เกินร้อยละสี่สิบห้า แห่งงบประมาณรายจ่ายตามปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๐"

จากบทบัญญัติในมาตราหนึ่ง ไม่มีสมาชิกกลุ่มขึ้นอภิปรายแสดงความคิดเห็นอันมีความกระตือรือร้น แต่ก็มีให้คัดค้านร่างแก้ไขไปโดยสิ้นเชิงก็พอสังเขปเท่านั้น โดยเฉพาะพลโทวิชัย พงศ์พันธ์ซึ่งดูเหมือนว่า จะเป็นสมาชิกคนเดียว ที่กล้าแสดงความคิดเห็นในร่างกฎหมายต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา มาในวาระนี้ก็ถูกขึ้นแสดงข้อสังเกตข้อที่ประชุมถือว่า การพิจารณาประมาณแต่ละครั้งนั้น ก็ไม่ควรที่จะล้มล้างถึงฐานะการคลังและฐานะการเศรษฐกิจของประเทศด้วย แม้ว่ารัฐบาลใหม่จะมีช่วงเวลาที่จำกัด ก็ขอฝากความหวังในการคลัง และการเศรษฐกิจของประเทศไว้ด้วย เพราะประเทศชาติเรายังคงอยู่ได้ด้วยเหตุผลดังกล่าว แม้จะเป็นการเคอะเขินของรัฐบาลเพื่อรัฐบาลหน้าก็ตาม การที่รัฐบาลใหม่พิจารณาประมาณประจำปีใหม่โดยให้รัฐบาลใหม่เป็นผู้พิจารณานั้นก็เป็นการชอบแล้ว

การอภิปรายในช่วงสมัยของสมาชิกดังกล่าว ถึงลงท้ายการสนับสนุนร่างฉบับนี้ตามเดิม ความจริงมันก็เห็นในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกในสภาอยู่บ่อยครั้ง เพราะทำหน้าที่แทนสมาชิกประเภท ๑ อยู่ด้วย และมีมติเป็นธรรมมากอยู่เอง ที่ในการคำนวณหรือลงมติเกี่ยวกับการสนับสนุนนั้นเอง มันเป็นเรื่องอันหนึ่งอันเดียวสมาชิกประเภท ๒ ที่ใครเบี่ยงเบนเข้าหาหน้า

หลายหลายอาทิตย์ คิด

ค่อนข้างนาน ผมมีวาทปากกาของ ผม เข้าไป พ่นพ่น กับวงการโทรทัศน์มากไป จนทำให้ละลิมกับวงการวิทยุโดยไม่ตั้งใจ อันเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ถูกคว่ำ ต่อมา จากบรรดาคุณ ๆ ผู้ซึ่งยังไม่มีความรู้ โทรทัศน์ ราคาแพงไว้ระดับบ้าน และทำให้จดหมายขึงจิต ที่คุณ ๆ เขียนมาคงค้างอยู่ อย่างน่าโง่เขลาใจกว่า

ฉะนั้น มาสัปดาห์หนึ่ง ผมจึงขอถือวิสาสะหยุดเขียนคำหนังสือตาม เกี่ยวกับการทั้งสอง คือออกขานนามมาแล้ว สักสัปดาห์หนึ่ง, ปกติภาระนั้นให้เป็นหน้าที่ของผู้อ่านผู้ฟัง วิทยุวิจารณ์รายการต่าง ๆ ตามอิสระเสรีที่อยู่อธิบาย วิจารณ์โอนหน้าที่กันชั่วคราวนี้ ก็ไม่มีอะไร เผลอเผลอ สักนักสักหน่อยหรือหกรับนอกจากผมจะนำจดหมายที่ คุณ ๆ เขียนมาลงถึงลงถึงพิมพ์ที่ขอ ๆ เท่านั้นเอง ไม่เชื่อก็ถืออ่านดูเอาเอง ตาม ทัศนะ จีกรับ:

เรียน คุณตามพี่ พันชัย

ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกประจำหนังสือพิมพ์ไกรยวันและไกรยสัปดาห์ผู้หนึ่ง และสนใจในคอลัมน์ "ออกอากาศ" ของท่านเป็นประจำ เท่าที่โอกาสตามมาปรากฏว่าท่านไม่กล้าเข้าไปชิงแหว่งกับสถานีวิทยุพ.ศ. หรือกรมการทหารสื่อสารเสียเลย หรือว่าสถานีนี้ก็ไม่เป็นข้อขัดข้องอะไรเลย? แต่ความหวังแล้วข้าพเจ้าคิดว่าท่าน "ไม่กล้า" วิจารณ์เขาบ้างหาก หรือไม่ก็เพราะท่านไม่รู้เรื่องสับสกลในของเจ้าหน้าที่ในสถานีพอ จึงขอถือโอกาสนี้เขียนมาที่ท่านทราบ "ขอโทษ" ข้าง

ในเรื่องการวิจารณ์ ข้าพเจ้าไม่สามารถไปชิงแหว่งกับแต่แค่ชอกล่าวถึงรายการของสถานี ๒ รายการ คือรายการที่ข้อที่ขี ซึ่งก็คือออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา ๒๐.๓๐-๒๑.๐๐ น. และรายการเพลงพาวใจ ซึ่งก็ออกอากาศทุกวันอาทิตย์ เวลา ๑๑.๐๐-๑๒.๐๐ น. โดยมีวิทยุการคำแห่งหนึ่งคงเป็นรางวัลละของรางวัลวิทยุทองและใช้เงินค่าของเสีย โดยให้สถานีที่ขึ้น แต่ทั้งสองรายการนี้ไม่เรื่องไม่สู้วิเศษ และมีเรื่องไม่มากมายมา แต่ใครจะเขียนมาที่ทราบสัก ๒-๓ เรื่องกัน

รายการเพลงพาวใจ คือการที่ดนตรีกับออกเพลงไกรยสัปดาห์ทั้งไทยและสากลไว้ ความนิยมตามลำดับ ๑ เพลง (เพลง ๔ เพลงก็ได้) รับรางวัล) รายการนี้มีการออกเพลงที่ไกรยวันรวมไว้อย่างสูง ๆ แต่พรรคพวกหลายเข้ามายื่นเงินรางวัลเสียเลย และนั่น ๆ ก็เรียกโอกาสให้ถูกกันมาก ๆ เฉลี่ยแล้วได้วันถึงกันคนละ ๕ บาท ๑๐ บาทสักครั้งหนึ่ง ก็มันทำให้ผู้สับสกลใครไม่พอใจพอฟังหรือ เป็นผู้นำหน้าหน้าของสถานีบางคนเกิดขงขง หรือเสียเหตุส่วนตัวหรืออะไรก็ตาม เขาจะไม่ยอมให้ถูก. แม้เขาจะถูกก็ด่าด้วยเสียงเพลงเสียหน้าในถูก เพราะสถานีใช้วิทยุรวมเพลงเสียก่อน เรียกว่าให้ใครถูกก็ได้ ไม่ให้ถูกก็ได้ ข้าพเจ้าทราบด้วยความรู้สึกว่าเรื่องนี้เป็นจำนวนมาก

ขอเขียนสืบเนื่องมาจากสารและวิจารณ์ในวงการ

แพร่เสียง

ออกอากาศ

อิน

เกรียงวาททุกวันนี้

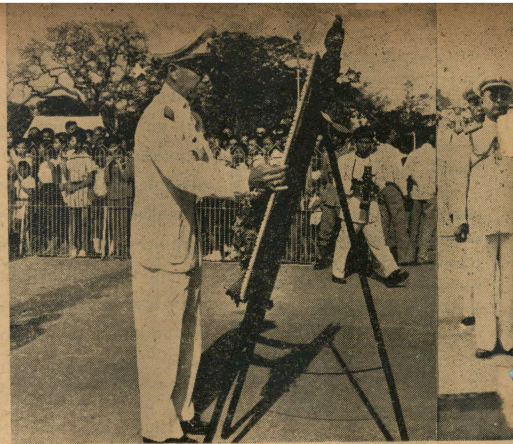
แบบ

เปิดเพลงตามกันเอง

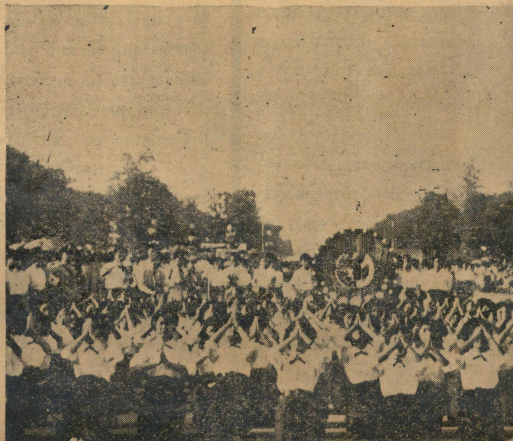
มาก ขอให้สถานีออกเพลงให้สองมาก่อนแล้ว ก็ควรเพลงของผู้ฟังที่จะเป็นธรรมบ้าง (ทั้ง ๆ ที่ออกพรรคพวกให้หลายเข้ามายื่นไปเสียส่วนหนึ่งแล้วก็ตาม) แต่สถานีไม่ยอมทำในเรื่องนี้ ไม่ทราบว่าเพราะอะไร หรือเป็นวิสัยไม่ก็? ข้อที่ร้ายที่สุดก็คือ สถานีเคยประกาศว่าเจ้าหน้าที่ กรมการทหารสื่อสารร่วมรายการไม่ได้ แต่เมื่อเรานี้เจ้าหน้าที่ในกรมนี้เอง ก็สามารถร่วมรายการ และคว่ำรางวัลเงินไปเพียงคนเดียวเสียด้วย

เรื่องการให้รางวัล ถิ่นผู้สับสกลอีกต่อไปก่อนและหลังสัปดาห์ที่เสนอตนปรากฏว่าเลือกให้เขาเองตามแต่ ในนี้ของผู้มีอำนาจ และบางทีก็ไม่ใช่พรรคพวกที่เราได้ แต่เป็นผู้ซึ่งรางวัลนั้นก็มีมาแน่ ใครไปถามเขา ก็โกรธ ทว่ายังไม่ใช้ของพรรคพวก อะไรทำนองนั้นแล้วใครจะกล้าเข้าไปถามเขาได้ ก็เขาเป็นหัวหน้า และ(เอาตัวหน้า) (๔)

๒๓ ตุลาคมวันวิปโยคของชาวไทย โดยที่พระปийมหาราชเจ้ารับ

วันตรึงกับวันที่ ๒๓ ตุลาคม อันเป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
 วิปโยคให้แก่ประชาชนชาวไทยอย่างสุดซึ้ง เพราะถึช วิปพระองค์นี้ได้ทรงปลด
 ประกาศพระบรมราชโองการให้เลิกทาสทั่วชอชชาติสิมา วันที่ ๒๓ ตุลาคม
 ทรงมี อนุสสรณ์แด่พระรชภัทาน เพื่อเป็นการระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ
 วันที่ ๒๓ ตุลาคมนี้, พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไทยเสด็จพระราช
 ว่าง สมเด็จพระราชชนนีและสมเด็จพระนางเจ้าฯ ก็ ลังทรงทุกเทินนมัสการ
 ชนอย่างวิจิตรของ รอมพลสดุชัช อนุเรชชัช ษัณญชการทหารซุชสุช, ของสลา
 หลวงชาติคิระการโกศล ปลัถักระทรวงมหาคไทย, กาลังวางพวงมาลาของภ
 กาลังถวายขัณคมอย่างมีระเบียบ,

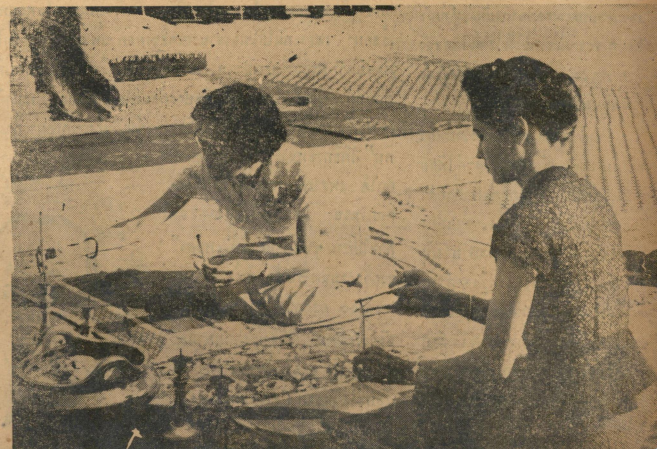
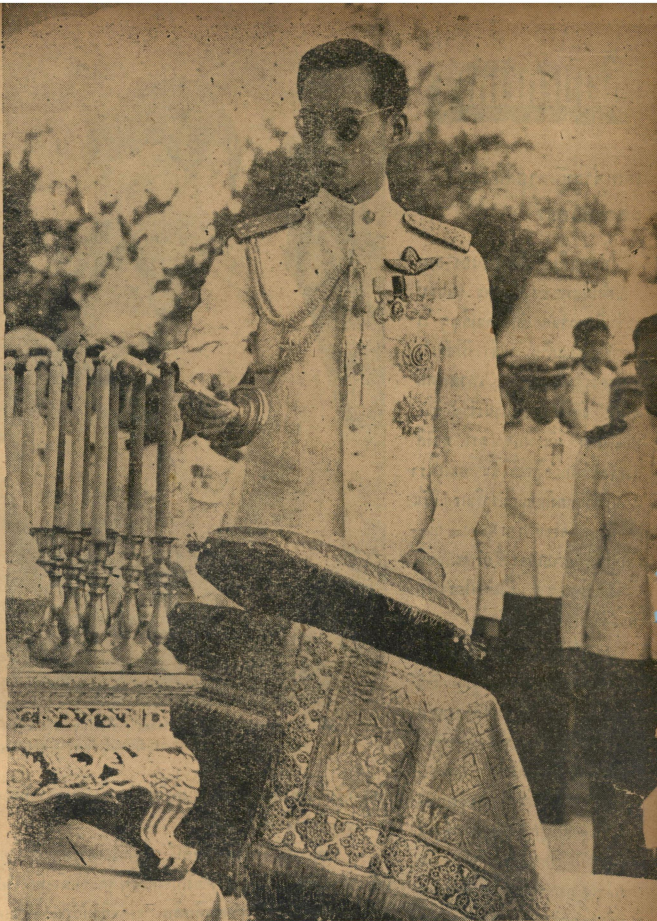

ที่พ้นจากความเป็นทาส เกิดที่เสด็จสวรรคต

ห้าอยู่หัว พระนิเวศนาราชเขารัตนบุรี สวรรคต ไขว้ความ
อยให้ทาสทั้งหลายโคจรขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย โคตร
ทุยี้ ทางราชการจึงได้จัดให้มีงานถวายบังคมพระบรมรูป
ใหญ่หลวง.

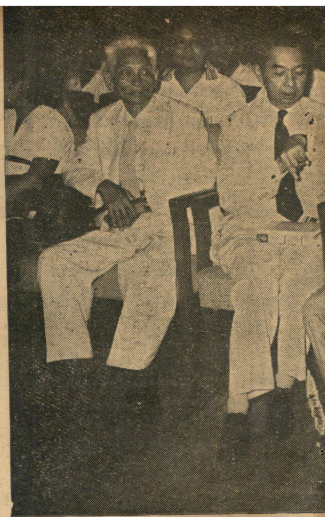
ในไปถวายบังคม ในภาพลัทธิรักที่เนนมีสการ, ภาพ
คือกัน, ภาพในหน้าบ้านจะโตเฟื่องมาตามประภักษ์
ทนายกร, จอกระทรวงกลาโหม และนายพลตำรวจเอก
รวมทนายไทย, ภาพล่าง: หุ่นนักเรียนโรงเรียนการช่างสตรี

จะกล่าวถึง “ป้า” จอมพลดิ
นุชพระวัน นักเกษตรมือเก่าโคกซัน
แสดงกวดลาย อย่างไว้มือว่าเห็น
ด้วยกับอัยการเขมรเพราะเป็นการระไ
ความยุติธรรม แก้วนาฏาใจท้องถิ่น
ที่ทางโลก เป็นการให้ความยุติธรรม
แก่ผู้ที่มีโทษ ทำความผิดที่มิควร

๒. รายการประจำวันพิกัดตามสืบ ตุลาคม บังระบุไว้ในช่อง 'ราย
การสภ' อันที่สืบหลายของกันว่า... วิพิตกตนา.

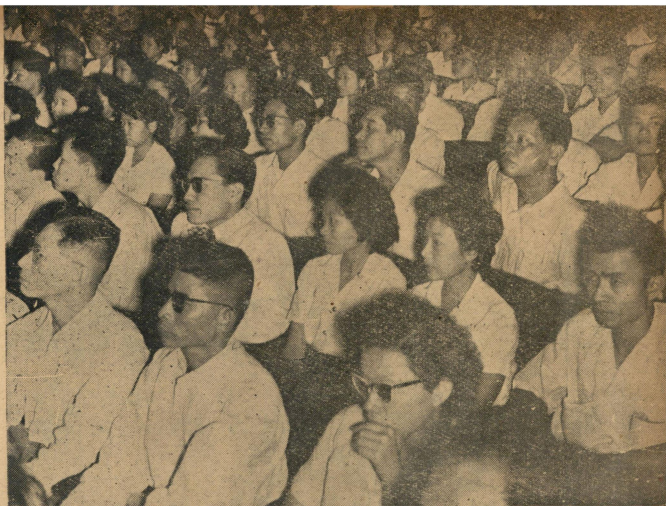
ฉะนั้น เมื่อประมวลความสามารถ
ในการดำเนินงานของสถานี อัครราช
เวลาอันผ่านมานานพอสมควรก็กล่าว
แล้วเข้าด้วยกัน (อ่านตอนหน้าต่อไป)

ไตรภนาฏกรรม

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ "ดินเล็ก"
วิทยาลัย เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๐๑
เป็นการหาเสียงให้แก่พรรคของตนเองไปอย่าง
เกี่ยวกับ "ดินเล็ก-ดินโต" น
"ดินเล็ก" ที่ได้อุดดำเขื่อนนี้ ไม่รู้จักอย่างไร
จะใหญ่ขึ้น มันสกปรกหรือเปล่า และเคยไป
ประชาธิปไตยเสียมากกว่า ผู้ฟังบางคนบ่นที่
กันในฐานะที่ราชการเข้าแล้วหรือ ไม่น่าเสีย

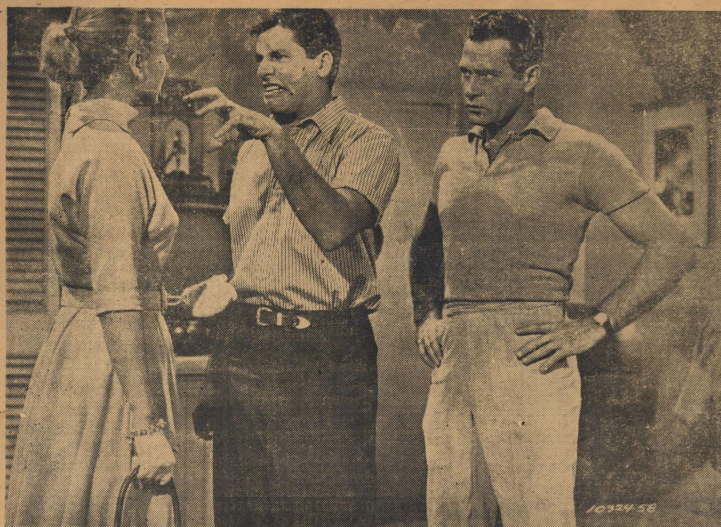
! "ตีนเล็ก-ตีนโต" ในสถาบันการศึกษาชั้นเยี่ยมของเมืองไทย !

ทไมช อคตินาขกรฐนตรีเสวโรย เระรงหวัหน้าพรคประชานบิย์ ทำความผดหรงอย่างมหาศาลให้แก่ผู้ฟังปฐกถา ณ หอประชุมพาทองกรณมหา
ในหัวข้อปฐกถาเรื่อง "นโยบายเป็นกลาง" เพราะแทนที่ ม.ร.ว. เสนีย์ จะได้พูดถึงนโยบายเป็นกลางว่าอย่างไรตามที่ประชาชนตั้งใจจะฟัง มันกลับกลาย
ๆ หน้า และในขณะที่เดียวกัน ม.ร.ว. เสนีย์ ก็ประโคมการดำเนินชีวิตที่ และนักการเมืองฝ่ายตรงกันข้ามอย่างค่อนข้างจะคายหุเป็นอันมาก.

ม.ร.ว. เสนีย์ออกตัวว่าไม่ว่าอย่างไรเป็นนโยบายกรมอย่างไรจึงถูกคว่ำว่าเป็นลูกหมาบัง, พวกศักดินาบัง, เป็นพวกจักรวรรดินิยมบัง ตลอดจนเป็นไอ้พวก
ว. เสนีย์ยั่วว่า ถึงเช่นหมากเป็นหมาไทยดีกว่าหมาฝรั่งหรือหมาพันธุ์บักกิ้ง ส่วนที่ว่า "ตีนเล็ก" นั้น หม่อมแก้ว เล็กนิดไม่หนัก สำคัญอยู่ที่ใครจะเล็ก
ที่ใส่หมวกใครหรือเปล่าเล่า... การปฐกถาเรื่อง "นโยบายเป็นกลาง" แทบตลอดเวลา ประชาชนฟังหาสาระมิได้ เพราะเป็นเรื่องหาเสียงให้พรรค
ธิ! หลอกให้เรามาฟังกันอยู่ได้ ที่แท้ก็ไปประกาศิตาพรรคการเมืองของตัวเองแท้ๆ รุ่งไม่มาฟังคนดีกว่า! บางคนก็ว่า "เฮ้! นี่เขาเล่นหาเสียง
คนอย่างหม่อมเสนาญ นี่กว่าจะมืดแค่นี้เอง เสี่ยงแรงนับถือมาเกือบเป็นเกือบตาย" เป็นอันว่าปฐกถาจากอคตินาขกรฐนตรีเสวโรยในวันนั้น "เข้าไม่เลย"

ภาพโดย "ดากรธองโท-สัปดาห์"

เรื่องเบ๊เบ๊

▲ เขาเป็นทนายชั้นเอกการตรวจและแสดงนำเอง เขาผู้นี้คือ เฮอร์รี่ เกลิสต์ อดีตคอกู้ยืมชาวอเมริกัน ในเรื่อง "เจอร์รี่ผู้กว้างขวาง" ซึ่งกลายเป็นหนังตลกที่มีชีวิตชีวาอย่างน่าประหลาด คู่มือเมื่อเล็งคืบแล้ว.

ตลกแบบมีชีวิต.

ผมชอบรับมือนักกวาดใหญ่ด้วยความจริงใจ สำหรับหนังตัววิชชั่น ชาวคำของปรมาณูที่ ซึ่งกำลังฉายอยู่ ณ โรงหนังแกรนด์ อำนวยการสร้างและแสดงนำโดยจอมตลกของฮอลลีวู้ด ผู้มีนามว่า เฮอร์รี่ เกลิสต์ ภายใต้ชื่อเรื่อง "เจอร์รี่ผู้กว้างขวาง" ในพากย์ไทยและชื่อเดิมว่า "The Delicate Delinquent"

อันที่จริงนั้น, ผมตั้งใจจะไปนั่งหย่อนใจหนังตลกเรื่องหนึ่งได้สบายอารมณ์ไปตามเรื่อง เพราะชั้นชั่ววาทังตลกแล้ว เรามักพบกันว่าไม่ค่อยจะเป็นเรื่องเป็นราวอะไรเท่าใดนัก จะหาสาระเป็นชิ้นเป็นอันไม่ค่อยได้ นอกจากจะมีผู้คิดเจ้ขึ้นให้พวกเรารู้จักโลกอันคลอนแคลนไปเท่านี้เอง แต่จำหนังตลกเรื่อง "เจอร์รี่ผู้กว้างขวาง" นี้ ทำให้หนังตลกอย่างที่ผมคิดแต่แรกไม่ เพราะมันได้ให้ทรรศนะในทางคุณธรรม, ในทางชีวิต, และในทางที่เกี่ยวกับการดำรงอยู่หาอันไม่เลย จึงกลายเป็นหนังตลกที่มีชีวิตชีวาอย่างประหลาดและมีคุณค่าสูงเสียด้วย.

โดยเนื้อหากัน เขาถนัดถึงพวกนักเลงอันธพาลคือ "ผู้กว้างขวาง" อมริกกันดั้บหนึ่ง แล่ละกะนั้นเขาพบว่ามีแต่ที่กระไรหรือให้เขาเข้าไปประทุษร้ายอยู่เสมอ เฮอร์รี่เกลิสต์ผู้ดำเนินการสร้างเองเลียดคนแรกกลุ่มนี้โค้เหมาะจะสมแก่ๆ รวมทั้งของเขาดังที่ "บ๊อบบี้" กลายเป็นผู้กว้างขวางไปด้วยความจำเป็น ผู้กว้างขวางกลุ่มนี้โค้เหมาะแก่การขายไปขอรับจิตใจเสียถึงขั้นในที่สุดก็ปล่อยตัวไป.

เจ้าพนักงานตำรวจทั้งหลาย ในจำนวนนั้นมีเพียงคนเดียวที่ร่วมอยู่ด้วย ซึ่งแสดงโดย คาร์เวน แม็คกาวิน พายลียตำรวจผู้หนึ่ง มีความพิศมัยบุคคลลักษณะเฮอร์รี่เกลิสต์เสียจนเหลือสติกำลัง ในที่สุดก็พยายามชักชวนเฮอร์รี่ให้เข้ารับราชการตำรวจกันได้ แต่ตลอดเวลาก็มาเสียการผู้หนึ่งกับเฮอร์รี่ก็ถอนกันอยู่ นั้น โค้ความไม่พอใจให้แก่กลุ่มผู้กว้างขวางทั้งหลายของบ๊อบบี้เป็นอย่างมาก ถึงกับฆ่าเขาเสียได้.

(อ่านต่อหน้า ๓๐)

เขาคิดคุก ว่าแล้ว "บ๊อบบี้" ก็เลยพูดถึงการเกษตร. ซักด้วยว่า การเกษตรนั้นเป็นวิธีสำคัญมากควรจะให้มีเกษตรกรขึ้นด้วยเพราะเป็นรายปีส่วนใหญ่ของประเทศ พวกพิชานังฟังอยู่ลึกลับว่ามีใครออกนอกประเทศไปแล้ว จึงลุกขึ้นท้วง แต่ทว่า ท.ประกาศว่า ซึ่งหนังสือตรงข้ามเห็นเข้า จึงโยกมือโยกมือให้หนังเบ๊เบ๊ก่อน ก็ออกปรีชาผาดว่าขอให้อยู่ในประเทศน้อย "บ๊อบบี้" ก็จะเคืองเลยแหละไม่อภิปรายอะไรอีก.

ในที่สุดที่ประชุมก็ได้ลงมติ รับหลักการ เสนอกรรมการปกครองพิจารณาปฏิบัติภายใน ๓ วัน.

ร่างพระราชบัญญัติ ที่สำคัญในวันถัดไปแก่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้เสนอ พระยารัตนากรรับพนัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นผู้แถลงเหตุผลและหลักการว่า ปรากฏว่าพระราชบัญญัติข้าราชการตุลาการ พ.ศ.๒๔๙๕ ถึงแม้บัญญัติอยู่ในปัจจุบัน อันเป็นกฎหมายโดยเนื้อความฝ่ายตุลาการ ได้บัญญัติไว้ เป็นช่องทางที่จะให้อำนาจฝ่ายอื่นเข้ามาควบคุม ผู้พิพากษาศาลาการได้โดยง่าย จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้อำนาจตุลาการซึ่งพระมหากษัตริย์ ทรงใช้ทางศาลให้เป็นไปโดยอิสระ และมีหลักประกันมั่นคง ทั้งตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ว่าสภาผู้แทนราษฎร.

พล.ทวีชัย พงศ์พันธ์ ฝ่ายค้านประจำสภา ก็ออกขมามาแสดงความคิดเห็นว่ากฎหมายฉบับใหม่ นี้ ก็ไม่มีอะไรมาก นอกจากแก้ไขเรื่องการจัดเงินเดือน, แก้ให้อำนาจ ก.ค.พิจารณา โดยรัฐมนตรีมีคำสั่ง ถ้าเขาออกหมายถามใช้ก็ไม่มีเสีย ของเดิมก็อยู่ ส่วนการดำรงมณการนั้นแม้จะเป็นกฎหมายใหม่ก็เป็นเรื่องของบุคคลแต่ก็ขึ้นกับการ (อ่านต่อหน้า ๓๐)

49 51 สัมภาษณ์พระยาจักรี ทรนทร ไกร. 21816

๑ จากระเบียงสภา

ต่อจากหน้า ๒๔

ไม่ให้ การเมืองเข้ามาถ่วงกาย แกล้มเห็นก๊วยที่เสนอเข้ามา โดยเร่งด่วน เพราะรัฐบาลนี้ ๘๐ วันเท่านั้น จะขึ้นชื่อผูกพันรัฐบาลใหม่ จึงเสนอเข้ามาเป็นข้อสังเกต.

หลวงอรรถปรีชาชาญปกร อภิ

ปรายสนับสนุนว่า ขอขอบคุณรัฐบาลที่รักษาประชาธิปไตย ที่ได้ตกลงไว้เมื่อวันแถลงนโยบาย และก็ได้รับเรื่องนี้ไปดำเนินการ เพราะว่าการบัญญัติไว้อย่างแคบ ล้วนมีฐานะมั่นคงการเมืองเข้ามาในวงการตุลาการจึงเกิดพวกนักวิจารณ์กันในหมู่นักหนังสือพิมพ์จึงได้วิจารณ์ไป การตั้งชื่อที่อยู่ในวงการยุติธรรมโดยเฉพาะเป็น ก.ต. นับว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่ง แม้ข้าราชการบ้านนาญก็ยังได้รับเกียรติ การขึ้นเงินเดือน และการเข้ากรมออกก็ต้องผ่าน ก.ต. ทุกกระยะเป็นการดีแล้ว แต่อยู่อีกนิดเดียวว่า ไม่ให้การต่ออายุราชการจึงต้องให้ผู้นั้นพิจารณา.

ในที่สุด ที่ประชุมรับหลักการ

โดยเอกฉันท์.▲

แก้ว นวันต

๑ เปรตสคอนเฟอว์เรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๓

กลาง บ้านกั้นหนังสือพิมพ์ไปไม่พบคุณชยธรรม ก็ไปตีพิมพ์เอาเองได้ พอรู้ซึ่งซึ่งไปเอากันฉิบหายขึ้นเชอร์ ซึ่งข้างเขาคิดถูกชยธรรมก็บอกว่า "ที่หนังสือให้ดูคุณชยธรรมช่วย เดียวคิดเตวรางกันจว้าง"

นสพ. "อิตามาท้าวภูธรวันแล้วไม่พบ จะรอไม่ได้อีก ๔ วันแล้ว ซึ่งแม่ผมมันรอและเลิกไปก่อน"

การถามหา กรรมการเซ็นเซอร์เกรงไม่พบบ้างนัก กรรมการบางทีก็

คณะไปรวมกันอยู่บ้าง "พี่ซี้" ยากของหลานเอกในร้านพรุ่งนี้จู่จู่ไปซื้อมัน

แต่กลับเป็นทั้งกองต้องไปหาประจำนักมีหอพัก, แม้จะ, ย่าหนังสือเขียนกันจนรีบขารับทำทุกวันเปลี่ยนรหัสแปลกๆทุกวันไม่ซ้ำกันก็ แต่พี่ซี้ก็เก็บเงินค่ารวมเอา ใครก็รู้สว่าวันแถมเงินห้าขวกคือแนะนำไปแล้ว และพี่ซี้ขายชบทุกที ก็เป็นกันเพราะขณะนั้นแถมก็ถูกล่าสวคนหนึ่ง ถูกล่าคนนั้นในที่สุดได้แก่งาน ไปขอข้าวขาววกรอกทองแถมทั้งกระหวางๆประเทศ ขาประจำของพี่ซี้ก็กินเงินเอง.

พวกหนังสือพิมพ์ ที่ต้องการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ของกัน ก็ถามถามกรรมการไปถามย้ายเหล่านี้ผ่านฟ้าตกก็ตกกันไม่ซบของกันนั้น บางทีก็ได้รับเงินจมนามาอีกัดมา ก็ยอมหาโรงพิมพ์ไม่พบ กรรมการเซ็นเซอร์ถ้าไปอยู่ร้านพี่ซี้ก็แพร่กระจาย ท่านก็จะปรับเปลี่ยนจากไปยิงและเล่นคนก็กระยับเปลี่ยนชื่อนี้ "พี่สาว" ปรกต์กลางทำเคียน สักมีแปลกปลาไหลสูก เป็นของแถมถ้าไปอยู่ต้องร้านนี้ไปถามที่ร้าน "ย้ายทั้ง ซี่เยี่ยมบ้างล้า" ซึ่งเป็นที่รู้ มั่งถึงส่งกันก็ ซี่เยี่ยมมา

บกเป็นเคยไปเลยวิ่งวุ่น"

เห็นจะไม่ระบะไรที่พวกหนังสือพิมพ์ต้องเข้าขอไปในการเซ็นเซอร์อยู่กระนั้นเท่าๆกันทั่ว เพราะคนหนังสือพิมพ์ก็ต้องหาเงินเอาเงินฉิบหาย ไปเซ็นเซอร์มันไปไหนมาไหน บางทีก็ถึงจนเรอกระเจ้างไป เป็นที่ประจักษ์ประเทิดขึ้นนัก ในระยะนี้ พวกหนังสือพิมพ์ก็ขบะรังทุกขั แต่กรรมการเซ็นเซอร์ว่าเวลาเขียนเขียนถ้าไปไหนเหล่านี้ให้เขียนให้เขียนไปจนกระจนค่าที่กองเซ็นเซอร์ด้วย จะไปไปถามลูก ใช้เขียนเป็นระบะลี้ว่า

ทั้ง ที่ชื่อ
โชติ คือ
สาร

พวกหนังสือพิมพ์ ก็ไปถามลูก มีหนังสือพิมพ์ที่ขึ้นก่อน ที่ย้ายกระจนค่าเขียนไว้ว่า.

ทั้ง

สาร

คนพายุครอกหม้อ

โชติ

พวกหนังสือพิมพ์บางคน ที่มีโรงพิมพ์อยู่เสาชิงช้า คงเที่ยวหาข่าวคนพายุครอกหม้อเสียแทบตาย นึกว่าอะไร ที่มันก็กลัวว่านายเหล่านี้จะผสมยาจนจริงสันตะฆาต, ฆาตกรขึ้นบ่วงสว่างหน้าตา คนพายุครอกหม้อของคุณเคยเล่าแต่ทางแห่งครอกหม้อ เสาชิงช้าคุณเคยมีลูกสาวสวยอยู่หลายคน อยู่ที่ว่านี่เป็นกษัตริย์เหล่า ราชประจักษ์ทองแถมกันเป็นพนักงานของสภากนิมแมง ไปไหนพายุเข้าๆ ขึ้นๆ อยู่ไม่ได้อีก ก็เลยได้แก่งานถนัดลูกสาวคุณเคยไปเป็นคู่ครองเสียคนหนึ่ง ขณะนั้นกรรมการเซ็นเซอร์ทำนุเจ้าว่าที่คุณเคยมีลูกสาวสวยที่เคยไปนั่งเซ็นเซอร์ความงามเสียเป็นประจำ.

ในระหว่างสงครามขึ้นคนออกโรงพิมพ์พาดๆ เข้าไปตลาดโรงพิมพ์แล้ว มีโรงพิมพ์ที่ขู้อยู่ถนัดจากแกล้งกระดากพิมพ์อย่างหนัก หนังสือพิมพ์เจ้ากระดากไทยลัทธิมาพิมพ์ขาย และใช้กระดากสา (กระดากยึกว่า) มาพิมพ์ส่งกองเซ็นเซอร์ ซึ่งกรรม

การก็ทำยาก ถ้าไม่ออกอ่านไม่พื่นก็เซ็น "อนุทิน" ก็ด้วยความเห็นใจ.

ก่อนจะเลิกเซ็นเซอร์กรรมการเซ็นเซอร์จึงจัดให้มีการ กินเลี้ยงส่งหนังสือพิมพ์ที่ถูกละเซ็นเซอร์ ที่วันพี่

โชติ เป็นกระส่าท้ออีกด้วย ▲

บรรพต สิทธิพร.

๑ เรื่องหนึ่ง ๆ

ต่อจากหน้า ๒๔

ความจริงเจอรี่ มีก็ไม่เป็นอันใดเองตัวไม่พริ้วเออกระเหวกระเอยอย่างที่เคยเราทำงานเป็น "คนรับใช้ของป้า" อยู่ถ้อยเราชอบบ้านแต่พื่นซึ่งภายในบ้านนั้นแบ่งออกเป็นห้องเข้า ของผู้มาเข้า แต่กระงาน ประจำร้านของเจอรี่ก็

คือการเก็บขยะมูลฝอย แลกระทำชีวิตอดภายในบ้านนั้นมันก็วิทยาศาสตร์ มีฉลกร่วมอยู่กับคนทั้งซึ่งสามารถประกิจ "จรวคคน" ได้สำเร็จกล่าวคือเขาเตรียมสร้างจรวคล่าเหยื่อไว้เผื่อกลางภายหลังในโอกาสโลกมนุษย์อาชญากรรมจะสลายตัวแล้ว แล้วพวกมนุษย์โลกนั้นช่วยกันเองก็แค่เจ้าพวกกบฏในโครเลาที่กระชกมัน กันนั้นเขาจึงประกิจจรวคขึ้น สำหรับใช้คอยเฝ้าทาง ไปล่าเหยื่ออยู่ยังโลกพระจันทร์ อชญาตที่ไม่ว่าจะพริ้วจรวคนักวิทยาศาสตร์มีฉลกร่วมอยู่ ถ้อยเจอรี่นั้นมันแต่เพียงนัก.

นอกจากนักวิทยาศาสตร์แล้ว ในห้องข้างเคียง ของนักวิทยาศาสตร์นั้น มีสาวน้อยหน้าแต่ดั่งเป็นนักศึกษามาเข้าอยู่ถ้อยกระหนึ่ง มันก็อยู่ทุกที่เมื่อเจอรี่เดินผ่านประตูห้องของเจอรี่ มักจะได้รับความรักชม ฝากไปทั้งทุกที่ไปหนักเข้าๆ แม้ความน้อยนั้นมันก็จะพอใจเจอรี่ขึ้นมา พยายามให้มันกลายเป็นความงามเสียเป็นประจำ.

เจอรี่ กลายเป็นการไปวิ่ง ๆ หลงจากทุกที่ทุก ในการศึกษาอยู่พักใหญ่ ๆ... ทางกระนี้ สมเด็จพระสันตปาปาถึงการหาหน้ามือนักหนังสือพิมพ์ ไม่เสียแล้ว

เธอก็อามรา ไซเธอร์ ผู้แทนของคณะกรรมการเมือง ซึ่งส่งมาพร้อมเจ้าหน้าทำการหาโทษคน "ประปรัง" อันชบะคณิกซ์ชาวกร ไทลันต์น้อยลัทธิพวกคนก็ มีมาไซเธอร์ ผู้ในชั้นแรกก็ไม่ได้กระดากเส้น ถิ่นนายเสียคำรวรเท่าใดนัก แต่เจอรี่เป็นผู้ที่โกพยายามประสาณิกิริให้อยู่เสมอ และส่งเสริมให้คนทั้งสอง "อย่าว่า" ซึ่งกันและกันตลอดเวลา ซึ่งในที่สุดก็ไม่มีพริ้วคลุชชานกระไปวิ่ง ๆ.

(อ่านต่อหน้า ๔๖)

NESTLÉ

สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับคุณ คือสุขภาพของบุตรที่รัก...

นายแพทย์ทุกคนได้ให้ข้อเท็จจริงแล้วว่า ทารกอ่อนจะขาด
อาหารประเภทไขมัน และโปรตีน ตามส่วนสัดที่ถูกต้องรวม
ทั้งวิตามิน และแร่เหล็กเสียมิได้ ฉะนั้นบรรดานายแพทย์
จำนวนมาก จึงแนะนำให้ใช้แล็คโตเจนบำรุงเลี้ยงทารก
แล็คโตเจนมีคุณภาพสูงกว่านมธรรมชาติ แล็คโตเจนเป็น
นมบริสุทธิ์ที่ได้รับการปรุงตามหลักวิทยาศาสตร์ โดสเพิ่ม
ส่วนผสมของอาหารที่จำเป็นเพื่อสุขภาพบุตรของท่าน แล็ค
โตเจนผสมง่าย เพียงแต่ปฏิบัติตามคำแนะนำง่ายๆ ที่ติด
มากับกระป๋องเท่านั้น

พ.ย! ส่งบัตรคูปองนี้
มาขอสมัครชิงรางวัล
กรุณาส่งหนังสือขอสมัครมาให้ข้าพเจ้า 5
ชื่อ _____
ที่อยู่ _____
ส่งถึง _____
บริษัทโปรเน็คตาม จำกัด. ตู้ ปณ. 326 พระนคร

แล็คโตเจน ผักขมของทารกของคุณ!

จงเรียกแต่ แล็คโตเจน กระป๋องสีน้ำเงินตัวทอง

07 000

เมื่อถึงโยนนั้นคนขับ เทลก็อยู่มาคอย
ทำใจเขาจึงได้ไปแจ้งรายงานของเขา ทำ
แผนที่เห็นเจ้าโจโยนไปขอไปขอเงินมา
กลับมาไปให้โจโยน กลับไปหาคนที่ว่า
ว่าโยนให้มา เขาก็มีใจ ให้แรงงานของ
คนที่ทำงานต่าง พวกเขาก็ทำใจโยนไป
แล้วก็กลับไปอยู่โดยสบาย ไม่ต้อง
เจ้าโจโยนพาคนมาลงในเมืองพวก
อื่นที่คนบ้านนั้น ออกไปก็ถูกโยนเอา
ออกไปให้ก็ถูกโยนเอา ไปใน
ก็มาเห็นสภาพเหมือนคน ไม่ต้อง
เป็นคนที่พูดกับโยน คนที่เอา
แรงงานของโยน พระเจ้าก็ให้โยน
เป็นพระแก้ว. ให้แรงงานให้คนที่
แล้วก็กลับไปมีความสุข."

ออกจากกรุงเทพฯ ทำให้เปรมนัยยิ่ง
 ขึ้นว่าเขายังคงกรุงเทพฯ แน่พอ. เขา
 จะกลับชมพวน-กลับไปที่ทมิฬ. พอ
 นกถึงทมิฬใจเขาก็เด่นจวบจก. ทับ
 ทิมคงจะรอเขาอยู่... รออยู่ด้วยความ
 ห่วงใย.

เปรมชอบทออยู่ ในบطنถนอมมืด
 นาคหลวงผู้เฒ่า นมอหรรมาให้เขา
 กินอย่างอ้อมนํ้าสำราญ... ลูกทั้งสาม
 พรานอำลาผู้แทนของพระเจ้าไปเสีย
 พระอาทิตย์ตกดินแล้ว... เขาเดินไป
 ในความมืด ของราตรีแห่งเมือง
 สวรรค์... เดินไปเพื่อจะออกไปยัง
 น้ําจางกรของเขตก ... เดินไปหิถึง
 สามพรานบ้านเกิด. ▲

□ บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๕

และคณะรัฐประหารขณะนั้นมีสภาพดาร์โดใกล้เคียงกับคณะราษฎร ที่สลายตัว
ไปแล้วนั้นเช่นเดียวกัน.

จนถึงเมื่อไม่กี่ปีมานี้ แม้จะรัฐบาลไทยที่มีรัฐบาลทหาร ๑๔ ธ.ค. ๒๕๐๐ ก็ยังไม่มีความชัดเจนว่า เพราะเหตุใดระบอบประชาธิปไตยของไทยถึงล้มเหลว และถูกโค่นล้มโดยรัฐบาลเผด็จการ ส่วนราชการไทยเป็นเพียงข้ารับใช้ คหบดีรัฐบาลไทยที่มีผลประโยชน์กับระบอบเผด็จการอย่างลึกซึ้ง รัฐบาลทหารไทยมีเสนา และคณะรัฐบาลไทยมีสื่อโฆษณา รัฐบาลไทยมีประจักษ์เป็นต้นว่า รัฐบาลไทยมีเงาและรอยเท้าตามชนบท ถ้าถึงชนบทไทยไม่หนักหนาเพราะเอาไปประปรายเผาไฟ และเมื่อมีรัฐบาลประชาธิปไตยแล้ว ความจำนนโดยที่ประเทศได้ลงมือทำเพราะเป็นรัฐบาลไทยชาติ ถ้าถึงได้ยอมรับคณะรัฐบาลไทยแล้ว แล้วเมื่อถึงบางวันคืนและจะมีได้ดังยุคเมื่อเคยถูกชนบทไทยเข้ามา ก็เพราะรัฐบาลไทยไม่ทำเพราะชนบท

ทั้งนี้พระภิกษุเมืองต่าง ๆ จะเป็นนโยบายกติกากฎกติกาใด โศก โทนโชนตามลัทธิเพียงใดก็ตามก็ ถ้าจะกติกายุคสมัยของ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ทั้งคู่ยอมที่จะขอถวายเป็นพระราชทาน ไม่ไปกระทบกฏ ลำดับ ครอบกติกาดั้งเดิมตลอดกาลนี้ ถือว่าไม่ไปตามเพลงใด แต่เอาตัวจริงไม่ใช้กติกามาก่อนเจ้า ถ้าเขยื้อนก็ถกเถียงไปเท่านั้น ทั้งกันนี้แต่พระราชาธิเบศก็ขอพระมหาสมณพระราชาธิเบศนี้ทั้งจึงเราปรารถนาอยากได้พระราชาธิเบศนี้โดยพระมหาสมณการกิจในข้อนี้ เพราะพระท้าวกรมพระนครราชกิจได้เป็นไปตามความคิดเพียงหนึ่งคนแต่ต่างเกิด.

รวีวงศ์มครต.ต:

การบ่มครได้นสดลงแล้วเมื่อน

ที่ ๒๕ ค.ค. รวมทรงสนมผัสมักรใน

พระนคร ถึง ๕๑ คน นานี้ผู้ที่ถูกข้อโศกพิสัยสาหัสของชาวพระนครใน
ฐานที่เคยสมัครมาลี้ภัยก็มาแห่ง สุระสาณ, มร.ว. นั้เขิร เกษมสิทธิ์
และนายชวย อุทัยเฉลิม ซึ่งเป็นอิสระไม่ไปสังกัดพรรคการเมืองใด เขา
ได้ไปเกี่ยวกับกิจของโรงเรียนเป็นกึ่งวัน เช่นนายชวย อุทัยเฉลิมเคยเป็นเจ้าของ
โรงเรียนอิมพิเรียลศึกษาและวางขวางในสังคม มีที่แน่นอนออกไปเพราะเขาได้

ภิกขุภิกขุผู้มีสติ ๘ ศพ อันมีสติจางหาชวนมนตร์ แหม่ม พนมมอญัก และนาย
บรรจก คราวนั้นเขื่อนทิรวัง ช่างท่างัก ๒๒ เป็นบั้งถาวร ๒๕ ปี. ๒๕๑๘ ด้วย
ทุพพนาสนิมมีชื่อเสียงกึ่งทางรักภักดี ที่ตามท่างบวัก พนมบงกชถอไว้บรรณอยู่
ต่างประเทศศาสนา และเมื่อถอมเข้าก็มีเสียงขอถาวรไว้ใส่ใจคนการเมือง
ภิกขุอันพิศอก. เจ้า ครุยานทิมมีเยงกัน เช่นประภอนทิจักสานักที่สุพรรณ
และสนมภิกขุสุชาติสาลีในการพาเสียงให้แก่พรรคมงคลศักดิ์ควรา ๒๖ ก.พ.
๒๕๐๐.

น้ำเดือดคาที่หน้าเตาต้มและนวดบรรจุ หัวครูลงไปให้เข้าพรตคนให้พรตดี ซึ่งจะ
เป็นประโยชน์แก่พรตซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลโดยผู้ใหญ่คนหนึ่ง ที่ดูแลคนทำพรต
เช่นนี้ให้ได้รับความพอใจเห็นว่า ผู้คนเขาทำอะไรอย่างพวกปลื้มกัน ทั้งนี้ จะชอบเป็นประโยชน์
กว่าพูด กล่าวคือพรตจะดีและคนเลี้ยงให้ เห็นว่าพรตจะไม่ใช่ได้โทษ เพราะถือว่า
เอาชีวิตมาขายแลกเงินมาบ่มการเมือง ประโยชน์ที่จะได้จึงคิดคิดคนบนทุนเดิมมาก
พรตการเมื่อจะ ปล่อย แต่ก็ไม่ไปว่าผู้คุมตอนจะละคนละในนี้ ตัวกระเราคือ ธิมา
มีเจ้าอาวาสอยู่กลางเมืองหัวพรตคน

อันว่าการเมืองเช่นนี้ในต่างประเทศก็ยอมมีศาสนา หลายลัทธิ หลายนิกายเหลืออยู่ประเทศไทย ขบถอย่างประเทศ ออสเตรเลีย ซึ่งมี ภายใต้มหาศาลลัทธิพหุบาทพหุศาสนาไปเร่ลัดคึกคัก แต่มีเลือกมีโยกยักความมีดีคือศาสนาของผู้นับถือเป็นเอกได้คือเอช เจมส์ถึงนโยบายของพรรคหมายความว่าละศาสนาสามารถประชุมแข่งของผู้นับถือด้วยกันด้วยกัน กันนี้ เราสนใจว่าการทรงฤทธิ์และแรงอำนาจให้พวกกิจของกลุ่มผู้สมัครได้ผลในลักษณะที่ดังต่อไปนี้ด้วย อันจึงเป็นข้อสำคัญที่ควรศึกษาแล้มีควรเล่ามาดังนี้ เพราะบางที ใ้ใครจะศึกษาเพ่งเล็งเป็นพิเศษ (อ่านต่อหน้า ๔๔)

PILEX TABLETS

ยาอินเดียน

คือให้ท่านการ
ทรมานจากโรค
ริดสีดวงทวาร!

7

ยาเม็ด **ไฟเล็กซ์**

ให้รับประทานเพื่อช่วยลดค่าแรงดูภายในของจิตคิดหาการที่จะช่วยให้คนทำ
งานดีขึ้น ซึ่งคนขายของสำเร็จลดการล่องลอยให้ทำให้โลกที่หยาบๆใน
ส่วนล่างของลำไส้ กระทั่งไป โลกที่ไหลเวียนในระบบลำไส้และตับได้
ลดลง เป็นการป้องกันให้เกิดโรคจิตได้ดียิ่งขึ้น

ไอลเล็กซ์มี 2 ชนิดคือ ชนิดรับประทาน (ขนาด 50;100 เม็ด) และชนิดใช้ทา

THE HIMALAYA DRUG CO., (INDIA)

มีคำนำตามเจ้านายข้าท้าวไป และที่

THE BOMBAY DISPENSARY
REGISTERED ORDINARY PARTNERSHIP

129 ๐๙๓๖๑๒๕๔๗๗ ๘๕๕๘๕ ๒๙ ๒๑๙๔๐

நாட்

“อย่าไม่เขยคิค แล้วก็ไม่รู้
เรื่องอะไรด้วย.”

เจ้าสำราญตอบไป.

“ไม่รู้จริงอะไร มีหนังสือรู้ข้อห้าม
ใครแล้วอย่าทำ: ไม่รู้เป็นไม่มี” เจ้า
รังหันข้าพเจ้าเขียนคาถาขวาง ๆ และ
พร้อม ๆ กันเขาก็หย่อนก้นลง นั่งบน
ซอโต๊ะทำงาน ยกเท้าข้างหนึ่งขึ้นมา
วางบนซอโต๊ะทำงานงออยู่ ข้าพ
เจ้าพยายามจะเล่าคาถาสุ่ย และพูด
กับเขาอย่างเพลิดเพลิน.

“คุณไม่เห็นกลัสมั ถัดจระเข้เห็น
แต่ผ้าเหลืองเท่านั้นครออยู่ ยังซิกรับ.
คุณฟังอย่างนี้ มันเป็นการหลอกล่อ คำศาสนา
เลยแล้ว.”

เจ้าก็หัวเราะเขม้นขึ้นของคำพูดเขา
ขึ้นอีก.

“พระสัน...อย่างนี้ถึง ๆ ไม่มัน
ถือ ที่เขียนเล่ามานั้นโกหก กูอ่าน
แล้ว เมื่อโกหกกันก็ไม่เห็นจะต้อง
นับถืออะไร”

ว่าแล้วเขาผู้หนึ่งและผองก็หัว
เราะหัวเราะออกมาทุกสูบ พร้อมกับพ่น
ความขบถ ใส่ลงบนศีรษะของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าหันไปไกล ในใจนึกแฉะอีก
ว่า ไฉไลอย่างนี้มือของข้าพเจ้าหนัก
ทั้งอยู่ตรงเบื้องหน้าของข้าพเจ้าอีกหัว
หนึ่งกับหัวหนึ่ง ซึงซิมอยู่หัว หนึ่งเสียง
เจ้าก็หัวเราะขึ้นอีก.

“ว่าไม่ รมหรือไร... ไม่รู้จัก
คำ... รู้จักอยู่แล้วไม่ใช่หรือ? เป็น
หนังสือสั่งสอนพระ เกือบเคยเห็นไหม
พระที่อุบาสกถวายผ้าเหลือง อวดกาย
อย่างนั้นไหมล่ะว่า! ถูกลั่น... อยู่ปาก
ไว้หรือ มีภาพทวารโศกยังในกอง
เรือน”

ข้าพเจ้าเซ่อเตื่องแตก พยายาม
อิมลงมองดูเท้าของเขา ที่พาดอยู่บน
ซอโต๊ะ ซึ่งข้าพเจ้าอยู่หลายครั้ง
สลายพริ้วผืนผ้าสีฟ้าโกลีง เขาไป
ในหัวใจของเขา อย่างช่วยไม่ได้เสีย
แล้ว เขาก็วางลงข้างหน้าข้าพเจ้า
พนักขาข้างขวาพิงอกจระเข้ แข็งใจคอย
ใช้มือกรังงาไม่ทราบขณะและหยุด

พลาไม่พมจ่าไม้คว่ำ ผายทวารมี
ใครบ้าง

เจ้าสำราญอาชีพอึก

“เคยรู้เคยเห็นไหมละ พระถูก
บิณฑบาตในผ้าเหลือง” เขาพูดพร้อม
เอื้อมมือมาหยิบชายผ้าเหลือง ย่นกรอบ
คำพูดนั้น

“ผู้แจ้งใจอยู่ไปโดยมีโกมลเทศนา
อย่างไรเลย”

“เคยใช้ข้าว เมื่อ ๒-๓ วันก่อน
ข้าพเจ้ายังเคย ในทุ่งพุดแดงชายแดน
เขมรเลย พอดีถึงที่ทางโพ้นเขาลง
ว่าพระถูกคว่ำแล้วแต่หัวเขา และใน
ข้างริมของกายทั้งผ้าเหลือง เนื่องจาก
ที่ท้องเรื่องผิงแล้วทักไปขาง...”

ยังไม่ทันที่ข้าพเจ้าจะ
ก้องส่อถึง พ.ท.ท. อรรถพล ลูกพรวก

พรวกขึ้นยืน กระโดดลงสวนทักว่า
“อ้ายซัด... มีพวกเป็นคนเขมรคนบว?...
ก้นเขมรของมึงเอง” พร้อมยกตัวราม
อยู่ใกล้คำ.

ทั้งที่ตนเอง มีทักพาดึงถักถัก
ผลัดอย่างแรงโดย พ.ท.ท. พันศักดิ์
และ พ.ท.ท. พนม เสียงของ พ.ท.ท.
พันศักดิ์เขามาจากข้างหัวไว้ทัน.

“เฮ...คนพม่า”

ทักเสียงนี้ ไม่มาเรียกเสียงก่อน
ข้าพเจ้าเองก็ไม่รู้ว่าใครจะไรจะไรไป
บ้าง เพราะตอนนั้นเจ้ากบฏหัวขลุ่ยไว้
และชักวัดแฉ่งอยู่ตรงหน้ากับวัดอาราม
เล็กกลาง ที่เขาแปลเทศนาคำพูดของ
ข้าพเจ้าเป็นถากถำเขาอเล้งของ พ.ท.
ท. พันศักดิ์เรียก พ.ท.ท. อรรถพลฟังไว้
ผลไปและเกินเข้าไปหา พ.ท.ท. พัน
ศักดิ์ จากนั้น พ.ท.ท. พันศักดิ์ยกข้อมือ
กุมร่างของเขาคือจากท้องไป ก่อนจะ
ออกไปยังพืชมคำคว่ำว่า “หัวนี้ไม่รู้
เรื่องละก็...ก็...” แล้ว พ.ท.ท. พนม
ก็เข้ามาแทน และพูดกับข้าพเจ้าว่า
“พระ! ไม่ไปขางวันเลย รู้กันอยู่
แล้วว่ามีผีลือกันแล้วโมโหกับ ๆ ผม
ได้ยินหนังสือความนั่นเห็นหน้าทำไม
น่ารัก เลยจับอ้ายอ้วน(พันศักดิ์) มี
อดนาพ้ามสืบ ระวังพุ่มนี้มา

ไท-สปีด

อีก” แล้วพ.ท.ท. พนมก็เดินไป.

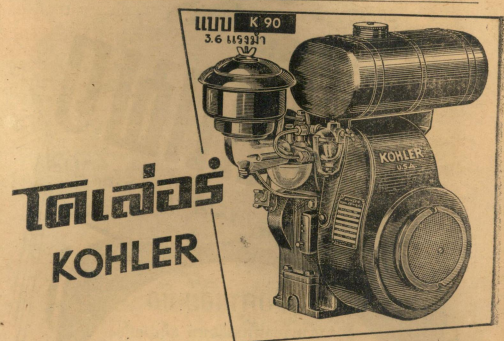
นี่เป็นตอนหนึ่งกับประสาชนักบว
ของข้าพเจ้าเองเช่นนี้ด้วยหาอื่น ๆ นั้น
บางครั้งก็ว่าข้าพเจ้าหลอหรือเท่า บาง
คนเจตน์ ขณะนั้นชอบขบถอยู่ ไฟเกิด
ขึ้นขึ้นมาเลย ๆ ลักคร่พอไฟเกิด
ปรากฏว่า ผู้ต้องหานั้นสับสนหนีหาย
ไปจากที่นั่น แต่เข้าไปหลบอยู่ใต้
โต๊ะ โดยซุกซนที่ฐานหมอนี่ของเขา
เรื่องไฟนั้น มีเขี้ยวสุด คนหนึ่งไฟนั้น
ร่วม ๒๐ ครั้ง จะว่าเป็นเพราะโรงไฟฟ้า
ก็ไม่ใช่ เพราะมันดับบนกองขี้วัวที่
ชอบขบถนี้ ได้เกือบทุกคืน นี่แหละพุด
การของการชอบขบถผู้ต้องหานั้นอยู่

ในรอบของคดีและกรรม ซึ่งยอดคดีวัน
ทั้งหลายแห่งกรมตำรวจสยามแล้วจน
ไทนามาปฏิบัติไว้แต่ผู้ต้องหานั้น
(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

จดหมายเหตุการเมือง

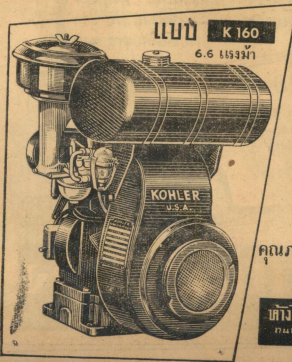
ต่อจากหน้า ๑๒

เริ่มที่จะเห็นว่าแล้วแสงแห่งความซัด
ข้าซึ่งเราพมกัณณคดีจึง และพร้อมใจ
กันเข้าไปในวัดวัดดลมาอีก
ประธานของสันนิษฐานการอีกคำ
นารัฐบาลพิณส่งกรมของกระทรวง
แล้ววันที่ ๑๖ กันยายน อย่างพร้อม

โตเลอร์ KOHLER

เครื่องชนิดที่เชื่อถือได้สำหรับ.....

- เครื่องปั่นน้ำ
- เครื่องขัดพื้น
- คอทางยาว
- ชุดประจํา
- ชุดระหัด

คุณภาพเป็นเยี่ยม ดิมน้ำมันน้อย
สนใจโปรดติดต่อ
ทางโทรเลขแทลเลกราฟิเคอโร สปีด
โทรเลข: สปีด โทรเลข: สปีด 22276-1-22281
(ในเขตโทรเลข)

ក៏ដឹង
ហេតុៈ

รับยา โดย **ชุด กระบะไม้ขีด** มาขึ้นยาขึ้นยอด ที่ได้รับความ
 นิยมอย่างกว้างขวาง หากซื้อชุดเครื่องใช้ตามแบบได้มาแล้ว
 ได้สูตรมาแบบนี้เป็นทฤษฎีแล้ว เพราะเรื่องอัตราส่วนผสมก็
 ได้ดีแล้ว **เล่ม 1** มีมออีกหนึ่งยา ต่อขึ้นมาอีกเป็นครั้งที่สอง
 ออกจำหน่ายแล้ว **เล่ม 1-35** บาท **เล่ม 2-35** บาท **เล่ม 3-**
30 บาท **เล่ม 2 และ เล่ม 3** เสริมอีกสองชุด ชื่อชุดใหม่เป็น **โศกนา-**
สึกรบชุด **เล่ม 4** ได้ละทิ้งแล้ว ต่อมาจึงจำหน่าย **25** บาท

[illegible]

ประตุสัท โดย **กัณฑ์ลา** นานิยายที่แฝงไว้ด้วยคติธรรมอันสูง
ผู้เขียนทบทวนถึงในเรื่องนี้เป็นอันยิ่ง เพราะได้บรรยาย
เขียนอย่างสุดฝีมือ ซึ่งผู้อ่านประหลาดตลุมถือนานมาแล้ว
ในรายสัปดาห์ แต่ได้รบกวนใจตลอดจนเขียนเป็นเล่ม
ดังข้อสอที่ลงพิมพ์ จะเสร็จในอีกไม่กี่วันข้างหน้า
ต่อไปนี้จึงพิมพ์เพียง 25 บท

เลือกผู้นำถิ่น นายชัยพรเมืองเรืองเปี่ยม ของ สด-
กรมวังใต้ อีกเรือนหนึ่งที่คนจะอ่านด้วยขามดิน-
เต็น คูอ่านตัดตามหัวป่าะเทศ เล่ม 1 เซลือนอยแลว
รศกพิมาย 30 มาท. เล่ม 2 โทลึงเส่อง ร่อง 25 มาท.

หมอกชีวิต และ ม่านเมฆ - จิตนันทนิกัษ์
 ภูเขาขรุขระที่ความสูงที่สุดคือไฟเหมือนทวยหาญ
 คุ้งใจไกลอรุณ หมดอกขัดปิ่นพรหตุณ และ
 ม่านเมฆ เป็นตอนงามส่งมจรณ รุม-
 พุ่มพินในลุ่มเตียว เพื่อได้ถูกน้ำได้
 อามราวตติยวณ ขึ้นใจ ไกลจ-
 ะโลรงแล้ว จอวัดในนาเท-
 พิกะม เข็ช 30 เขตร

ไอเดียสโตร ตรางหมวไอดีบน โทร.30403

ឯកប្បវេណី ព្រ. 24283 ៣ ៣៥ =

मन्त्रः

ประจักษ์ศิลปาคม ต้นไม้ที่ออกดอก 100,000 ดอก สดสวยเพื่อให้นักเรียนดูชม เหลือ 500 กว่าดอก คือ **ดอกลั่นทม** ริมถนนรอบเขตกบอง ไร่ 1 ไร่ สมัยเป็นพระวิสุทธิวงศ์ 1937 (เก็บไว้ปรับปรุงโดยคนรุ่นใหม่) ต้นสูง 2500 ฟุต (๗ เมตร) ผู้เก็บไว้ถูกไฟไหม้ต้นตอปลิวล้มโตกลับ 540 ฟุต สูงถึง 570 ฟุต หากคนตัดหญ้า นักศึกษาต้องล้ม เหนื่อย ได้ชมผลึกขี้ผึ้ง

ยุควิเศษของบาร์

□ มรดกชีวิต

ทองจากหน้า ๑๓

เมื่อไรเพื่อนคนเหล่านี้ โลกก็อยู่ต่อไปอีก
ใจ
ระลอกคลื่นจะเปลี่ยนผ่านไปทั้งที่รากเหง้า
เหมือนเดิมทุกประการคำไปตลอดชีวิต ๗ พร้อมกับ
นึกไปว่า เพื่อน ๆ ไม่ไปจากตาเหล่านี้ เพราะเรา
แม้จะแสนขบขันก็ไม่ใช่เรื่องน่าขบขัน "เรื่องจริง"
อย่างข้าพเจ้ามาจากบ้านนอก พ่อแม่เงินยวงรักไว้
หรือว่าข้าพเจ้าได้คิดแต่ความเพราะดินฟ้าอากาศ
เกินไป ก็ไม่ควรจะคิดเช่นนั้น การตายเพราะ
ดินเหล่านี้ได้ไปจากเราไปเพื่อนตายเหล่านี้
สิบแปดคน คือน้องพี่สาวพี่ชาย... เราควรคิด
อะไรที่ข้าพเจ้าได้... แล้วข้าพเจ้าจะแนใจได้
อย่างไรจะได้ "คำสอน" ว่าหนึ่งข้าพเจ้า
ไม่ไปจริง... สิบแปดคนก็ไม่ได้คิดไว้สักวันหนึ่งและ
ถ้าหาก "คำสอน" ที่จะได้สั่งสอนมาคือข้อนี้ไป
ดังต่อไปนี้.

ควรคิดว่าที่เรามีเงินไปส่วนมากก็อยู่ต่อและ
คิดอย่างหนึ่งว่า ๗ สมความควรไปทำให้โลก
ข้าพเจ้าบอกได้ว่า... คนอย่างข้าพเจ้าเห็นจะไม่

ดีเช่น "คำสอน" เป็นแน่ เพราะเพื่อน ๆ ที่ข้าพ
เจ้าได้เคยคบกันเมื่อเป็นเด็กก็เรียน ๗ วิชา
กลายเป็นการหนึ่งอยู่ใหญ่ ไปแล้วหลาย คน
เข้าบ้านเรา... ใจไม่มีการเรียน หรือเรียกชื่อ
นั้นไม่ใช่หรือเรียกชื่อเพื่อนแล้ว แต่ได้ดำเนิน
อย่างนั้น เพราะเพื่อนที่คบเรามาเข้าไว้... อย่าง
น้อยจากตัวเราเข้าหาเพื่อน ๆ อีกหลาย
กรรมในครอบครัวนี้ ด้วยกัน

ข้าพเจ้าคิดว่าสมควรแก่เวลาที่จะ
จากไปหาความคร่ำใจก่อนได้แล้ว

ก่อนหลาย ๆ ปีแล้วเมื่อได้เลิกเล่นไป นาน ๆ
เราจะได้กลับมาเล่นเทาสักที ก็ไม่
เป็นสมัยปรองดองแล้ว ข้าพเจ้าได้กลับ
ขึ้น เขียว ๆ ไปไม่ได้อยู่ที่เก่าแก่แล้ว
พวบบ เทียบแล้วกับที่เคยเล่นด้วยกัน
ก็พลอยมีมากออกจากรัก ๆ กลับเหมือน
อื่น ๆ ของมันจึงออกมาทางมือ ข้าพ

เจ้าจึงเรียกเก็บมาใช้ในสโมสร แห่ง
นี้.

"บิรกร...บิรกร"

ไม่มีเก็บไว้ใช้กับเพื่อน ๆ

เหมือนพวกพี่พวกพี่ไปหมดแล้ว และ
ทุกคนในสหภาพมาเอง ข้าพเจ้าเป็นรุก
ได้ขอยืม... ราวกับว่าข้าพเจ้าได้กลับ
เป็นสหายรักกับพวกพี่ไปอยู่ใกล้กัน
มนุษย์ ข้าพเจ้าเองเรียกชื่อ.

"บิรกร" เสียงดังว่าเพื่อน.

แต่กับบิรกรนั้นมาของ ๆ แทบ
ทุกคนหัวเราะขึ้นพร้อมกัน บิรกรเรียก
หยุดแห่ง ไปหยุดเล่น ทำให้ข้าพ
เจ้าเกิดความไม่พอใจ ขึ้นมาทันที
และสงสัยว่าจะจำมาใช้ผิด จึงเรียก
ใหม่.

"บิร โกล...บิร โกล"

เพราะ
เข้าใจว่า เกิดกับเด็ก ๆ หนึ่ง
เป็นพี่.

"นอกจากนั้นพี่เขียวย้า และ
ยังมีเด็กอื่น ๆ หนึ่ง ข้าพเจ้า
อ่านสายของของคนที่หนึ่ง เป็นข้อ
ความคงกล่าว.

ข้าพเจ้าหัวเราะด้วย "พี่พลวง"
ซึ่งมองลอบแว่นมาจากรู้ข้าพเจ้า.

"บิร โกล...บิร โกล" ข้าพเจ้า
แกล้งเรียกชื่อไป แต่ในที่สุดก็ต้อง
ยอมแพ้ ถอนมือเรียกเก็บมาใช้พร้อม
กันสำคัญไปว่า "เฮ้ ไอ้พี่หมากเด็ก."

เก็บไว้ใช้เข้ามาหาอย่างรวกเร็ว
เพราะเด็กนั้นคิด เพราะคิดว่าข้าพเจ้า
คงไปเสียแล้วนั่นเอง ข้าพเจ้าจ่ายเงิน
เสร็จแล้วส่งให้เพื่อนพี่พลวง ไป
ให้แต่ข้าพเจ้าเรียก ว่าอย่างนี้ให้บิรกร
ตัวเล็ก ๆ ที่รู้จักแต่คำว่า "ไอ้หนู" ไป
ฝึกสอนอยู่ ที่พี่พลวงไปไว้ตามที่มือวางไว้
ในทันที.

"ข้าพเจ้าจะคิดอะไร" พี่พลวง

รองถามถวิลว่า.

"ไอ้ถวิลก็โง่ ที่เกิดไปรู้จัก

คำบิรกรจะสั่งอะไรก็ตาม เราเรียก
อย่างนี้จะถึงตัวว่า งานของบิรกร
วันธรรมดาจะแต่งปลา ออกสู่ที่ฝึก

ถวิลมาแท้ ๆ"

"งานวันธรรมดาจะแต่งปลาออกสู่ที่ฝึก
เขาเรียกชื่อไปอย่างนี้ตลอด.

"สาขาวรรณกรรมจะแต่ง... เอ
ก็ควรจะเขียนอะไรเพิ่มเติม" ข้าพเจ้า
กล่าวอย่างขำขัน "ผมจำไม่ได้
เกี่ยวกับ... ราวกับว่าข้าพเจ้าได้กลับ
มาสู่สหายรักกับพวกพี่ไปอยู่ใกล้กัน
มนุษย์ ข้าพเจ้าเองเรียกชื่อ."

"บิรกร" เสียงดังว่าเพื่อน.

แต่กับบิรกรนั้นมาของ ๆ แทบ
ทุกคนหัวเราะขึ้นพร้อมกัน บิรกรเรียก
หยุดแห่ง ไปหยุดเล่น ทำให้ข้าพ
เจ้าเกิดความไม่พอใจ ขึ้นมาทันที
และสงสัยว่าจะจำมาใช้ผิด จึงเรียก
ใหม่.

"บิร โกล...บิร โกล"

เพราะ
เข้าใจว่า เกิดกับเด็ก ๆ หนึ่ง
เป็นพี่.

ข้าพเจ้าจะคิดอะไรจะคงสั่งข้าพเจ้าไป
ขึ้นรถด้วยอากาศเย็น ๆ อย่างนั้น
ก็... แล้วข้าพเจ้าจะเห็นใจความคงที่
คือข้างหลัง ลมเย็นคงที่ก็พัก
โกรธมาด้วยบรรยากาศวันขึ้นที่รถอยู่
ข้างไปให้พี่พลวงไปขาย อารมณ์ของ
โสทร ถูกขัดแย้งออกจากระเบียบไป
อย่างรวกเร็ว และในทันทีนั้นเอง
ความปรารถนาอย่างใหม่ ก็ผุดขึ้นใน
สมอง มีรูปร่างและทรงพลังเสีย
สนิทที่ชั่วขณะกับที่ข้าพเจ้าไม่อาจ
ทนได้ ข้าพเจ้าขมขื่นคงตั้งใจไปรู้จัก
ที่ความปรารถนาของถวิลว่าข้าพ
เจ้าได้กลายเป็นพี่พลวงที่ ทำทุกสิ่ง
ทุกอย่างได้โดยอัตโนมัติ เพียงแค่
แสดงถึงความปรารถนาเสียขึ้น
เท่านั้น.

เหมือนถวิลว่า ๆ ข้าพเจ้าก็สั่นสอ
ไปอย่างนี้ไม่รู้ตัว และโดยบังเอิญข้าพ
เจ้าจะเห็นถวิลอยู่หน้าหน้าหน้าหน้า... แล้วไป
เห็น ๆ ข้าพเจ้าจึงรู้สึก เหมือนถวิลสั่นสอ
อยู่ในความฝันจริง ๆ ตอนนั้นก็ถูกตั้งข้อ
เช่นบนกระดาน กับถวิลไปนั่งอยู่บนโต๊ะ...
พี่พลวง, ข้าพเจ้าจึงเรียกชื่อไปหมดแล้ว
แม้ถวิลจะตอบ อย่างกระตือรือร้น ไม่แพ้ข้าพ
เจ้า นั่นคือ "อ้อ" สหายที่รักและเพื่อน
เหมือนถวิลโดยถวิลมาหา ถวิลที่รักไว้ดีและ
กับถวิลถวิลมาหาที่กระตือรือร้นดี และ
[ของถวิล... ข้าพเจ้าเรียกชื่อ สอ] ถวิลถวิลถวิล

สตวก. ปลอดภัย

ติดต่อได้ที่ ธนาคารออมสิน ราชดำเนินพระนคร

ยุควัยฉัษบว

ข้าพเจ้าได้ส่งคุณชื่อนี้มาเมื่อ

อรุณพารณียา ซึ่งคุณหมื่นพระ
แล้ว ได้ยินเสียงระฆังอย่าง ฉกฉก
อยู่ข้างๆ ออรัญพิภพกวีฉันเช่น
เกือบย่ำข้าพเจ้า บิดาและแม่มีสีหน้า
เมื่อนาย เมื่อนั้น โฉวเป็นเสียงกึก
ร้อง.

“กึกกัโชน” ข้าพเจ้าถามเสียง
อุ้งร้อง.

“ลูกของบิดา อยู่ไหนทั้งทีกัน
พี่แดง” หล่อนตอบอย่างไม่ละ.

เสียงโกลีๆ และเต็มไปด้วย
ความเขินบ่ควรควรวัดขึ้น. โออย่าง

หนักเหมือนจะทำให้หัวใจหลุดจาก
หัวใจ มันนานและขี้ขลาดเสียจนคิดว่า
คงจะไปจนกว่าจะขาดใจ.

“ทำไมไม่เดินออกมาบอกกัน
เหมือนคนอื่นในท้องของน้า”

“ถ้าได้” หล่อนร้องอย่าง

สิ้นปัญญา

“ใคร..คนที่ไหน?”

“บุญบา”

“ชื่อ..บุญบา” ตะกิดความทรง

จำของข้าพเจ้าให้ลูกหลงขึ้นอีกครั้ง

ข้าพเจ้าจะต้องรักบุญบาแน่ ถ้าหาก
ว่าหล่อน เป็นบุญบา หญิงเสเพล คน
นั้น!

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

เรื่องสั้น-สั้น

ต่อจากหน้า ๓๓

ถ้าเราต้องการอะไร ถนนหนทาง
ความเขินอยู่ การศึกษาของพวกเรา
เหล่านี้ ถิ่นแห่งการการบารุงส่ง
เสริม ผมและพระพรหมยามาอยู่
ทุกทาง ถึงแม้ว่าล้าชากยากแก่เพียง

ไร ก็ทำเพื่อผลประโยชน์ของชาว
จังหวัดนั้น” เขาเว้นระยะเล็กน้อยมอญ
โยนท่าทุกคน ทั้งสองก็ทำให้อย่างพอง
พอแล้วจึงกล่าวต่อ “ผมและพวก
จะสมัครด้วยกันจะทำใหพวกเราก
มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจนแรก ผม
สมัครกรรมาชีพให้พวกผลประโยชน์ส่วน
จะอะไรเลย คือให้เรากำหนดพวกเร
จริง ๆ ผมจึงหวังว่าพวกเราจะ
สนับสนุนและกระแสนใหม่ และช่วย
บอกต่อ ๆ กันไปทั่ว เมื่อเพื่อชีวิตสอง
คนของผมนั้นทางมาถึงแล้ว เรา
ก็ออกไปคุยกับพี่น้อง ให้ได้ยืนยัน
และจะออกไปเยี่ยมหมื่นบ้านอื่นๆ ให้
ทั้งจังหวัด ผมหวังว่าพวกเราจะ
ไม่แพ้” คงจะช่วยบอกความประสงค์
ของหมื่นต่อ ๆ กันไปให้ทั่ว.”

การไปขึ้นรถของหมื่นได้เป็นการ
รับอย่างดีการทางหมู่บ้านเล็กกับเขา และเมื่อ
สุดนี้ผู้ขึ้นรถของเขามาถึงหมื่นแล้ว ตักถักถัก
ออกเดินทางไปด้วยหมื่นไปขึ้นรถมาทำา เพื่อก
หาเรื่อง สักวันเช้าก็ออก ขึ้นรถของเขามา
ซึ่งหมื่นเป็นเจ้าคนผู้รักหมื่นนั้น ตักถัก
ชาวเสียดูห์แล้วจึงว่าไป ออเมื่อเช้าก็ออก
คือความไม่พอใจเขา และเมื่อเช้าก็ออก
เป็นของเขากลับมาหมื่นแล้ว เขาก็หมื่นไป
หมื่นก็ของหมื่นและไป ที่ระดับนี้หมื่นสำหรับ
เกอให้ไป ในเมื่อเขาและหมื่นก็ของหมื่นไป
ขึ้นหมื่น.

การไปขึ้นรถของหมื่นของเขา เป็นไปอย่าง
หนัก ลูกตักกับหมื่นของหมื่นของหมื่นไป
ใจ แต่ลูกตักกับหมื่นของหมื่นของหมื่นไป
มา ต่อมาเขาของหมื่นไปถูกทำาหมื่นทั้ง
ใจ แล้วในหมื่นนั้นคือตักกับหมื่นที่หมื่น
เพื่อคนแล้ว ทั้งหมื่นก็ตักกับหมื่นที่หมื่น

“พ่อว่า เราไม่จำเป็นต้องสมัคร
กับเขาได้ทันลูกเขย” ลูกเขยเป็นเด็ก
ฉลาดขึ้นก่อนได้หมื่น เมื่อคุยกับหมื่น
สามคนหมื่นและลูก “ปล่อยให้เพื่อน
ของเราส่งคนก็พอแล้ว” ลูกเขยก็
เข้ามาหาเสียงหมื่น รุกค้ำอย่างใหม่
ผมลงใจไปเป็นทองแล้ว ก็เลยใช้
ลงระล่ำมาก”

“นั่นสิ” ข้าอ้นเสริมขึ้นทันที
ทันที “เราเคยไปลงยาอยู่ในกรุงเทพฯ
แล้ว ต้องมาล้าชากล้าชากอย่างนี้ พ่อ
อั้นแม่ก็ขึ้นหัว แล้วให้กรรมาชีพ
ผู้แทนใคร ๆ ก็เป็นได้ไม่จำเป็นจะต้อง
ทนล้าชากนัก”

“พ่ออั้นแม่ยังไม่เข้าใจ” คำถึง

ตอบด้วยคำเสียงของเขาถามว่า “ผม
ยอมเสียสละทำงาน เพื่อพ่อและชาว
หมื่น” โภยไม่ทรงผลประโยชน์อะไร
เลย ผมต้องการให้จังหวัดของเรา
เจริญ ให้เทียมพินาศเทียมคางพิภพ
เขาน้ำ ถึงแม้ว่า คำยากก็จะต้องเสีย
สละเพื่อประชาชน”

“เฮ้ย” ข้าอ้นตอบว่า “แต่
แม้ว่า คนที่เขาสละชีวิตออกเยอะแยะไป
ทำางคนเขายกยอว่า คงใจที่จะทำาให้
พวกนี้เจริญขึ้นจนทุกวันนี้ ก็ปล่อยให้
เขาทำาก่อนแล้ว ก็คงไปแข่งกับเขา
ทำา”

“พ่อว่านี่แหละ คำถึง” ลูก
เป็นฝ่ายเสริมว่า “เราจะไม่เข้าใจทำา
เพื่อจังหวัดก็ไม่ได้สำคัญกับตัวเอง พ่อ
เห็นว่าไม่ควรถือหมื่น มันระล่ำชากแ
ความแรง แล้วคือถ้าเราใจเรา
ไปขึ้นหมื่นเพื่อทำาให้จังหวัดดีขึ้น
พ่อก็ไม่อยากทำา แต่พ่อเห็นว่าคน
ที่เป็นผู้แทนเราไปอยู่หมื่น ก็ขอ
กันว่าเข้าไปทำาความก็ได้ทั้งนี้ แต่
ไม่เห็นได้ก็ พ่อเห็นลูกกว่าหมื่นออก
ไป ก็เลยคนนั้นกว่าหมื่น คนนั้นกว่า
อั้นหมื่น ก็เห็นเงินของเขายากๆ ชาย
ข้างๆ แล้วจึงขอเขาเข้าเป็นหมื่นทำา
กันลูกเขย” ในเมื่อเข้าไปทำาความ
แล้วคนหมื่นไม่เห็นความก็ได้ กลับเขา
ทำากลับมาอย่างนี้ พ่ออั้นแม่ก็ไป
หมื่นว่าไม่ยอมทำาให้ถูกเป็น ให้เพื่อน
เข้าเขาเป็นต้องคนก็เพื่อหมื่นนั้น”

“พ่ออั้นแม่อย่าห้ามผมเลย” คำ
ถึงก็ยก “ผมต้องการทำงานเพื่อ
ประชาชน” เสียงของเขานั่น
จริงจัง “ผมยอมล้าชาก ผมยอมเสีย
สละ ผมต้องการเป็นตัวแทนของพวก
เรา”

เมื่อลูกชายแสดงความมุ่งมั่นจริง
เช่นนั้น พ่ออั้นแม่ก็ไม่ค่อยงอคุกกัน
ข้าอ้นกระซิบกับสามีของแล้ว.

“เขาไม่เชื่อเราพ่ออั้น อย่าห้าม
เลย แค่นี้ว่าถ้าไปขึ้นผู้แทนแล้ว
มันจะขึ้นถึงล้าชากกว่าหมื่น ก็
ไปๆ มาๆ ระวังกระดูกแตกกันเข้า

เรียนรู้
พูด ENGLISH ใน 2500 ชั่วโมง
อ่านคำ-เขียนคำ-พูดคำ.....
โดย วิธีธรรมชาติ

กว่า ๖ แสนคน ได้ผลจริงแล้ว สอนสามเดือน ฟัง
ภาพยนตร์ อ่านหนังสืออังกฤษเข้าใจได้อย่างดี ท่านจะมีประกาศ
นียบัตร จาก The Nature Method Institute Europe
วิธีธรรมชาติ รับรองโดย ศาสตราจารย์ ภาษาลังกฤษแห่งยุโรป
หลายสถาบัน..... ขอรับแบบการ ฟรี จาก

The Nature Method Institute P. 35
บริษัท จอนสัน พับลิชชิ่ง ตู ป.ท. 333 พระนคร
ชื่อ.....
ที่อยู่.....
โปรดเขียนให้ชัดเจน

บทกวีฉบับยาว

โพรมันเก่าแก่ จิกิโย่มวันเลียม
โก ที่ระหวาระลัดถึงเหตุการณ์ ในประ
วัติการศึกไคฉานมา สมัยของโฟ
รุม เอ็นสมัยของการปกครองกึ่งอำ
นาถ การปกครองกึ่งระบอบเผด็จ
การ มีข้าราชการเคยมีมาแต่สมัยอ่า
มันเช่นระบอบฟาสซิสต์ของอิตาลี หรือ
ระบอบนาซีของเยอรมันเท่านั้น การ
ปกครองกึ่งระบอบเผด็จการ ไคเคอมี
มาแล้วตั้งแต่สมัยโรมัน ผู้เผด็จการ
ของโรมันสมัยศตวรรษที่ ๕ ก่อนคริสตก
กาลมี ๑๓ คน ส่วนในสมัยศตวรรษ
ที่ ๕ ก่อนคริสตกาลนั้น กรุงโรมไม่มี
ผู้เผด็จการรวมทั้งสิ้น ๕๐ คน

แม้กระนั้นผู้เผด็จการของกรุง
โรมก็หาได้ขึ้นได้ถึงอำนาจโดยการใช้อำ
นาจไม่ ในยามที่มีภัยพิบัติพายุพายุ
ความหรือในยามที่เกิดการแตกแยกกัน
อย่างรุนแรงภายใน สภาเซเนตของ
โรมจึงประชุมกันเพื่อจัดการ หรือเรียก
ร้องให้ถึงผู้ (หรือกรรมการวิพาร
ทำนองรัฐประหาร) แต่จำนวนเพียงสอง
คนมีอำนาจบริหารสูงสุด, อยู่ในตำแหน่ง
เป็นระยะเวลาเพียงไม่กี่ปี) แต่
ทั้ง "ผู้เผด็จการ" ขึ้น ผู้เผด็จการ

หรือโดยมัยอำนาจเต็ม ทางสภา
เซเนต อำนาจบริหารที่เรียกว่า Im-
perium นั้นมีไว้แก่กึ่ง ระบอบการ
ระหวาระชีวิตทางธุรกิจ กึ่งระหวาระ
โดยทันที เจ้าพนักงานเมืองทุก
คนซึ่งในสมัยกึ่งมัยชา หรือผู้เผด็จการ
คนทั้งนั้น

ตามธรรมเนียมผู้เผด็จการเช่นนี้
จะแต่งตั้งกันขึ้นอยู่ในตำแหน่งเพียง
ไม่กี่ชั่วโมงเวลาสั้น ๆ เช่นตกเป็น
กึ่ง ระบอบการอยู่เผด็จการไว้จาก
กึ่งเวลาแล้วก็ถูกระงับ ผู้เผด็จการ
ของโรมันมักจะโดยมัยพยานนาค
ทาง ๆ กึ่งเรียกกันในภาษาละตินว่า
rie gerandae กล่าวคือเพื่อกระ
ลังกันนั้นนอน อย่างหนึ่งอย่างใด
หรือ belli gerandae causa เพื่อทำ
ความ หรือ seditionis sedandae causa
เพื่อระงับ ปรากฏการณ์การละเมิด หรือ
แอ่งแยกกันแค้น หรือ rei publice
servandae เพื่อพิทักษ์รักษาสถา
รัฐขึ้นเป็นหน้าที่ของ กึ่ง ระบอบ ชาก
โดยทั่ว ๆ ไปทั้งภายในและภายนอก
ท่านผู้อ่านจะเห็นได้ว่าระบอบเผด็จ
การสมัยโรมัน เกิดขึ้นเพื่อแก้ไข

หาเฉพาะหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด ผู้
เผด็จการโรมันก็บริหารแต่งตั้งขึ้นมา
และอยู่ในตำแหน่งเพียงชั่วระยะเวลา
สั้น ๆ เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องชั่วคราวเท่านั้น

นี่เป็นความสำคัญที่แตกต่างกับ
ขณะที่กึ่งมาไซยะ "ถนนศักดิ์สิทธิ์"
(Via Sacra) "ทาง" มรดกสิ่งศักดิ์สิทธิ์
ของโรมันโรมันโบราณทุกสิ่งทุกอย่าง
ในทันทีซึ่งให้ระลึกถึง คำ ของ สมัย
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ว่า "สังฆาร
กัถหลายอย่างไม่เที่ยง" ทุกสิ่งทุกอย่าง
เป็นอนิจจังไม่แน่นอน แม้กัถการวิ
โรมันก็เคยมีเรื่องเพียงผู้ อำนาจเผ
ไพศาล ก็ยังแล้วแล้วโรมันหลาย
พิลาศลงไม่เลิก

แม้แต่กัถวิพาทกรรมเท่านั้น กึ่ง
คงไม่มีแล้วแล้วผู้เผด็จการให้
นาที่ระบอบของโรมันในความคิด
กรรม, สภาผู้ปกครองและอื่นๆ กัถ
การเลือกผู้ปกครอง ยังแยกออกมา
คราวๆ ทั่วทั้งนั้น สมัยสมัยโรมัน
ยุคหนึ่งซึ่งมีความสั้น ๆ กัถผู้ซึ่งว่า

Ars longa, vita brevis
คือเป็นอนิจจัง ชีวิตเราสั้น

ในกัถวิพาทกรรมอื่นๆ เช่นวิพาท
กัถศาสตร์เป็นกัน กฎหมายโรมันก็
ใช้เพื่อพิทักษ์กฎหมายของประเทศต่างๆ
แม้กระนั้นในยุคนั้นกฎหมายโรมัน
ยังเป็นวิชาที่ศึกษาน้อยอยู่ทั่วไป ตาม
มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ การกัถ

ระเบียบการปกครอง ของกัถระบอบโร
มันนั้น ในชั้นต้นมีศูนย์กลางอยู่ที่กรุง
โรม ส่วนนอกอื่นๆ ขึ้นต่อกฎโรมและ
พลเมืองของนครต่างๆ กัถถกกันว่า
กว่าสาธารณรัฐโรมันแต่ก่อนมาพระเจ้า
พระกัถการเกิดลา (Cicero) ประกาศ
ว่าพลเมืองทุกกัถในกัถระบอบโรมัน มี
สิทธิเสมอหน้ากัถระบอบโรมันจึงได้กลาย
สภาพเป็นเสรีชน สหพันธ์ของนคร
ต่างๆ ภายใต้การปกครองของรัฐบาล
กลาง

ในกัถระบอบโรมันสมัยนั้น วิชา
กฎหมายก็เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว
แม้กระนั้นกัถกฎหมายโดยกัถการ

ทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ และ
การทางสงคราม รวมทั้งกฎหมายโดย
กัถกัถการระหว่างประเทศ สิ่งที่เรา
เรียกกันว่า "กฎหมายระหว่างประเทศ"
(International Law) ก็เกิดกัถขึ้น
ตั้งแต่สมัยนั้นเป็นต้นมา

ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจ กัถ
เกิดขึ้นในกรุงโรมเมื่อเรียกกันว่า "การ
รวมรวมทางเศรษฐกิจ" (Economic
Concentration) กรุงโรมก็รุ่งเรืองเฟื่อง
ฟูจนภายหลังสงครามพิพาทระหว่างโรม
กับคาร์เธจ (Carthage) การค้าเป็นนคร
ใหญ่อยู่ในอาฟริกาเหนือตรงบริเวณที่
เราเรียกกันว่าดินแดนในอียิปต์ การ
เจริญอำนาจยิ่งใหญ่อันในแถบทะเลเมดิ
เตอร์เรเนียน กัถโรมะเรเซมแซ่มกัน
ขึ้นได้กัถทางสงครามอียิปต์กัถรวม
ปรามการทะเลาะเลียดกัน

การผนวกกัถความเป็นใหญ่ใน
แถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ระหว่างโรม
กับคาร์เธจ ไคระกัถเป็นเวลากัถ
๑๕๐ ปี ในกระพริบตา ๖๐๐ ของ
กรุงโรมหรือ ๑๔๖ ก่อนคริสตกาล
นครคาร์เธจ จึงได้ถูกถล่มพิพาทโดย
เจ้ากัถหลายพันคน

นอกจากนครคาร์เธจแล้ว กัถ
กัถโรมัน ยังได้กัถลายนนครคอร์นเธีย
(Corinthia) ในประเทศกรีซ แล้วเจ้า
กัถกัถประเทศกรีซ และรวมไคเคอ

มีผู้สนใจอยากจะเป็นผู้ประกาศทางโทรทัศน์ที่สถานทั่ว
ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก แต่ต้องสมัครเข้าสอบคัดเลือก
แต่
เพียงแต่
ท่านวิทยุทุกคนสามารถเป็นช่างโทรทัศน์ได้ โดยไม่
ต้องสมัครเข้าสอบคัดเลือก
อ่านหนังสือวิศวกรรมโทรทัศน์แบบเรียบโดย สนั่น
ชีวะปรีชา Cert. R.O.A. Ins. IRE member หัวหน้าฝ่าย
เครื่องส่งโทรทัศน์ ไทยทีวี
หนังสือวิศวกรรมโทรทัศน์เป็นหนังสือที่เหมาะสมสำหรับวิทยุ
ที่ต้องการเลื่อนวิทยฐานะขึ้นเป็นช่างโทรทัศน์ อ่านเข้าใจง่าย มี
ภาพและไดอะแกรมประกอบอย่างชัดเจนเป็นจำนวนมาก
มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป ทั่วจังหวัดคิดค่าโดยคงกับผู้ใช้เงิน
จำหน่ายเล่มละ ๕๐ บาท

1896 - 1956
TRIUMPH
ไตรอัมฟ์
สินค้าที่ใช้กันมานาน
นับถือ....
ชนิดที่ใครอื่นมี ก่อน
เป็นต้น!
เขียนโดย
สตีเฟนบีลิต โดย ส.ส.
23-24 ชั้นปณ. มหาชน โทร. 20448

(Macedonia) ไร้ได้อานา จักรการปกครองนครซามะธิโคเนีย เสมือนเป็นมณฑลหนึ่งของจักรวรรดิโรมัน มาซิคอเนีย แผลงถิ่นจักรพรรดิเจ้าเล็กชาวเคอรัมซารา จึงตกเป็นส่วหนึ่งของจักรวรรดิโรมันไปด้วยประการฉะนี้

ในยุคนั้นเองพวกคิวทิส(Teuton) หรือการเรียกกันภาษาสมัยใหม่ ก็อาจเรียกได้ว่า ชาวเผ่าเยอรมันเริ่มเคลื่อนทัพข้ามโสมมาไปสู่แม่น้ำไรน์ และประเทศโกลด์ (Gaul) ประเทศโกลด์

ตั้งอยู่ในดินแดน ซึ่งปัจจุบันเป็นประเทศฝรั่งเศส.

ความมั่นคงยังขาด อันเกิดจากการสงคราม โสรัสจึงถูกกดกลางทางเศรษฐกิจอย่างพหุในจักรวรรดิโรมัน เณรครอบครัวพวกนี้ละทิ้งวิชาสืบทอดประเพณีไปคาม ๆ อนึ่ง ผลจากการสงครามแล้ว สาเหตุที่ทำให้เณรครอบครัวนั้น ก็เนื่องจากการรวบรวมกันใหม่ ย่างที่เรียกกันว่าลัตฟุนเดีย(Latifundia) เข้าเป็นที่หมายใหญ่ ๆ แล้วใช้ทางทำ

พาเหล่านี้แทนฐานะทางเศรษฐกิจ ขยทาสไปถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในสมัยนั้น.

ลักษณะของการรวบรวม ทางเศรษฐกิจเช่นความเรียงข้ามอินแดน ประวัติศาสตร์ ก็เป็นปรากฏการณ์เช่นนี้ไปตามธรรมชาติแห่ง ลักษณะทางเศรษฐกิจเช่นนี้ ระสีกนักโคไววิวัฒนาการของประชาชนพลเมือง ทุกชาติ อย่างไรก็ตามมันเกิดขึ้นที่การรุกรานมากของโรม ที่เล็งเห็นภัยพิบภัยอันเกิดจาก การรวบรวมทางเศรษฐกิจ เช่นนี้จึงได้ถูกออกกฎหมายป้องกันซึ่งชาวการรวบรวมกันไว้โดยอิสระ เพื่อทางช่วยเหลือชาวพาทียากจน.

กฎหมายเกี่ยวกับที่ดินสมัยแรกก็ออกมาเรียกว่ากฎหมายซีเซีย(Cassia) ประกาศใช้เมื่อปี ๔๘๔ ก่อนคริสตกาล สมัยนั้นมากรากันที่ ที่เข้ามากระทำเรียกว่า "แลก" ก็คือทำ ๆ ทั่ว ๆ ทั่วทั้งภายในแลกรหนึ่ง สามารถได้ไปในที่ดิน เมืองโรมันมีที่ดินโคคนละไม่เกิน ๖ แลก.

กฎหมายฉบับนี้เป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง อันนำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรืองของกรุงโรม ทั้งนี้เพราะพนักดินของโรมไม่ถูกระบุว่ามีบรรพบุรุษ ก็นั้นการที่กาทนไว้ให้แก่ครอบครัวที่กีนของกาสอยู่เพียงเล็กน้อยจึงทำให้แต่ละครอบครัวพยายามทำพนักดิน ให้มีเกิดผลประโยชน์ได้มากที่สุด.

ภายหลังการออกกฎหมายฉบับนี้ บริเวณที่พนักดินเป็นหรือเป็นกลุ่มอันเต็มไปด้วยพนักดิน ซึ่งรวมเรียกว่า Agro Romano พนักดินก็กลายเป็นไร่นาสีทอเขียวชอุ่ม เต็มไปด้วยไร่ ทุ่งไร่ระกอดสวนผลไม้และสวนดอกไม้ผ่านประชาชนพลเมืองที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้แล้ว คำที่ภาษากรีกใช้ในการที่ก็เรียกว่าพนักดิน อันเกิดจากพนักทำ

ไทย-สปีดาห์

แรงของกันแท้ ๆ บนดินแดนกันอันเป็นของตน.

ผู้เกิดการของกรุงโรม ย่างเช่นเช่นซิโนนาตุส (Cincinnatus) เป็นทัพ ถ้ามารบประชาชนที่มิชอบอันเปลี่ยนทำไร่อายุโยนบริเวณตนเอง พามิอุส กุงกาตอร์ (Fabius Cunctator) ผู้มีบ่งชี้พนักดา (Hannibal) นครเบแลนโด บุตรศาสตร์ที่บ่งชี้ของคาร์เธจ มิได้บุกเข้าไปถึงกรุงโรมได้ และเคยดำรงตำแหน่งกงสุลที่ครั้ง ก็มีการตำแหน่งผู้เผ่าที่การออกสงคราม ก็พนักพนักมากรชาวพนาเช่นเคียบอห์น จนถึงสมัยเมืองเล็กนั้นว่าคราวพนักพามิอุสถูกลูกอินนิซาลจับเอาตัวไปเป็นเชลยโคที่ พามิอุสจะคองใช้เงินได้ตัวเองกลับคืนมา จึงขอเงินไปยัสสภาเซนของโรม แต่สภาสเซนเปกิวเสส (นับว่ามีการเขียนการคลังหรืออะไรก็ตามนั้น) พามิอุสจึงคองขายที่ดินของตนที่มีอยู่เพียง๖แลก เอาเงินได้ตัวเองกลับมา.

สมัยกรุงโรมรุ่งเรืองนั้นเป็นสมัยที่ประชาชนชาวโรมันพากันมีนิสัยรักศุภจริยธรรม มีตระกูลที่มั่นคงอยู่บ้างเหมือนกัน ในกรุงโรมสมัยนั้น แต่นักนักคิดศาสตร์ของโรมคือพระแควรวรจ มีให้เงินตราที่นำมาพนักคน และให้คนมีเงินเบียดเบียนพนักคนได้ กล่าวโดยทั่วไปชาวโรมันมีเงินทองกันน้อย ไม่ใช่ว่าใจพนักเพียงมีพนักน้อยก็พนักกันเพียงคนละ๖ แลก" รัฐบาลโรมันจึงจำต้องทำพนักให้ ประเพณีภายในครอบครัวเคร่งครัด นักปกครองปรีชาสามารถ นักธุรกิจเก่งกาจ มีเงินสุดที่ปรารถนาของพนักคน มีผู้แต่ใจการที่รับใช้ประชาชน และประเทศชาติอย่างแท้จริงกรุงโรมจึงรุ่งเรืองเฟื่องฟู มีชัยชนะและอำนาจออกไปทั่วทุกทิศทางทิศ.

นั่นคือกรุงโรมสมัยหนึ่งซึ่งจิตใจประชาชนดี ในขณะที่เขาไปยืนอยู่ในท่ามกลางชาวอินแก่กันแห่งโรมัน. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในตอนหน้า)

พิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว

บาบิโลนตีตบ บันไดเอกโยธ ของ เขตร เขมรโบราณ

มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป และที่ บริษัทโฆษณาพิมพ์ จำกัด ถนนเพลินจิต พระนคร ขอสงวนแต่ ๑๐ เล่มขึ้นไป ลดเป็นพิเศษ.

ศูนย์บริการ : กรุงเทพมหานคร โทร. 224367 ภูมิพัฒน์

ชองท่านจะมผลป. พมุตตงกรรม ก็ถูกปลงจากตำแหน่งบวชวัชรวิภิกขุ
เหมือนระควักรมใหญ่ โดยอ้างว่าถูกปลงปลกเสียดิถิ แต่เราเป็นชาวลัทธิ
ถ้ามีคนเอาใจใส่ใฝ่ใฝ่มากน้อย ประกอบด้วยถูกปลงเ็นแม่ทัพของรั้วเชษฐา
สนธยอย่างเงาภาโลจาศึกษาจะมีมอดอณาภางคณมครมเพิ่นอภางคณอภาวาสง
กรรมโลกครวั ๒ และเป็นพยายชุกคักถูกบิขัระชานาวิชาชีพอเ็นเียว กัถย
ทำไฟ โลกเอาใจใส่มาก การชูงงๆ ของวัชรวิภิกขุเหมือนจะเป็นธรรม
พาเพิ่นอภางคณมครมเพิ่นอภางคณอภาวาสง กรรมโลกครวั ๒ และเป็นพยายชุกคักถูกบิขัระชานาวิชาชีพอเ็นเียว กัถย
ทำไฟ โลกเอาใจใส่มาก การชูงงๆ ของวัชรวิภิกขุเหมือนจะเป็นธรรม
พาเพิ่นอภางคณมครมเพิ่นอภางคณอภาวาสง กรรมโลกครวั ๒ และเป็นพยายชุกคักถูกบิขัระชานาวิชาชีพอเ็นเียว กัถย

[illegible][illegible]

ໄທ-ສັປດາບໍ່

คอฟ จิมมีได้สั่นศีรษะและคาบคอกันเท่านั้น ความจริงเป็นอย่างนี้ไม่มีใคร
รู้ ชาวสุกษัณษาภรณ์มองโลโก้กล่าวว่า ครุสเซฟเวอร์ว่าชอเฟอร์เท็งอ้า
นาถกลายเขียน นะไปเถียนโมนาปรีด ไป ทวีตกตเว็น เลิศ กำนองเกีย
กนกกับครุสเซฟ กล่าวหา สดลีน.

ข้าวเก็บตกปลายสัปดาห์ :

การที่อินโดนีเซียเรียกร้องคืนแดน
ตะวันตก เกาะนิวกินีจาก เนเธอร์แลนด์ นั้น มีสาเหตุมาจากที่สหประชาชาติเท่านั้น แต่ได้มีการพัฒนา
ครั้งนั้นเป็นที่ยอมรับของชาวกินีประเทศอินโดนีเซีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่
กรุงยารากา รัฐนพทวีการต่างประเทศอินโดนีเซียใกล้กล่าว่า ชาติก
ลงกันโดยสันติไม่ได้ก็ต้องรบกัน และรัฐจึงให้มีความช่วยเหลือกันด้วย
เกือบ ๖๐ บรรดาทางเข้าบ้านช่องและรถยนต์ของชาวกินี ถูกจับกุมไว้ด้วยคำ
ลบล้างเขา ชนชาติลบล้างชาวกินี ทุกรัฐยารากาทำลายสิ่งก่อสร้างด้วยอุ
ประมาทเข้าไว้ว่าขึ้นกับ ถึงถูกทำลายขึ้น และสลายทุกสิ่งเหล่านี้ก็
ถูกเขียนคำสัญญาแก่กัน ในรัฐยารากาซึ่งจะยอมให้คนอื่นจะถอน เป็นเรื่อง
หนักใจของสหประชาชาติคือเรื่องหนึ่ง. ▲

๐ เรืองทนต์

คชจากพนา ๓๑

เมื่อเขาเห็นตัวว่า มีเจตนาที่จะ
ทิ้งรถยกวิ่งทั้งคันจึงได้เอารถยกลง
ครึ่งสุดท้าย เขาจะสามารถเดินเข้า
วิ่งวิ่ง ๆ ได้หรือไม่ ก็ในคราวนั้นเอง
ก่อนออกไปตรวจที่นั่น ผู้ซึ่งยก
บันไดให้โดยแรงแล้ว คำว่า "นั่นคือ
มีรถยกอยู่ใกล้" ถ้าไม่จริงก็ทำให้
แล้วด้วยพยายามใส่รองเท้าเดิน
จาก ทั้งที่รถยกยังคงวางที่เดิม
จนภายหลังจึงได้รู้ว่า มีเจตนาที่จะ
คว่ำยับที่เขาเคยเปลี่ยนด้วย กันนั้น

เขา จึงทองเผอิญพญานักศรคู้ อาณา
คณพณงซงพยายามทระเอาชีวิตเสียให้
ไคเมือรู้ว่าเขาจะสมภารเป็นคำรว.

[illegible]

คุณธรรมของมนุษย์ ใกล้เคียง
เห็นตอนนั้นเองว่า ในความเป็นอันหนึ่ง

๑.๑. ส่วนชั้นประถม

ឧបសគ្គ

แผนการสอนรายสัปดาห์ ฉบับประกอบคำชี้แจง.....

รับรองสำเร็จได้ไปจนขนาดจบปีหกคน ...

335 ตำบลวังสมบูรณ์ (วัดช้างแก้ว) ถนนนารายณ์ไปศาลบ้านนาบึง
ตรงข้ามกับบ้านนาบึง ๑๖๖

บทกวีฉบับใหม่

ของกร ๆ หนึ่งนั้น ยังเต็มไปด้วยความ
เห็นอกเห็นใจและความหวัง ผู้วาง
ชาวคนทั้งปวงเห็นว่า ในระหว่างการ
คลุ้มคลั่งของผู้นั้น เป็นของธรรมดาที่
ตกลงไปนอน และเสกสไปถูกเข้า
ด้วยเอง ทาโชโร่เป็นผู้อยู่ไม่
ถาวรชาวญี่ปุ่นกลัวว่า เขาไปแจ้ง
ความจริงให้แก่ตำรวจทราบ ค่อพม่า
นายสิบตำรวจและเออร์เรอกรับ.

ผมเล่ามาเรื่องมากินแล้ว จึงขอ
สรุปหัวเรื่องนี้เป็นหนังสือชีวิต ที่
วางรังโพธิธรรม และยังทำให้เห็นชาน
ยัคบาบิโรตกรเว็ค ก็คงควบ เลอตุ
เจอร์รี่ เลวิส เล่นคู่กัน มาจินมาแทบ
ทุกเรื่อง คนหนุ่มคนหนึ่งเข้านั่ง ก็
ยังรู้ว่า เขาเล่นได้ดีกว่าที่เล่นคู่เขี้ยว
ข้า เห็นจะเป็นเพราะเขาจริงพวกปาก
มากเล่นจนเราว่า ถ้าขาดคนมากินไป
แล้วเขาจะไม่เป็นตัวของเขา มัดนี้เขา
ก็ดีกว่านี้ ให้เห็นแล้วว่าเขา "หนึ่ง
ในคอง" อยู่เหมือนกัน ซึ่งเป็นผู้
มวยการชกเองด้วยแล้ว ความดีความ
ชอบก็ควรจะได้รับ จึงต้องบอกหนึ่งเป็น
สองไปเลย.

อยากให้เป็นหนึ่งจริง ๆ.

ผมขอประทอนกันด้วยทั้งเออ
เข้าไปเกี่ยวข้องกับคองนั้น "ออกอา
กา" ของคอง ทิมพินซ์ เขียวทิมพินซ์
คือในคราวนี้ เพราะเหตุนี้ได้เกิดโทษ

เมื่อคนนั้นเสกที่ ๒ เดือนนี้ ในรายการ
ละครพื้นทางเรื่อง "การเกิด" ของ
"ออร์" ผมจะไม่วิจารณ์ละครนี้ว่าเรื่อง
นี้ เพราะไม่ใช่นักเขียน ผมแต่ผม
เพียงจะพูดถึงเท่านั้นว่าละครพื้นทางเรื่อง
นี้ถ้าเป็นหนังชนแล้วคงจะดีไม่น้อย.

นักสร้างหนังไทยหลายคนก็ได้
ถูกรังสรรค์ทางเรื่อง "การเกิด" ทางท.
วิ. กันนั้นแล้ว ผมเข้าใจว่าคงจะสนใจ
ด้วยกันทุกคน แต่ผมไม่อาจหาได้ว่า

ท่านนักสร้างหนังคนไหนคิดจะนำละคร
เรื่องนี้ไปสร้างเป็นหนัง เพียงแต่คิดว่า
หัวใจของท่านนักสร้างหนังเหล่านั้นคง
จะกระบังหัวใจของผมที่ว่า ถ้า "การ
เกิด" เป็นหนัง ก็ควรจะเขียนหนังที่กา
สภาคก็ก็คงมีหลาย.

โดยนั้นคำที่พอจะเข้าใจว่าถ้า
ละครเรื่องนี้ ถูกนำมาสร้างเป็นหนัง
แล้วก็ควรจะเป็นหนังที่คนก่อน
ผมมองลงไปก็เรื่อง หรือบทประ
พันธ์นั้น ๆ โดยไม่จำเป็นต้องมอง
ไปทีมนปากผู้แต่งด้วย นั่นเป็น
ลำดับแรก สำหรับลำดับต่อไปผม
มองไปที่นักแสดง ส่วนลำดับที่สาม
นั้นไม่มี เพราะผมไม่ต้องการให้
เหตุผล ที่ผมจะดูละครเรื่องนี้ให้
เป็นหนังนั้นกว้างขวางจนเกินไป.

เรื่อง "การเกิด" เป็นเรื่องของ
ชีวิตที่ชายชังและรักใจ เป็นเรื่องทำ

นองชีวิตที่กำกวมที่จะเรียกได้ไว้
ลัทธิก็ได้ว่า Exotic Story แต่ความ
"กำกวม" ของเรื่องนี้ไม่ยากต่อการ
ทำหนัง เหมือนบทประพันธ์ของป๋าย
วิศกรหรือโรมโม่ ซึ่งเป็นการที่
สาคักมาก สำหรับผู้อ่านบวกร
สร้างหนัง เราอาจสร้างฉากสมมุติขึ้น
ได้มากตามพอใจที่เรา "ค้างแค้น"
นักก่อนจนกระทั่งประเทศซึ่งสมมุติ
ว่ามีอยู่ในโลก และโลกเมืองไทยเรา

แล้วมีในโรงถ่ายที่กว้างขวางพออย่าง
พม่านา หรืออิตาลี ก็ได้พอสมควร.
เมื่อผมมองเห็นละครพื้นทางเรื่อง
นี้เขียนขึ้นมา ผมก็คิดว่าแล้ว
ผมมองเพียงผู้แสดงอยู่ด้วย ผู้ที่จะแสดง
หนังเรื่องนี้ได้เพราะสมและก็ถูกจัดไว้
แต่ผู้แสดงละครเรื่องนี้ ทั้งผู้แสดง
โดยเพราะอย่างซึ่งกระวี เทวบุปซึ่ง
แสดงเป็น "การเกิด" และแสดงไว้
ก็ถูก เลื่อนชื่อชีวิตของเธอบุณยาน

ที่นำกล้องถ่ายหนังมาแล้ว นักครี
วั้น บทของเธอที่ความกล้าหาญชาน
และบทก็ทำให้เธอถูกพิชิตอย่างประ
มาดมีได้ ถ้าให้ผมรู้สึกเหมือนที่นาง
ถูกหลอกของทั้งทั้งนักสู้ในโลกนาฏ
ศิลป์และเรายังไม่เคยพบกันนั้น ก็
นักก็ถูกพิชิตด้วย "การเกิด" นี้เอง
อาคม มกรานนท์พินซ์ เมื่อให้ผม
จะก็เห็นบทบาทที่แสดงก็ก็คงเพียง
ในท้องหนังนั้นเขายังทนอ ถ้าแต่แล้ว
ความกล้าหาญของผม เป็นความจริงใจไป
ก็ ผมคิดว่าหากในท้องหนังผู้แสดงเป็น
พระพุทธรูปก็คงจะเป็นอาคม มกรานนท์
นี่เอง รวมทั้งสีหน้า โฉมหน้าสีตม
ทั้งนี้ด้วย ผู้แสดงอื่น ๆ เช่น ม.ร.ว. ประ
สิทธิ์ศักดิ์ สิงห์วราภักดิ์, อ. บุญศิริศักดิ์,
เคหม่าในวงการหนัง ๆ มาแล้ว ผม
เชื่อว่าคงมีบทนี้ไปไว้ด้วยความเต็มใจ
และเต็มความสามารถ.

ผมขอเขียนไว้ไวไว้ว่า ข.พิ
"การเกิด" เป็นหนังชั้นเลิศ เรา
ก็ควรจะรักหนังทั้งเรื่องทั้งหนัง
ความลึกซึ้งที่ได้นัก และเรายังรัก
พบบัญญาพินซ์ "การเกิด" ที่
ซ่อนกลิ่นมานานนักกินนั้น ในกรณี
เป็นแน่ ▲

แดง พยัคฆ์วรรณ.

สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๘

เรื่องที่ผมและลูกคุณนี่ จะต้อง
เข้าไปหาครูอยู่ภายในแก๊งค์ที่มดกระ
ภาพนกลีธ นางนพพิณผู้มดกล
ผู้ใดเคยไปก็คงด้วย ๘ เกร็ดรวม ๘
หัวรวม ๑๐ บาท ของนายโป่ง แก้ว
ละเอียก ที่โสดแล้วเขาไปมีเมีย
ที่จะให้เป็นอาพารของลูกชิต เมื่อ
กลัวยทางนางเจ้าของไปแจ้งความไว้
กับตำรวจ ทาจารย์ให้สืบตามคำ
แจ้งของเจ้าพิชิต จนกระทั่งพิชิตพบว่า
กลัวยนางเจ้าพิชิตอยู่กันทางฝั่งละ
และกลัวยชิตก็ไม่มีพระลูก นางจึงกด
ผู้ซึ่งหา "ฐานลักทรัพย์" ตามกฎ
หมายเมื่อสั่งลงลงพิชิตแล้วจึง
ควั่นค่าพิชิตตามข้อพิชิตที่พิชิต
ต้องจำคุกอยู่อย่างเพียง ๒๐ วันนับ
ออกศาล ในวัยเพียง เมศบาลให้
พักพิงของคองแล้ว และสั่งนางนาง
กับตำรวจศาล กลัวยพิชิตอยู่อย่าง
แม้ นางกรณังซึ่งพิชิตเพราะความพิ
ทราฐิว่า แม้ถ้าจะไว้ไว้โทษพิชิต
ตามกฎหมายของบ้านเมือง.

ศาลยังไม่ตัดสิน แต่นางและ
ลูกก็ถูกจำคุกไปอย่างนั้นคือ "ไม่
เงินประกัน" ที่ นางและลูกนบ
พยัคฆ์หรือสีนสีนพยัคฆ์อยู่ทุก
และตามมรดกของกฎหมายเท่าพัน.

"โลกเหว"

"โอ ชนคนนั้น" ▲

"บัลลังก์"

เมื่อเขารู้สึก...

การใช้...

PLANTARIX

แผ่นหินกรวด

ตอนไม่ได้ออก ไปผล และ
ต้นไม้ที่ถูกยึด ทำให้เกิดการว่าง

ได้ผลแน่นอน

จ้างทำต่อวัน ร้านอยู่เลข ๒๖ สามแยก ผู้แทนจำหน่าย

11

บัดนี้, กระทรวงสอพบทรัพย์สิน
ของวิชัยทำลายเศรษฐกิจ ของชาติ
โดยส่งเสริมแล้ว ซึ่งประชาชนจะ
โทษว่า กระทรวงกลาโหม คำประ
ณ ๖๐๐ ล้านบาท จะโค่นล้ม
สวาท เก้า กว. เสริม วินิจฉัย
รัฐมนตรีกลาโหมใหม่ ให้เสียโทษ
ถ้าเราพบทรัพย์สินของวิชัย ที่พบ
ตอนถูกจับได้ ก็คือโรงงานน้ำตาล
จังหวัดสุพรรณ ซึ่งรัฐมนตรีมีม
ว่า สามารถขายได้ถึง ๑,๒๐๐
ตัน ขึ้นมาเป็นโรงงานใหญ่ ผลจาก
ที่มีโรงงานน้ำตาลเมืองชล โรงงาน
ทหารสองที่ต่าง นานาที่นัก
เมืองชลเห็นสะดวกซื้อวิชัยเสียไปโดย
ว่า ส่งเสริมเศรษฐกิจ แทนที่ก่อ
การทำลายเศรษฐกิจของชาติ ไปส่ง

“แสดงชาติตย”

[illegible]

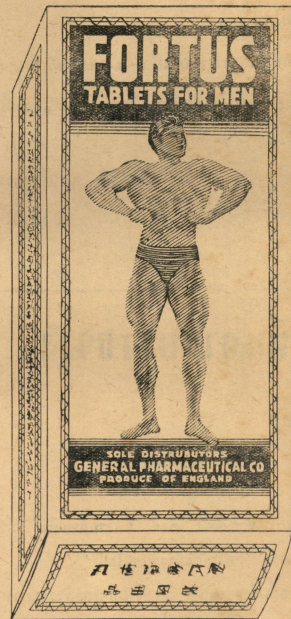
สิ่งใหม่อยู่กับการแก้ไขกฎหมายทางเศรษฐกิจ และชีวิตความเป็นอยู่ แต่ทว่าเมื่อได้พ้นนโยบายเท่าที่ได้รับมา แล้วยังกลัวของพระคัมภีร์ว่า รัชกาลวิชัยคณเคื้อ โหม่งใจให้ทราบขอเท็จจริงและชนิด ดิย อันที่จริงจะได้พ้นนโยบายของพระคัมภีร์แล้ว จะเห็นได้ว่าพระคัมภีร์ทำเอา คนกร กบถ

เราขอแถมท้าย ด้วยพรกถา
เมืองพิเศษพรกถาหนึ่ง ที่ยังไม่ได้จาร

บันทึกจากบางขวาง

น้ำแร่จากภูเขาไฟ งดงาม สมบูรณ์
เสริมทรวดทรงให้แข็งแรง
ช่วยให้พ้นจากโรคความดันโลหิตสูง
สุขภาพดีทุกท่านรู้จัก
และนิยมใช้

ถ้าท่านชายปรารถนาจะเป็นที่รัก
ของคุณผู้หญิง
มีสุขภาพสมบูรณ์ ร่างกายแข็งแรง
สมารถสมชาย
คุณคงใช้

น้ำแร่จากภูเขาไฟ

สไตเวสชักราย

1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก โทร. 32824